

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 262

Ediția în limba română

Legislație

Anul 61

19 octombrie 2018

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ Regulamentul (Euratom) 2018/1563 al Consiliului din 15 octombrie 2018 privind Programul pentru cercetare și formare al Comunității Europene a Energiei Atomice (2019-2020) de completare a Programului-cadru pentru cercetare și inovare Orizont 2020 și de abrogare a Regulamentului (Euratom) nr. 1314/2013 1
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1564 al Comisiei din 17 octombrie 2018 privind autorizarea unui preparat de dolomită-magnezit ca aditiv pentru hrana tuturor speciilor de animale cu excepția vacilor de lapte și a altor ruminanțe pentru producția de lapte, a purcelor înțărcați și a porcilor pentru îngrășare ⁽¹⁾ 20
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1565 al Comisiei din 17 octombrie 2018 privind autorizarea unui preparat de endo-1,4-beta-mananază produsă de *Paenibacillus lentus* (DSM 28088) ca aditiv pentru hrana puilor pentru îngrășare, a puicutelelor pentru ouat și a speciilor minore de păsări de curte, altele decât păsările ouătoare, a curcanilor pentru îngrășare și a curcanilor crescuți pentru reproducere, a purcelor înțărcați, a porcilor pentru îngrășare și a speciilor minore de porcine (titularul autorizației: Elanco GmbH) ⁽¹⁾ 24
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1566 al Comisiei din 18 octombrie 2018 privind autorizarea preparatului de endo-1,3(4)-beta-glucanază și endo-1,4-beta-xilanază produse de *Aspergillus niger* (NRRL 25541) și alfa-amilază produsă de *Aspergillus niger* (ATCC66222) ca aditiv furajer pentru purceii înțărcați și pentru speciile porcine minore (înțărcați) și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1453/2004 (titularul autorizației: Andrés Pintaluba S.A.) ⁽¹⁾ 27
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1567 al Comisiei din 18 octombrie 2018 de rectificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/249 privind autorizarea substanțelor taurină, beta-alanină, L-alanină, L-arginină, acid L-aspartic, L-histidină, D,L-izoleucină, L-leucină, L-fenilalanină, L-prolină, D,L-serină, L-tirozină, L-metionină, L-valină, L-cisteină, glicină, glutamat monosodic și acid L-glutamic ca aditivi în hrana tuturor speciilor de animale și a substanței clorhidrat monohidrat de L-cisteină pentru toate speciile cu excepția pisicilor și a câinilor ⁽¹⁾ 31

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1568 al Comisiei din 18 octombrie 2018 privind autorizarea unui preparat de fumonisină esterază produsă de <i>Komagataella phaffii</i> (DSM 32159) ca aditiv pentru hrana tuturor porcinelor și a tuturor speciilor de păsări de curte ⁽¹⁾	34
★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1569 al Comisiei din 18 octombrie 2018 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1110/2011 privind autorizarea unui preparat enzimatic de endo-1,4-beta-xilanază produs de <i>Trichoderma reesei</i> (CBS 114044) ca aditiv pentru hrana găinilor ouătoare, a speciilor de păsări de curte minore și a porcilor pentru îngrășat (titularul autorizației: Roal Oy) ⁽¹⁾	37
★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1570 al Comisiei din 18 octombrie 2018 de încheiere a procedurii privind importurile de biomotorină originară din Argentina și Indonezia și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013	40
Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1571 al Comisiei din 18 octombrie 2018 privind prețul minim de vânzare pentru laptele praf degresat pentru a douăzeci și șasea invitație parțială de participare la licitație în cadrul procedurii de licitație deschise prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/2080	54

DECIZII

★ Decizia (UE) 2018/1572 a Consiliului din 15 octombrie 2018 referitoare la aplicarea în Uniune a Regulamentelor nr. 9, 63 și 92 ale Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite cu privire la dispozițiile uniforme privind omologarea vehiculelor cu trei roți, a mopadelor și a sistemelor de schimb de amortizare a zgomotului la evacuare pentru vehiculele din categoria L în ceea ce privește emisiile sonore	55
★ Decizia (UE) 2018/1573 a Consiliului din 15 octombrie 2018 de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Comitetului APE instituit prin Acordul de parteneriat economic preliminar dintre Ghana, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, în ceea ce privește adoptarea unei decizii a Comitetului APE cu privire la aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană	57
★ Decizia (UE) 2018/1574 a Consiliului din 16 octombrie 2018 de numire a unui membru, propus de Republica Italiană, în cadrul Comitetului Regiunilor	60
★ Decizia (UE) 2018/1575 a Comisiei din 9 august 2018 privind măsurile acordate în favoarea anumitor cazinouri grecești SA.28973 – C 16/2010 (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009) puse în aplicare de Grecia [notificată cu numărul C(2018) 5267] ⁽¹⁾	61
★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/1576 a Comisiei din 18 octombrie 2018 de modificare a anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE privind măsurile zoosanitare de combatere a pestei porcine africane în anumite state membre [notificată cu numărul C(2018) 6961] ⁽¹⁾	71

Rectificări

★ Rectificare la Regulamentul (UE) 2018/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului (JO L 260, 17.10.2018)	90
---	----

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (Euratom) 2018/1563 AL CONSILIULUI

din 15 octombrie 2018

privind Programul pentru cercetare și formare al Comunității Europene a Energiei Atomice (2019-2020) de completare a Programului-cadru pentru cercetare și inovare Orizont 2020 și de abrogare a Regulamentului (Euratom) nr. 1314/2013

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 7 primul paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului științific și tehnic,

întrucât:

- (1) Unul dintre obiectivele Comunității Europene a Energiei Atomice (denumită în continuare „Comunitatea”) este de a contribui la ridicarea nivelului de trai în statele membre, inclusiv prin promovarea și facilitarea cercetării nucleare în statele membre, precum și prin completarea acestora prin desfășurarea unui program de cercetare și formare al Comunității.
- (2) Cercetarea nucleară poate contribui la prosperitatea socială și economică și la sustenabilitatea mediului prin îmbunătățirea securității și siguranței nucleare și a radioprotecției. La fel de importantă este contribuția potențială a cercetării în domeniul nuclear la decarbonizarea pe termen lung a sistemului energetic în condiții de siguranță, eficiență și securitate.
- (3) Evaluarea intermediară a programului pentru cercetare și formare al Comunității pentru perioada 2014-2018, stabilit prin Regulamentul (Euratom) nr. 1314/2013 al Consiliului ⁽²⁾ (denumit în continuare „programul 2014-2018”), a concluzionat că acțiunea este relevantă și că continuă să contribuie în mod esențial la soluționarea provocărilor din domeniul siguranței, securității și garanțiilor nucleare, al gestionării deșeurilor radioactive, al radioprotecției și al energiei de fuziune.
- (4) Pentru a se asigura continuitatea cercetării în domeniul nuclear la nivelul Comunității, este necesar să se instituie Programul pentru cercetare și formare al Comunității pentru perioada 1 ianuarie 2019-31 decembrie 2020 (denumit în continuare „programul 2019-2020”). Programul 2019-2020 ar trebui să aibă aceleași obiective ca programul 2014-2018, să sprijine aceleași activități și să utilizeze același mod de punere în aplicare care s-a dovedit eficient și adecvat pentru atingerea obiectivelor programului 2014-2018.
- (5) Prin sprijinirea cercetării nucleare, programul 2019-2020 va contribui la atingerea obiectivelor Programului-cadru pentru cercetare și inovare Orizont 2020 (denumit în continuare „Programul-cadru Orizont 2020”), instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1291/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ și va facilita atât punerea în aplicare a Strategiei Europa 2020, cât și crearea și funcționarea Spațiului european de cercetare.

⁽¹⁾ Avizul din 6 iulie 2018 (JO C 237, 6.7.2018, p. 38).

⁽²⁾ Regulamentul Consiliului (Euratom) nr. 1314/2013 din 16 decembrie 2013 privind Programul pentru cercetare și formare al Comunității Europene a Energiei Atomice (2014-2018) de completare a Programului-cadru pentru cercetare și inovare Orizont 2020 (JO L 347, 20.12.2013, p. 948).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1291/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a Programului-cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) – Orizont 2020 și de abrogare a Deciziei nr. 1982/2006/CE (JO L 347, 20.12.2013, p. 104).

- (6) În pofida impactului potențial al energiei nucleare asupra aprovizionării cu energie și a dezvoltării economice, accidentele nucleare grave ar putea pune în pericol sănătatea oamenilor. Prin urmare, în cadrul programului 2019-2020, ar trebui să se acorde cea mai mare atenție posibilă securității nucleare și, după caz, aspectelor de siguranță de care se ocupă Centrul Comun de Cercetare (denumit în continuare „JRC”).
- (7) Planul strategic european privind tehnologiile energetice (denumit în continuare „Planul SET”), stabilit în concluziile ședinței Consiliului din 28 februarie 2008 de la Bruxelles, accelerează dezvoltarea unui portofoliu de tehnologii cu emisii reduse de dioxid de carbon. La reuniunea sa din 4 februarie 2011, Consiliul European a convenit ca Uniunea și statele sale membre să promoveze investițiile în energia din surse regenerabile și în tehnologii sigure și durabile cu emisii reduse de dioxid de carbon și să se concentreze pe punerea în aplicare a priorităților tehnologice stabilite în Planul SET. Fiecare stat membru rămâne liber să aleagă tipurile de tehnologii pe care să îl susțină.
- (8) Având în vedere că toate statele membre dispun de instalații nucleare sau utilizează materiale radioactive, în special în scopuri medicale, Consiliul a recunoscut, în concluziile reuniunii sale de la Bruxelles din 1 și 2 decembrie 2008, nevoia permanentă de competențe în domeniul nuclear, în special printr-o educație și o formare adecvate, conectate cu cercetarea și coordonate la nivelul Comunității.
- (9) Deși rămâne la latitudinea fiecărui stat membru să aleagă dacă să utilizeze sau nu energia nucleară, se recunoaște, de asemenea, că energia nucleară joacă roluri diferite în diferite state membre.
- (10) Prin semnarea Acordului privind instituirea Organizației Internaționale pentru Energia prin Fuziune ITER în vederea punerii în comun în aplicare a proiectului ITER ⁽¹⁾, Comunitatea s-a angajat să participe la construirea proiectului ITER (denumit în continuare „ITER”) și la exploatarea viitoare a acestuia. Contribuția Comunității este gestionată prin „întreprinderea comună europeană pentru ITER și pentru dezvoltarea energiei de fuziune” (denumită în continuare „Fusion for Energy”), instituită prin Decizia 2007/198/Euratom a Consiliului ⁽²⁾.
- (11) Pentru ca fuziunea să devină o opțiune credibilă pentru producția comercială de energie, este necesar, în primul rând, să se finalizeze rapid și cu succes construcția ITER și să înceapă funcționarea acestuia. În al doilea rând, este necesar să se stabilească o foaie de parcurs ambițioasă, dar realistă, în vederea producerii de energie electrică până în 2050. Pentru a atinge aceste obiective, este necesar ca programul european de fuziune să fie direcționat către un program comun de activități de punere în aplicare a respectivei foi de parcurs. Pentru a se asigura rezultatele activităților de cercetare în curs legate de fuziune, precum și angajamentul pe termen lung al părților interesate din domeniul fuziunii și colaborarea dintre acestea, ar trebui să se asigure continuitatea sprijinului din partea Comunității. Ar trebui să se pună un accent mai puternic în primul rând pe activitățile desfășurate în sprijinul ITER, dar și pe evoluțiile către reactorul demonstrativ, inclusiv o mai mare implicare a sectorului privat, după caz. Raționalizarea și reorientarea în acest sens ar trebui realizate fără a se pune în pericol poziția de lider a Europei în cadrul comunității științifice din domeniul fuziunii.
- (12) JRC ar trebui să continue să furnizeze sprijin științific și tehnologic independent, adaptat nevoilor clienților, pentru elaborarea, dezvoltarea, punerea în aplicare și monitorizarea politicilor Comunității, în special în ceea ce privește cercetarea și formarea în domeniul securității și al siguranței nucleare. Pentru optimizarea resurselor umane și pentru a se asigura că nu apar duplicări în cercetarea din Uniune, orice nouă activitate realizată de JRC ar trebui să fie analizată pentru a se verifica coerența sa cu activitățile existente în statele membre. Aspectele privind securitatea ale Programului-cadru Orizont 2020 ar trebui să se limiteze la acțiunile directe ale JRC.
- (13) JRC ar trebui să continue să genereze resurse suplimentare prin activități competitive, inclusiv prin participarea la acțiunile indirecte ale programului 2019-2020, prin activități ale terților și, într-o mai mică măsură, prin exploatarea proprietății intelectuale.
- (14) În interesul tuturor statelor sale membre, rolul Uniunii este acela de a dezvolta un cadru pentru sprijinirea cercetării în comun la nivel de vârf, a creării și a păstrării de cunoștințe în sectorul tehnologiilor de fuziune nucleară, cu un accent special pe securitate, siguranță, radioprotecție și neproliferare. Pentru aceasta sunt necesare dovezi științifice independente, la care JRC poate avea o contribuție esențială. Acest lucru a fost recunoscut în comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 6 octombrie 2010 intitulată „Inițiativa emblematică «O Uniune a inovării» din cadrul Strategiei Europa 2020”, în care Comisia și-a formulat intenția de a consolida, prin intermediul JRC, utilizarea dovezilor științifice pentru elaborarea politicilor. JRC își propune să răspundă acestei provocări axându-și cercetările din domeniul securității și siguranței nucleare pe prioritățile de politică ale Uniunii.

⁽¹⁾ JO L 358, 16.12.2006, p. 62.

⁽²⁾ Decizia 2007/198/Euratom a Consiliului din 27 martie 2007 de înființare a întreprinderii comune europene pentru ITER și pentru dezvoltarea energiei de fuziune, cu oferirea unor avantaje conexe (JO L 90, 30.3.2007, p. 58).

- (15) În vederea aprofundării relației dintre știință și societate și a consolidării încrederii opiniei publice în știință, programul 2019-2020 ar trebui să favorizeze implicarea în cunoștință de cauză a cetățenilor și a societății civile în chestiunile legate de cercetare și inovare prin promovarea educației științifice, creșterea accesibilității cunoștințelor științifice, dezvoltarea unor agende de cercetare și inovare responsabile, care să răspundă preocupărilor și așteptărilor cetățenilor și ale societății civile, precum și facilitarea participării acestora la activități din cadrul programului 2019-2020.
- (16) Punerea în aplicare a programului 2019-2020 ar trebui să răspundă oportunităților și necesităților în schimbare legate de știință și tehnologie, industrie, politici și societate. Prin urmare, agendele ar trebui să fie stabilite în strânsă legătură cu părțile interesate din toate sectoarele vizate și ar trebui să se permită o marjă suficientă de flexibilitate pentru adaptarea la noi evoluții. Pe durata programului 2019-2020, s-ar putea face apel la consiliere externă, utilizându-se totodată și structurile relevante precum platformele tehnologice europene.
- (17) Necesitatea continuării cercetării în domeniul nuclear la nivel european a fost recunoscută în concluziile dezbaterii care a avut loc în cadrul simpozionului intitulat „Beneficii și limite ale cercetării în domeniul fisiei nucleare pentru o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon”, pregătit printr-un studiu interdisciplinar care a implicat, printre alții, experți din domeniul energiei, al economiei și al științelor sociale, organizat în comun la Bruxelles de Comisie și de Comitetul Economic și Social European în perioada 26-27 februarie 2013.
- (18) Programul 2019-2020 ar trebui să contribuie la atractivitatea profesiei de cercetător în Uniune. Ar trebui să se acorde o atenție corespunzătoare Recomandării Comisiei din 11 martie 2005 referitoare la Carta europeană a cercetătorilor și Codul de conduită privind recrutarea cercetătorilor ⁽¹⁾, alături de alte cadre de referință relevante definite în contextul Spațiului european de cercetare, respectându-se, în același timp, caracterul voluntar al acestora.
- (19) Activitățile desfășurate în cadrul programului 2019-2020 ar trebui să vizeze promovarea egalității dintre femei și bărbați în domeniul cercetării și inovării, prin abordarea, în special, a cauzelor profunde ale dezechilibrului de gen, exploatarea întregului potențial al cercetătorilor, atât femei, cât și bărbați, precum și integrarea dimensiunii de gen în conținutul proiectelor, pentru îmbunătățirea calității cercetării și pentru stimularea inovării. Activitățile ar trebui să vizeze, de asemenea, punerea în aplicare a principiilor referitoare la egalitatea dintre femei și bărbați, astfel cum sunt prevăzute la articolele 2 și 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolul 8 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).
- (20) Activitățile de cercetare și inovare sprijinite de programul 2019-2020 ar trebui să respecte principiile etice fundamentale. Ar trebui să fie luate în considerare, după caz, avizele privind chestiuni legate de energie emise de Grupul european pentru etică în domeniul științei și al noilor tehnologii. Activitățile de cercetare ar trebui să țină seama, de asemenea, de articolul 13 din TFUE și să limiteze folosirea animalelor pentru cercetare și testare, în vederea înlocuirii, în cele din urmă, a utilizării animalelor. În cadrul tuturor activităților desfășurate, ar trebui să se asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății umane.
- (21) De asemenea, ar trebui să se obțină un impact mai mare prin combinarea programului 2019-2020 cu fonduri din sectorul privat în cadrul unor parteneriate public-privat în domenii-cheie în care cercetarea și inovarea ar putea contribui la obiectivele mai ample ale Uniunii în materie de competitivitate. Ar trebui acordată o atenție deosebită implicării întreprinderilor mici și mijlocii.
- (22) Programul 2019-2020 ar trebui să promoveze cooperarea cu țări terțe, în special în domeniul securității, bazată pe interese comune și pe beneficii reciproce, mai ales cu scopul de a promova îmbunătățirea continuă a securității nucleare.
- (23) Pentru a menține condiții de concurență echitabile pentru toate întreprinderile care își desfășoară activitatea pe piața internă, finanțarea oferită de programul 2019-2020 ar trebui să fie concepută în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat, astfel încât să se asigure eficacitatea cheltuielilor publice și să se prevină denaturări ale pieței cum ar fi excluderea finanțării private, crearea unor structuri de piață ineficiente sau menținerea întreprinderilor ineficiente.
- (24) Consiliul European a recunoscut, în concluziile sale din 4 februarie 2011, necesitatea unei noi abordări a activităților de control și de gestionare a riscurilor în ceea ce privește finanțarea cercetării în Uniune și a făcut apel la găsirea unui nou echilibru între încredere și control, precum și între asumarea de riscuri și evitarea acestora. Parlamentul European, în Rezoluția sa din 11 noiembrie 2010 referitoare la simplificarea implementării programelor-cadru de cercetare ⁽²⁾, a cerut o trecere pragmatică spre o simplificare administrativă și financiară și a afirmat că gestionarea finanțării cercetării în Uniune ar trebui să se bazeze mai mult pe încredere și să manifeste o toleranță mai mare pentru riscuri, în raport cu participării.

⁽¹⁾ JO L 75, 22.3.2005, p. 67.

⁽²⁾ JO C 74E, 13.3.2012, p. 34.

- (25) Interesele financiare ale Uniunii ar trebui protejate prin măsuri proporționale de-a lungul întregului ciclu de cheltuieli, inclusiv prin prevenirea, depistarea și investigarea neregulilor, prin recuperarea fondurilor pierdute, plătite în mod necuvenit sau incorect utilizate și, dacă este cazul, prin aplicarea de sancțiuni. O strategie de control revizuită, care să nu mai fie orientată spre reducerea ratelor de eroare, ci spre controale bazate pe riscuri și pe detectarea fraudei, ar trebui să reducă sarcina pe care o presupune controlul pentru participanți.
- (26) Este important să se asigure o bună gestiune financiară a programului 2019-2020 și a implementării sale în modul cel mai eficient și mai ușor de utilizat cu putință, garantându-se, în același timp, securitatea juridică și accesibilitatea programului 2019-2020 pentru toți participanții. Este necesar să se asigure respectarea dispozițiilor relevante ale Regulamentului (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ (denumit în continuare „Regulamentul financiar”), precum și a cerințelor legate de simplificare și de o mai bună legiferare.
- (27) Pentru asigurarea celei mai eficiente implementări posibile, pentru facilitarea accesului tuturor participanților prin intermediul unor proceduri simplificate, precum și pentru crearea unui cadru coerent, cuprinzător și transparent pentru participanți, participarea la programul 2019-2020 și difuzarea rezultatelor cercetării ar trebui să respecte regulile aplicabile Programului-cadru Orizont 2020, astfel cum sunt stabilite în Regulamentul (UE) nr. 1291/2013, cu anumite adaptări sau excepții.
- (28) Pentru a permite utilizarea optimă a instrumentelor financiare de capitaluri proprii și de împrumut create prin Programul-cadru Orizont 2020, păstrând totodată natura distinctă a acțiunilor din cadrul programului 2019-2020 și utilizând la maximum bugetul disponibil, rambursările din oricare dintre respectivele instrumente financiare rezultate din neutilizarea fondurilor puse la dispoziție în cadrul programului 2019-2020 sau al programului 2014-2018 ar trebui să se facă în beneficiul direct al programului 2019-2020.
- (29) Este important să se faciliteze în continuare exploatarea proprietății intelectuale dezvoltate de participanți, protejând în același timp interesele legitime ale celorlalți participanți și ale Comunității, în conformitate cu capitolul 2 din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice (denumit în continuare „Tratatul Euratom”).
- (30) Fondurile de garantare pentru participanți, gestionate de Comisie și constituite în temeiul Regulamentului (Euratom) nr. 1908/2006 al Consiliului ⁽²⁾ și al Regulamentului (Euratom) nr. 139/2012 al Consiliului ⁽³⁾, s-au dovedit a fi un important mecanism de garantare, care atenuează riscurile asociate sumelor datorate și nerambursate de participanții care nu își respectă obligațiile. Fondul de garantare pentru participanți constituit în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1290/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ ar trebui să includă și acțiunile desfășurate în temeiul prezentului regulament.
- (31) Pentru a se asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a acțiunilor indirecte în cadrul programului 2019-2020, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare pentru a adopta programele de activitate și decizia de aprobare a finanțării acțiunilor indirecte. Respectivele competențe de executare ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾.
- (32) În vederea realizării obiectivelor programului 2019-2020 în domenii relevante, este necesar să fie sprijinite activitățile orizontale, atât în cadrul programului 2019-2020, cât și în comun cu activitățile din Programul-cadru Orizont 2020.
- (33) Gestionarea eficientă a performanței, inclusiv evaluarea și monitorizarea, necesită elaborarea unor indicatori de performanță specifici care să poată fi măsurați în timp, să fie realiști și să reflecte logica intervenției și să fie

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (Euratom) nr. 1908/2006 al Consiliului din 19 decembrie 2006 de stabilire a normelor de participare a întreprinderilor, a centrelor de cercetare și a universităților pentru punerea în aplicare a celui de-al șaptelea program-cadru al Comunității Europene a Energiei Atomice și de difuzare a rezultatelor din domeniul cercetării (2007-2011) (JO L 400, 30.12.2006, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (Euratom) nr. 139/2012 al Consiliului din 19 decembrie 2011 de stabilire a normelor de participare a întreprinderilor, a centrelor de cercetare și a universităților la acțiunile indirecte în temeiul Programului-cadru al Comunității Europene a Energiei Atomice și de diseminare a rezultatelor cercetării (2012-2013) (JO L 47, 18.2.2012, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1290/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de stabilire a normelor de participare și diseminare pentru „Programul-cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) – Orizont 2020” și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1906/2006 (JO L 347, 20.12.2013, p. 81).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

relevanți pentru ierarhizarea adecvată a obiectivelor și a activităților. Ar trebui instituite mecanisme adecvate de coordonare între punerea în aplicare și monitorizarea programului 2019-2020, pe de o parte, și monitorizarea progreselor, a realizărilor și a funcționării Spațiului european de cercetare, pe de altă parte.

- (34) Consiliul de administrație al JRC, instituit prin Decizia 96/282/Euratom a Comisiei ⁽¹⁾, a fost consultat cu privire la conținutul științific și tehnic al acțiunilor directe ale JRC.
- (35) Din motive de securitate juridică, Regulamentul Consiliului (Euratom) nr. 1314/2013 ar trebui să fie abrogat.
- (36) Parlamentul European a fost consultat pe bază voluntară și a emis un aviz ⁽²⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

ÎNFIINȚARE

Articolul 1

Înființare

Prin prezentul regulament se înființează Programul pentru cercetare și formare al Comunității Europene a Energiei Atomice pentru perioada 1 ianuarie 2019-31 decembrie 2020 (denumit în continuare „programul 2019-2020”) și se stabilesc normele de participare la program, inclusiv în ceea ce privește participarea la programele organismelor de finanțare care gestionează fondurile alocate în conformitate cu prezentul regulament și la activitățile desfășurate în comun în temeiul prezentului regulament și al Programului-cadru pentru cercetare și inovare Orizont 2020 (denumit în continuare „Programul-cadru Orizont 2020”), instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1291/2013.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „activități de cercetare și inovare” înseamnă întregul spectru al activităților de cercetare, dezvoltare tehnologică, demonstrație și inovare, inclusiv promovarea cooperării cu țări terțe și cu organizații internaționale, diseminarea și optimizarea rezultatelor, precum și stimularea formării și a mobilității cercetătorilor în cadrul Comunității Europene a Energiei Atomice (denumită în continuare „Comunitatea”);
- (b) „acțiuni directe” înseamnă activitățile de cercetare și inovare desfășurate de Comisie prin intermediul Centrului său Comun de Cercetare (denumit în continuare „JRC”);
- (c) „acțiuni indirecte” înseamnă activitățile de cercetare și inovare pentru care Comunitatea sau Uniunea (denumite în continuare „Uniunea”) furnizează asistență financiară și care sunt întreprinse de către participanți;
- (d) „parteneriat public-privat” înseamnă un parteneriat în cadrul căruia parteneri din sectorul privat, Comunitatea și, dacă este cazul, alți parteneri, precum organismele din sectorul public, se angajează să sprijine în comun elaborarea și punerea în aplicare a unui program de cercetare și inovare sau a unor activități de cercetare și inovare;
- (e) „parteneriat public-public” înseamnă un parteneriat în cadrul căruia organisme din sectorul public sau organisme cu misiune de serviciu public la nivel local, regional, național sau internațional se angajează împreună cu Comunitatea să sprijine în comun elaborarea și punerea în aplicare a unui program de cercetare și inovare sau a unor activități de cercetare și inovare.

Articolul 3

Obiective

(1) Obiectivul general al programului 2019-2020 îl reprezintă desfășurarea activităților de cercetare și formare în domeniul nuclear, cu accent pe îmbunătățirea continuă a securității nucleare, a siguranței nucleare și a radioprotecției, și în special de a contribui potențial la decarbonizarea pe termen lung a sistemului energetic, în condiții de siguranță, eficiență și securitate. Obiectivul general este pus în aplicare prin activitățile specificate în anexa I sub formă de acțiuni directe și indirecte, care urmăresc obiectivele specifice stabilite la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol.

⁽¹⁾ Decizia 96/282/Euratom a Comisiei din 10 aprilie 1996 privind reorganizarea Centrului comun de cercetare (JO L 107, 30.4.1996, p. 12).

⁽²⁾ Avizul din 11 septembrie 2018 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

(2) Acțiunile indirecte din cadrul programului 2019-2020 au următoarele obiective specifice:

- (a) să sprijine securitatea sistemelor nucleare;
- (b) să contribuie la dezvoltarea unor soluții sigure pe termen mai lung pentru gestionarea deșeurilor nucleare finale, inclusiv depozitarea geologică finală, precum și separarea și transmutarea acestora;
- (c) să sprijine dezvoltarea și sustenabilitatea expertizei și excelenței în sectorul nuclear la nivelul Uniunii;
- (d) să sprijine radioprotecția și dezvoltarea de aplicații medicale ale radiațiilor, inclusiv, printre altele, furnizarea și utilizarea în condiții de siguranță și de securitate a radioizotopilor;
- (e) să realizeze progrese în direcția demonstrării fezabilității fuziunii ca sursă de energie prin exploatarea instalațiilor de fuziune existente și viitoare;
- (f) să pună bazele viitoarelor centrale de fuziune nucleară prin dezvoltarea de materiale, de tehnologii și de modele conceptuale;
- (g) să promoveze inovarea și competitivitatea industrială;
- (h) să asigure disponibilitatea și utilizarea infrastructurilor de cercetare de importanță paneuropeană.

(3) Acțiunile directe din cadrul programului 2019-2020 au următoarele obiective specifice:

- (a) să îmbunătățească securitatea nucleară, inclusiv securitatea reactorului și a combustibilului nuclear, gestionarea deșeurilor, inclusiv depozitarea geologică finală, precum și separarea și transmutarea; dezafectarea și pregătirea pentru situații de urgență;
- (b) să îmbunătățească siguranța nucleară, inclusiv: garanțiile nucleare, neproliferarea, combaterea traficului ilegal și criminalistica nucleară;
- (c) să crească gradul de excelență științifică în domeniul nuclear în scopul standardizării;
- (d) să promoveze gestionarea cunoștințelor, educația și formarea;
- (e) să sprijine politica Uniunii în materie de securitate și siguranță nucleară.

Orice nouă activitate atribuită către JRC este analizată de Consiliul de administrație al JRC pentru a se verifica coerența sa cu activitățile existente în statele membre.

(4) Programul 2019-2020 este implementat astfel încât să se asigure că prioritățile și activitățile sprijinite sunt relevante pentru necesitățile în schimbare și țin seama de caracterul evolutiv al științei, al tehnologiei, al inovării, al elaborării politicilor, al piețelor și al societății, în scopul optimizării resurselor umane și financiare și al evitării duplicării eforturilor în domeniul cercetării și al dezvoltării nucleare din Uniune.

(5) În cadrul obiectivelor specifice menționate la alineatele (2) și (3), se pot lua în considerare necesități noi și neprevăzute care apar pe parcursul perioadei de punere în aplicare a programului 2019-2020. În cazuri justificate corespunzător, acestea pot include reacții la oportunități, crize și amenințări emergente, la necesități legate de dezvoltarea de noi politici ale Uniunii, precum și la testarea, prin proiecte-pilot, a acțiunilor pentru care se prevede sprijin în cadrul programelor viitoare.

Articolul 4

Buget

(1) Pachetul financiar pentru punerea în aplicare a programului 2019-2020 este de 770 220 000 EUR. Această sumă se repartizează după cum urmează:

- (a) 349 834 000 EUR pentru acțiuni indirecte pentru programul de cercetare și dezvoltare în domeniul fuziunii;
- (b) 151 579 000 EUR pentru acțiuni indirecte în domeniul fuziunii nucleare, al securității nucleare și al radioprotecției;
- (c) 268 807 000 EUR pentru acțiuni directe.

Pentru punerea în aplicare a acțiunilor indirecte din programul 2019-2020, cheltuielile administrative ale Comisiei se ridică, în medie, la maximum 6 % din totalul combinat al sumelor prevăzute la literele (a) și (b) de la primul paragraf pe durata programului 2019-2020.

(2) Pachetul financiar aferent programului 2019-2020 poate acoperi cheltuielile generate de activitățile de pregătire, monitorizare, control, audit și evaluare necesare pentru gestionarea programului respectiv și pentru îndeplinirea obiectivelor acestuia, în special studii și reuniuni ale experților, în măsura în care acestea au legătură cu obiectivele generale ale prezentului regulament, precum și cheltuieli legate de rețele informatice specializate pentru schimbul și prelucrarea de informații, împreună cu toate celelalte cheltuieli legate de asistență tehnică și administrativă efectuate de

Comisie pentru gestionarea programului 2019-2020. Cheltuielile pentru acțiuni continue și repetitive, precum controlul, auditul și rețelele informatice, vor fi acoperite în limitele cheltuielilor administrative ale Comisiei menționate la alineatul (1).

(3) Atunci când este necesar și justificat în mod corespunzător, în bugetul aferent perioadei ulterioare anului 2020 pot fi incluse credite care să acopere cheltuieli de asistență tehnică și administrativă, astfel încât să se permită gestionarea acțiunilor nefinalizate până la 31 decembrie 2020.

(4) Atunci când acțiunile directe contribuie la inițiative instituite de entitățile cărora Comisia le-a încredințat atribuții de punere în aplicare în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) și cu articolul 15, respectiva contribuție nu se consideră ca făcând parte din contribuția financiară alocată inițiativelor respective.

(5) Angajamentele bugetare pot fi împărțite în tranșe anuale. În fiecare an, Comisia angajează tranșele anuale ținând cont de evoluția acțiunilor care beneficiază de sprijin financiar, de necesitățile estimate, precum și de bugetul disponibil.

Articolul 5

Asocierea țărilor terțe

(1) Programul 2019-2020 este deschis pentru asocierea:

- (a) țărilor aderente și a țărilor candidate și potențial candidate, în conformitate cu principiile, termenii și condițiile generale de participare a acestor țări la programele Uniunii, stabilite prin acordurile-cadru corespunzătoare și prin decizii ale consiliilor de asociere sau prin acorduri similare;
- (b) țărilor membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS) ori a țărilor sau teritoriilor care fac obiectul politicii europene de vecinătate și care îndeplinesc toate criteriile următoare:
 - (i) o bună capacitate în domeniile științei, tehnologiei și inovării;
 - (ii) un bilanț anterior pozitiv de participare la programele de cercetare și inovare ale Uniunii;
 - (iii) un tratament corect și echitabil al drepturilor de proprietate intelectuală;
- (c) țărilor sau teritoriilor asociate la Al șaptelea program-cadru al Euratom sau la Programul pentru cercetare și formare al Euratom pentru perioada 2014-2018.

(2) Clauzele și condițiile specifice privind participarea țărilor asociate la programul 2019-2020, inclusiv contribuția financiară, pe baza produsului intern brut al țării asociate, sunt stabilite prin acorduri internaționale între Uniune și țările asociate.

TITLUL II

PUNERE ÎN APLICARE

CAPITOLUL I

Punerea în aplicare, gestionarea și forme de sprijin

Articolul 6

Gestionarea și forme de sprijin din partea Comunității

(1) Punerea în aplicare a programului 2019-2020 se realizează prin acțiuni indirecte, utilizându-se una sau mai multe dintre formele de finanțare prevăzute în Regulamentul financiar, în special granturi, premii, achiziții și instrumente financiare. De asemenea, sprijinul din partea Comunității constă în acțiuni directe sub forma activităților de cercetare și inovare desfășurate de JRC.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 10 din Tratatul Euratom, Comisia poate încredința punerea în aplicare a programului 2019-2020, în parte, organismelor de finanțare menționate la articolul 62 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul financiar.

Totodată, Comisia poate încredința punerea în aplicare a acțiunilor indirecte din cadrul programului 2019-2020 unor organisme înființate în temeiul Programului-cadru Orizont 2020 sau menționate în acesta.

(3) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 12 alineatul (3), decizia de aprobare a finanțării acțiunilor indirecte.

*Articolul 7***Reguli de participare și de diseminare a rezultatelor cercetării**

(1) Cu respectarea alineatelor (2) și (3) de la prezentul articol, participarea oricărei entități juridice la acțiunile indirecte desfășurate în cadrul programului 2019-2020 este reglementată de normele stabilite în Regulamentul (UE) nr. 1290/2013.

(2) În scopuri legate de punerea în aplicare a programului 2019-2020, noțiunea de „norme de securitate” menționate la articolul 43 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1290/2013 include interesele de apărare ale statelor membre, în sensul articolului 24 din Tratatul Euratom.

Prin derogare de la articolul 44 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1290/2013, în ceea ce privește rezultatele generate de participanții care au primit o contribuție financiară din partea Comunității, Comisia sau organismul de finanțare poate obiecta față de transferul de proprietate sau față de acordarea unei licențe exclusive sau neexclusive către terți stabiliți într-o țară terță care nu este asociată la programul 2019-2020, în cazul în care consideră că transferul sau acordarea de licență nu este în conformitate cu interesul dezvoltării competitivității economiei Uniunii sau nu corespunde unor principii etice sau unor considerente de securitate. Noțiunea de „considerente de securitate” include interesele de apărare ale statelor membre, în sensul articolului 24 din Tratatul Euratom.

Prin derogare de la articolul 49 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1290/2013, în scopul elaborării, punerii în aplicare și monitorizării politicilor și programelor Comunității sau a obligațiilor asumate în cadrul cooperării internaționale cu țări terțe și cu organizații internaționale, Comunitatea și întreprinderile comune ale acesteia beneficiază de drepturi de acces la rezultatele unui participant care a primit o contribuție financiară din partea Comunității. Astfel de drepturi de acces includ dreptul de a autoriza terți să utilizeze rezultatele în cadrul unor achiziții publice și dreptul de a acorda sublicențe, sunt limitate la utilizarea necomercială și neconcurențială și se acordă cu scutire de redevențe.

(3) Fondul de garantare pentru participanți instituit în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1290/2013 acoperă riscul asociat nerecuperării sumelor datorate de participanți în cadrul acțiunilor finanțate prin intermediul unor granturi acordate de Comisie sau de organisme de finanțare în temeiul prezentului regulament.

*Articolul 8***Activități orizontale**

(1) În scopul realizării obiectivelor programului 2019-2020 și al abordării provocărilor comune programului 2019-2020 și Programului-cadru Orizont 2020, activitățile orizontale din cadrul acțiunilor indirecte stabilite în anexa I și al acțiunilor indirecte de punere în aplicare a programului specific al Programului-cadru Orizont 2020, instituit prin Decizia 2013/743/UE a Consiliului ⁽¹⁾, pot beneficia de contribuție financiară din partea Uniunii.

(2) Contribuția financiară menționată la alineatul (1) de la prezentul articol se poate compune din contribuțiile financiare destinate acțiunilor indirecte prevăzute la articolul 4 din prezentul regulament și la articolul 6 din Regulamentul (UE) nr. 1291/2013 și poate fi pusă în aplicare printr-o schemă unică de finanțare.

*Articolul 9***Egalitatea de gen**

Programul 2019-2020 asigură promovarea efectivă a egalității de gen și a dimensiunii de gen în conținutul cercetării și al inovării.

*Articolul 10***Principii etice**

(1) Toate activitățile de cercetare și inovare desfășurate în temeiul programului 2019-2020 respectă principiile etice și legislația relevantă la nivel național, la nivelul Uniunii și la nivel internațional, inclusiv Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și Convenția europeană a drepturilor omului și protocoalele sale adiționale.

⁽¹⁾ Decizia 2013/743/UE a Consiliului din 3 decembrie 2013 de instituire a programului specific de punere în aplicare a Programului-cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) – Orizont 2020 și de abrogare a Deciziilor 2006/971/CE, 2006/972/CE, 2006/973/CE, 2006/974/CE și 2006/975/CE (JO L 347, 20.12.2013, p. 965).

Se acordă o atenție deosebită principiului proporționalității, dreptului la viața privată, dreptului la protecția datelor cu caracter personal, dreptului la integritatea fizică și mentală a persoanei, dreptului la nediscriminare și necesității de a asigura un grad ridicat de protecție a sănătății oamenilor.

(2) Activitățile de cercetare și inovare desfășurate în cadrul programului 2019-2020 se concentrează exclusiv asupra aplicațiilor civile.

Articolul 11

Programe de activitate

(1) Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 12 alineatul (3), programe de activitate pentru punerea în aplicare a acțiunilor indirecte. Programele de activitate permit abordări ascendente (*bottom-up*), care abordează obiectivele în mod inovator.

Programele de activitate stabilesc elementele esențiale pentru punerea în aplicare a acțiunilor în conformitate cu Regulamentul financiar, inclusiv obiectivele detaliate ale acestora, finanțarea aferentă și un calendar, precum și o abordare multianuală și orientări strategice pentru următorii ani de punere în aplicare.

(2) Pentru acțiunile directe, Comisia stabilește, în conformitate cu Decizia 96/282/Euratom, un program de activitate multianual, în care se prezintă în mod detaliat obiectivele și prioritățile științifice și tehnologice prevăzute în anexa I, precum și un calendar de punere în aplicare.

De asemenea, programul de activitate multianual menționat la primul paragraf ia în considerare activitățile de cercetare relevante desfășurate de statele membre, de țările asociate și de organizațiile europene și internaționale. Programul de activitate multianual este actualizat în funcție de necesități.

(3) Programele de activitate menționate la alineatele (1) și (2) iau în considerare starea de fapt din domeniul științei, tehnologiei și al inovării la nivel național, la nivelul Uniunii și la nivel internațional, precum și evoluțiile relevante ale politicilor, pieței și societății. Programele de activitate se actualizează în funcție de necesități.

(4) Programele de activitate menționate la alineatele (1) și (2) conțin o secțiune care identifică activitățile orizontale, menționate la articolul 8.

Articolul 12

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Comitetul se întrunește în două configurații diferite, care se ocupă cu aspectele programului 2019-2020 legate de fisiune și, respectiv, de fuziune.

Pentru a facilita punerea în aplicare a programului 2019-2020, pentru fiecare reuniune a comitetului, astfel cum este definită în ordinea de zi, Comisia va rambursa, în conformitate cu orientările sale consacrate, cheltuielile pentru un reprezentant pentru fiecare stat membru, precum și pentru un expert/consultant pentru fiecare stat membru, pentru punctele de pe ordinea de zi în privința cărora un stat membru solicită expertiză specifică.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică procedura de examinare în conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(4) În cazul în care avizul comitetului urmează să fie obținut prin procedură scrisă, această procedură se încheie fără rezultat dacă, în termenul stabilit pentru emiterea avizului, președintele comitetului decide astfel sau o majoritate simplă a membrilor comitetului solicită acest lucru.

Articolul 13

Informarea comitetului

Comisia informează periodic comitetul menționat la articolul 12 cu privire la progresele de ansamblu înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a programului 2019-2020 și transmite acestuia, în timp util, informații cu privire la toate acțiunile indirecte propuse sau finanțate în cadrul programului 2019-2020.

*Articolul 14***Consultanță externă și participarea societății**

(1) Pentru punerea în aplicare a programului 2019-2020, se iau considerare consultanța și contribuțiile furnizate, dacă este cazul, de:

- (a) Comitetul Științific și Tehnic al Euratom, în temeiul articolului 134 din Tratatul Euratom;
- (b) grupuri consultative independente de experți la nivel înalt, instituite de Comisie;
- (c) structuri de dialog create în temeiul acordurilor internaționale în domeniul științei și tehnologiei;
- (d) activități orientate spre viitor;
- (e) consultări publice specifice (inclusiv, dacă este cazul, cu autorități naționale și regionale sau cu părți interesate); și
- (f) procese transparente și interactive care asigură sprijin pentru o cercetare și o inovare responsabile.

(2) De asemenea, se va ține cont pe deplin de agendele de cercetare și inovare instituite, printre altele, de platformele tehnologice europene, de inițiativele de programare în comun și de parteneriatele europene pentru inovare.

*CAPITOLUL II***Domenii specifice de acțiune***Articolul 15***Întreprinderi mici și mijlocii**

Se acordă o atenție deosebită asigurării participării adecvate la programul 2019-2020 a întreprinderilor mici și mijlocii (IMM) și a sectorului privat în general, precum și efectelor pe care le are inovarea asupra acestora. Evaluările cantitative și calitative ale participării IMM-urilor sunt efectuate în cadrul măsurilor de evaluare și de monitorizare.

*Articolul 16***Parteneriate public-privat și public-public**

Pentru atingerea obiectivelor prevăzute la articolul 3 din prezentul regulament, activitățile specifice ale programului 2019-2020 pot fi puse în aplicare prin:

- (a) întreprinderi comune instituite în baza capitolului 5 din Tratatul Euratom;
- (b) parteneriate public-public bazate pe schema de finanțare „acțiuni de cofinanțare a programului”;
- (c) parteneriate public-privat contractuale, astfel cum sunt menționate la articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. 1291/2013.

*Articolul 17***Cooperarea internațională cu țări terțe și cu organizații internaționale**

(1) Entitățile stabilite în țări terțe și organizațiile internaționale pot participa la acțiunile indirecte ale programului 2019-2020 în condițiile stabilite în Regulamentul (UE) nr. 1290/2013. Excepțiile de la principiul general sunt prevăzute la articolul 7 din prezentul regulament. Programul 2019-2020 promovează cooperarea internațională cu țările terțe și cu organizațiile internaționale în scopul:

- (a) consolidării excelenței și atractivității Uniunii în domeniul cercetării și inovării, precum și a competitivității sale economice și industriale;
- (b) abordării efective a provocărilor societale comune;
- (c) sprijinirii obiectivelor de politică externă și de dezvoltare ale Uniunii, venind în completarea programelor externe și de dezvoltare și urmărirea realizării de sinergie cu alte politici ale Uniunii.

(2) Punerea în aplicare a acțiunilor vizate, care urmăresc promovarea cooperării cu anumite țări terțe sau grupuri de țări terțe, se realizează pe baza unei abordări strategice, precum și a interesului comun, a priorităților comune și a avantajului reciproc, ținându-se seama de capacitățile științifice și tehnologice și de oportunitățile de pe piață, precum și de impactul preconizat.

Accesul reciproc la programele derulate în țări terțe trebuie stimulat. Pentru a maximiza impactul, se promovează coordonarea și sinergiile cu inițiative ale statelor membre și ale țărilor asociate. Natura cooperării poate varia în funcție de țărilor partenere specifice.

Prioritățile în materie de cooperare iau în considerare evoluțiile oportunităților de cooperare cu țările terțe din cadrul politicilor Uniunii și tratamentul corect și echitabil al drepturilor de proprietate intelectuală.

Articolul 18

Informare, comunicare, exploatare și diseminare

(1) La punerea în aplicare a programului 2019-2020, activitățile de comunicare și de difuzare sunt considerate a fi parte integrantă din acțiunile sprijinite de programul 2019-2020.

(2) Activitățile de comunicare menționate la alineatul (1) pot include:

- (a) inițiative care vizează sporirea gradului de conștientizare și facilitarea accesului la finanțare în temeiul programului 2019-2020, în special pentru regiunile sau tipurile de participanți a căror participare este relativ redusă;
- (b) asistență specifică acordată proiectelor și consorțiilor, pentru a le oferi acestora acces la competențele necesare pentru optimizarea comunicării, a exploatării și a diseminării rezultatelor;
- (c) inițiative de promovare a dialogului și a dezbaterii cu publicul pe teme științifice, tehnologice și legate de inovare, precum și de valorificare a platformelor de comunicare socială și a altor tehnologii și metodologii inovatoare;
- (d) comunicarea priorităților politice ale Uniunii, cu condiția ca acestea să fie în legătură cu obiectivele prezentului regulament, în special punerea la dispoziția statelor membre, în timp util, de către Comisie, a unor informații exhaustive.

(3) Cu respectarea Tratatului Euratom și a legislației relevante a Uniunii, activitățile de diseminare menționate la alineatul (1) pot include:

- (a) activități care regrupează rezultate dintr-o serie de proiecte, inclusiv proiecte care pot fi finanțate din alte surse, pentru a pune la dispoziție baze de date ușor de utilizat și rapoarte care rezumă constatările esențiale;
- (b) diseminarea rezultatelor către factorii de decizie, inclusiv organismele de standardizare, pentru a promova utilizarea rezultatelor relevante pentru politici de către organismele corespunzătoare de la nivel internațional, de la nivelul Uniunii, de la nivel național și regional.

CAPITOLUL III

Control

Articolul 19

Control și audit

(1) Sistemul de control stabilit pentru punerea în aplicare a prezentului regulament este conceput astfel încât să garanteze în mod rezonabil managementul corespunzător al riscurilor privind eficacitatea și eficiența operațiunilor, precum și legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente, luând în considerare caracterul multianual al programelor, precum și natura plăților în cauză.

(2) Sistemul de control menționat la alineatul (1) asigură un echilibru adecvat între încredere și control, ținând cont, în special pentru participanți, de costurile administrative și de alte costuri ale controalelor la orice nivel, astfel încât să poată fi îndeplinite obiectivele programului 2019-2020 și să fie atrași în program cei mai competenți cercetători și cele mai inovatoare întreprinderi.

(3) În cadrul sistemului de control menționat la alineatul (1), strategia de audit pentru cheltuielile aferente acțiunilor indirecte din cadrul programului 2019-2020 se bazează pe auditul financiar al unui eșantion reprezentativ de cheltuieli din ansamblul programului 2019-2020. Respectivul eșantion reprezentativ este completat cu o selecție bazată pe evaluarea riscurilor legate de cheltuieli.

Auditurile cheltuielilor aferente acțiunilor indirecte din cadrul programului 2019-2020 se efectuează în mod coerent, în conformitate cu principiile economiei, eficienței și eficacității, în scopul reducerii la minimum a sarcinii de audit care revine participanților.

Articolul 20

Protecția intereselor financiare ale Uniunii

(1) Comisia ia măsurile necesare pentru a se asigura că, la punerea în aplicare a acțiunilor finanțate în temeiul prezentului regulament, interesele financiare ale Uniunii sunt protejate prin aplicarea de măsuri preventive împotriva fraudei, corupției și a altor activități ilegale, prin realizarea unor verificări concrete și, în cazul identificării unor nereguli, prin recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit și, dacă este cazul, prin aplicarea unor sancțiuni de natură administrativă și financiară efective, proporționale și cu efect de descurajare.

(2) Comisia sau reprezentanții săi și Curtea de Conturi Europeană au competențe de a audita, atât pe baza documentelor, cât și la fața locului, toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri din partea Uniunii în temeiul prezentului regulament.

Fără a aduce atingere alineatului (3), auditurile efectuate de Comisie pot fi realizate până la doi ani de la plata finală.

(3) Oficiul de luptă antifraudă (OLAF) poate efectua investigații, inclusiv controale și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului ⁽²⁾, cu scopul de a identifica cazurile de fraudă, corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un acord de grant sau o decizie de acordare a unui grant sau în legătură cu un contract de finanțare în cadrul programului 2019-2020.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de cooperare cu țările terțe și cu organizațiile internaționale, contractele, acordurile de grant și deciziile de acordare a granturilor, rezultate din punerea în aplicare a prezentului regulament, trebuie să conțină dispoziții care împuternicesc în mod expres Comisia, Curtea de Conturi și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații, în conformitate cu competențele care le revin.

CAPITOLUL IV

Monitorizare și evaluare

Articolul 21

Monitorizare

(1) Comisia monitorizează anual punerea în aplicare a programului 2019-2020, inclusiv progresele înregistrate și rezultatele obținute. Comisia furnizează informații în această privință comitetului menționat la articolul 12.

(2) Comisia raportează și pune la dispoziția publicului rezultatele monitorizării menționate la alineatul (1).

Articolul 22

Evaluare

(1) Evaluările se efectuează în timp util pentru a putea contribui la procesul de luare a deciziilor.

Până la 31 decembrie 2022, Comisia, asistată de experți independenți selectați pe baza unui proces transparent, efectuează o evaluare *ex post* a programului 2019-2020. Respectiva evaluare vizează fundamentarea, punerea în aplicare și rezultatele, precum și efectele pe termen mai lung și sustenabilitatea măsurilor, urmând să fie luată în considerare la elaborarea unei decizii privind o posibilă reînnoire, modificare sau suspendare a unei măsuri subsecvente.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (1), acțiunile directe și indirecte ale programului 2019-2020 sunt supuse unor evaluări separate.

(3) Evaluările menționate la alineatele (1) și (2) vizează progresele înregistrate în privința realizării obiectivelor prevăzute la articolul 3, ținând cont de indicatorii de performanță relevanți definiți în anexa II.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

(4) Atunci când acest lucru este oportun și fezabil, statele membre comunică Comisiei datele și informațiile necesare pentru monitorizarea și evaluarea măsurilor în cauză.

(5) Comisia comunică concluziile evaluărilor menționate la alineatele (1) și (2), însoțite de observațiile sale, Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European.

TITLUL III

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 23

Abrogare și dispoziții tranzitorii

(1) Regulamentul (Euratom) nr. 1314/2013 se abrogă începând cu 1 ianuarie 2019.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), activităților sau acțiunilor care beneficiază de sprijinul financiar al Comunității în temeiul Regulamentului (Euratom) nr. 1314/2013 continuă să li se aplice regulile aplicabile activităților sau acțiunilor respective până la încetarea, finalizarea sau încheierea lor. Dacă este necesar, atribuțiile neîndeplinite de către comitetul înființat în temeiul Regulamentului (Euratom) nr. 1314/2013 sunt preluate de comitetul menționat la articolul 12 din prezentul regulament.

(3) Pachetul financiar menționat la articolul 4 poate să acopere și cheltuielile cu asistența tehnică și administrativă necesare pentru asigurarea tranziției între programul 2019-2020 și măsurile adoptate în temeiul Regulamentului (Euratom) nr. 1314/2013.

(4) Prin derogare de la articolul 209 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul financiar, rambursările anuale generate de un instrument financiar instituit în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1291/2013 și rezultate din neutilizarea fondurilor puse la dispoziție în temeiul prezentului regulament sau al Regulamentului (Euratom) nr. 1314/2013 se alocă programului 2019-2020.

Articolul 24

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Luxemburg, 15 octombrie 2018.

Pentru Consiliu

Președintele

F. MOGHERINI

ANEXA I

ACTIVITĂȚI

Fundamentarea programului 2019-2020 – o cale deschisă către 2020

Prin îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 3, programul 2019-2020 va consolida rezultatele în privința celor trei priorități ale Programului-cadru Orizont 2020, și anume excelența științifică, poziția de lider în sectorul industrial și provocările societale.

Energia nucleară constituie un element al dezbaterii privind combaterea schimbărilor climatice și reducerea dependenței Europei de energia importată. În contextul mai larg al găsirii unui mix energetic durabil pentru viitor, programul 2019-2020 va contribui, de asemenea, prin activitățile sale de cercetare, la dezbateră privind beneficiile și limitările energiei provenite din fisiune nucleară pentru o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon. Prin asigurarea îmbunătățirii continue a securității nucleare, tehnologiile nucleare mai avansate ar putea, de asemenea, oferi perspectiva unor îmbunătățiri semnificative ale eficienței și ale utilizării resurselor, producând totodată cantități mai reduse de deșeuri decât modelele actuale. Aspectele legate de securitatea nucleară vor fi tratate cu cea mai mare atenție.

Programul 2019-2020 va consolida cadrul de cercetare și inovare în domeniul nuclear și va coordona eforturile de cercetare ale statelor membre, evitând astfel duplicarea acestora, menținând masa critică în domenii-cheie și asigurând utilizarea optimă a finanțării publice. Cu toate acestea, coordonarea nu va împiedica statele membre să dețină programe care să satisfacă necesitățile naționale.

Strategia de dezvoltare a fuziunii ca opțiune credibilă pentru producerea comercială de energie fără emisii de dioxid de carbon va urma o foaie de parcurs care prevede etape-cheie pentru îndeplinirea obiectivului de producere de energie electrică până în 2050. În vederea implementării acestei strategii, este necesar să se realizeze restructurarea activităților de fuziune din Uniune, inclusiv în materie de guvernare, finanțare și gestionare, pentru a garanta schimbarea priorităților de la cercetarea pură spre conceperea, construirea și exploatarea instalațiilor viitoare, precum ITER, DEMO și altele. Acest lucru necesită o colaborare strânsă între întreaga comunitate de fuziune din cadrul Uniunii, Comisie și agențiile naționale de finanțare.

Pentru a menține expertiza necesară la nivelul Uniunii pentru îndeplinirea acestor obiective, programul 2019-2020 trebuie să își consolideze în continuare rolul de formare, prin constituirea unor facilități de formare profesională de interes paneuropean care să furnizeze programe specifice, continuând astfel promovarea Spațiului european de cercetare și a unei mai bune integrări a noilor state membre și a țărilor asociate.

Activități necesare pentru îndeplinirea obiectivelor programului

Acțiunile indirecte

Pentru a garanta contribuția acțiunilor indirecte din cadrul programului 2019-2020 la consolidarea reciprocă a eforturilor de cercetare ale statelor membre și ale sectorului privat, prioritățile programelor de activitate urmează să fie stabilite pe baza datelor corespunzătoare furnizate de autoritățile publice naționale și de părțile interesate din domeniul cercetării nucleare, grupate în organisme sau cadre cum sunt platformele și forumurile tehnologice dedicate sistemelor și securității nucleare, gestionării deșeurilor finale și radioprotecției/riscurilor la doze scăzute și cercetării legate de fuziune și orice altă organizație relevantă sau forum al părților interesate din sectorul nuclear.

- (a) Sprijinirea securității sistemelor nucleare; (provocări societale, excelență științifică, poziția de lider în sectorul industrial)

În conformitate cu obiectivul general, sprijinirea activităților comune de cercetare care vizează funcționarea și dezafectarea în condiții de siguranță a sistemelor de reactoare (inclusiv a instalațiilor aferente ciclului de combustibil) aflate în uz pe teritoriul Uniunii sau, în măsura în care este necesar pentru a se menține un nivel ridicat de expertiză în materie de securitate nucleară în Uniune, a tipurilor de reactoare care ar putea fi utilizate în viitor, cu o atenție acordată exclusiv aspectelor de securitate, inclusiv tuturor aspectelor legate de ciclul de combustibil, precum separarea și transmutarea.

- (b) Contribuția la dezvoltarea unor soluții sigure pe termen mai lung pentru gestionarea deșeurilor nucleare finale, inclusiv depozitarea geologică finală, precum și separarea și transmutarea (excelență științifică; provocări societale)

Activități de cercetare comune și/sau coordonate care vizează celelalte aspecte-cheie ale depozitării geologice a combustibilului uzat și a deșeurilor radioactive cu durată lungă de viață, cu demonstrarea tehnologiilor și a securității, după caz. Activitățile respective trebuie să promoveze elaborarea unei viziuni comune a Uniunii cu privire la principalele chestiuni legate de gestionarea deșeurilor, de la descărcarea combustibilului până la etapa de depozitare.

Activitățile de cercetare legate de gestionarea altor fluxuri de deșeuri radioactive pentru care nu există în prezent procese care să fi atins maturitatea industrială.

- (c) Sprijinirea dezvoltării și a sustenabilității expertizei și a excelenței în domeniul nuclear la nivelul Uniunii (exelență științifică)

Promovarea activităților comune de formare profesională și de mobilitate între centrele de cercetare și industrie, dar și între diferite state membre și state asociate, precum și sprijinirea menținerii competențelor multidisciplinare în domeniul nuclear, pentru a se asigura disponibilitatea pe termen lung în Uniune a cercetătorilor, a inginerilor și a angajaților cu calificări adecvate în sectorul nuclear.

- (d) Sprijinirea radioprotecției și a dezvoltării de aplicații medicale ale radiațiilor, inclusiv, printre altele, a furnizării și a utilizării radioizotopilor în condiții de siguranță și securitate (exelență științifică; provocări societale)

Activități de cercetare comune și/sau coordonate, în special cele care vizează riscurile pe care le implică expunerea la doze scăzute în mediul industrial, medical sau în mediul înconjurător, precum și gestionarea situațiilor de urgență legate de accidente care implică radiații și radioecologia, în scopul furnizării unei baze științifice și tehnologice paneuropene pentru un sistem de protecție robust, echitabil și acceptabil din punct de vedere social.

Activități de cercetare care vizează aplicațiile medicale ale radiațiilor ionizante și abordarea aspectelor legate de securitatea operațională a radioprotecției și a utilizării acestora.

- (e) Realizarea unor progrese în direcția demonstrării fezabilității fuziunii ca sursă de energie prin exploatarea instalațiilor de fuziune existente și viitoare (poziția de lider în sectorul industrial; provocări societale)

Sprijinirea activităților comune de cercetare desfășurate de membrii EUROfusion și de oricare dintre entitățile menționate la litera (i), pentru a asigura demararea rapidă a exploatării ITER la un nivel ridicat de performanță, inclusiv utilizarea instalațiilor relevante (inclusiv, dacă este cazul, JET – *Joint European Torus*), a modelizării integrate cu ajutorul unor computere de înaltă performanță, printre altele, precum și a unor activități de formare care să pregătească viitoarele generații de cercetători și ingineri.

- (f) Punerea bazelor viitoarelor centrale de fuziune nucleară prin dezvoltarea de materiale, de tehnologii și de modele conceptuale (poziția de lider în sectorul industrial; provocări societale)

Sprijinirea activităților comune desfășurate de membrii EUROfusion și de oricare dintre entitățile menționate la litera (i), în scopul dezvoltării și calificării materialelor necesare pentru o centrală energetică demonstrativă, care necesită, printre altele, lucrări pregătitoare pentru o instalație adecvată de încercare a materialelor și negocieri privind participarea Uniunii într-un cadru internațional adecvat pentru instalația respectivă. În vederea dezvoltării și calificărilor necesare, trebuie utilizate toate nivelurile posibile ale capacităților experimentale, de calcul și teoretice disponibile.

Sprijinirea activităților comune de cercetare desfășurate de membrii Acordului european pentru dezvoltarea fuziunii și de oricare dintre entitățile menționate la litera (i) care va aborda aspecte legate de exploatarea reactoarelor, va dezvolta și va demonstra toate tehnologiile relevante pentru o centrală de fuziune demonstrativă. Activitățile respective includ pregătirea modelelor conceptuale pentru o centrală energetică demonstrativă completă și explorarea potențialului stelaratoarelor ca tehnologie pentru centrale energetice.

- (g) Promovarea inovării și a competitivității industriale (poziția de lider în sectorul industrial)

Punerea în aplicare sau sprijinirea gestionării cunoștințelor și a transferului de tehnologie din sectorul cercetării cofinanțate de programul 2019-2020 către industria care exploatează toate aspectele inovatoare ale cercetării.

Promovarea inovării prin, între altele, asigurarea accesului deschis la publicațiile științifice, crearea unei baze de date pentru gestionarea cunoștințelor, diseminarea și promovarea temelor legate de tehnologie în programele educaționale.

Pe termen lung, programul 2019-2020 urmează să sprijine pregătirea și dezvoltarea unui sector industrial competitiv în domeniul fuziunii nucleare, facilitând implicarea sectorului privat, precum și a IMM-urilor, dacă este cazul, în special prin punerea în aplicare a unei foi de parcurs tehnologice pentru o centrală de fuziune nucleară cu implicarea activă a industriei în proiectare și în proiectele de dezvoltare.

- (h) Asigurarea disponibilității și a utilizării infrastructurilor de cercetare de importanță paneuropeană (exelență științifică)

Activități în sprijinul construcției, al renovării, al utilizării și al disponibilității permanente a principalelor infrastructuri de cercetare din cadrul programului 2019-2020, precum și în sprijinul accesului adecvat la aceste infrastructuri și al cooperării dintre ele.

- (i) Programul european de fuziune

Programul comun de activități de punere în aplicare a foi de parcurs către obiectivul producerii de energie electrică până în 2050, cofinanțat prin grantul EUROfusion (acțiune de cofinanțare a programului) acordat în temeiul Regulamentului (Euratom) nr. 1314/2013 entităților juridice create sau desemnate de statele membre și de orice țară

asociată la programul 2019-2020. Grantul EUROfusion poate fi finanțat în continuare prin programul 2019-2020. Programul comun poate include resurse în natură din partea Comunității, precum exploatarea științifică și tehnică a instalației JET, în conformitate cu articolul 10 din Tratatul Euratom, sau detașarea de personal al Comisiei.

Acțiunile directe ale JRC

Prioritățile pentru acțiunile directe urmează să fie stabilite prin consultarea direcțiilor generale ale Comisiei responsabile pentru politicile respective și a Consiliului de administrație al JRC.

Activitățile JRC în domeniul nuclear trebuie să aibă drept obiectiv sprijinirea punerii în aplicare a Directivelor 2009/71/Euratom ⁽¹⁾ și 2011/70/Euratom ⁽²⁾ ale Consiliului, precum și a concluziilor Consiliului prin care se acordă prioritate celor mai înalte standarde de securitate nucleară atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel internațional.

JRC trebuie să contribuie mai ales la cercetarea în domeniul securității nucleare, necesară pentru utilizarea în condiții de siguranță și de securitate și în scopuri pașnice a energiei nucleare și a altor aplicații care nu se bazează pe fisiune. JRC va asigura o bază științifică pentru politicile relevante ale Uniunii și, dacă este necesar, va reacționa în limitele misiunii și ale competenței sale la evenimentele, incidentele și accidentele de natură nucleară. În acest scop, JRC va realiza activități de cercetare și evaluări, va furniza referințe și standarde și va oferi activități specializate de formare profesională și educație. După caz, se va căuta realizarea de sinergii cu inițiativele orizontale relevante, pentru optimizarea resurselor umane și financiare și pentru evitarea duplicării activităților de cercetare și de dezvoltare nucleară în Uniune. Activitățile JRC în aceste domenii vor fi desfășurate ținându-se cont de inițiativele relevante de la nivelul regiunilor, al statelor membre sau al Uniunii, din perspectiva modelării Spațiului european de cercetare.

- (a) Îmbunătățirea securității nucleare, inclusiv: securitatea reactoarelor și a combustibilului nuclear, gestionarea deșeurilor, inclusiv depozitarea geologică finală, precum și separarea și transmutarea; dezafectarea și pregătirea pentru situații de urgență

JRC va contribui la dezvoltarea de instrumente și de metode pentru a atinge standarde de securitate ridicate pentru instalațiile nucleare și pentru ciclurile de combustibil relevante pentru Europa. Aceste instrumente și metode vor include:

1. modelare și metodologii de analiză a accidentelor grave pentru evaluarea marjelor de securitate operațională ale instalațiilor nucleare; sprijin pentru instituirea unei abordări comune la nivel european în ceea ce privește evaluarea ciclurilor de combustibil și a proiectărilor avansate, precum și cercetarea și diseminarea învățămintelor dobândite din experiența operațională. JRC va continua să opereze „European Clearinghouse on NPP Experience Feedback” (centrul european pentru schimburi de experiență operațională în materie de centrale nucleare al JRC) pentru a-și concentra activitățile asupra provocărilor de securitate nucleară post-Fukushima, făcând apel la competențele statelor membre în acest domeniu;
2. reducerea la minimum a incertitudinilor de natură științifică în prognozarea comportamentului pe termen lung al deșeurilor nucleare și a dispersiei de radionuclizi în mediu; precum și aspectele-cheie ale cercetării privind dezafectarea instalațiilor nucleare;
3. schimburi cu părțile interesate relevante pentru consolidarea capacității Uniunii de a reacționa la accidentele și incidentele nucleare prin cercetarea cu privire la sistemele de alertă și la modelele de dispersie radiologică în aer, precum și prin mobilizarea resurselor și a expertizei necesare pentru analiza și modelizarea accidentelor nucleare.

- (b) Îmbunătățirea siguranței nucleare, inclusiv: garanții nucleare, neproliferarea, combaterea traficului ilegal și criminalistica nucleară

Domeniul neproliferării trebuie să beneficieze de cea mai mare atenție posibilă. JRC:

1. va elabora metodologii, dar și metode și tehnologii de detecție/control îmbunătățite pentru a sprijini garanțiile Comunității și pentru a consolida garanțiile la nivel internațional;
2. va elabora și va aplica metode și tehnologii îmbunătățite de prevenire, detectare și răspuns la incidentele nucleare și radioactive, inclusiv calificarea tehnologiei de detecție și dezvoltarea metodelor și tehnicilor de criminalistică nucleară necesare în contextul luptei împotriva traficului ilicit, în sinergie cu cadrul mondial CBRN (chimic, biologic, radiologic și nuclear);

⁽¹⁾ Directiva 2009/71/Euratom a Consiliului din 25 iunie 2009 de instituire a unui cadru comunitar pentru securitatea nucleară a instalațiilor nucleare (JO L 172, 2.7.2009, p. 18).

⁽²⁾ Directiva 2011/70/Euratom a Consiliului din 19 iulie 2011 de instituire a unui cadru comunitar pentru gestionarea responsabilă și în condiții de siguranță a combustibilului uzat și a deșeurilor radioactive (JO L 199, 2.8.2011, p. 48).

3. va sprijini punerea în aplicare a Tratatului cu privire la neproliferarea armelor nucleare și a strategiilor conexe ale Uniunii prin analize, studii și prin monitorizarea evoluțiilor tehnice ale regimurilor de control al exporturilor, în scopul sprijinirii serviciilor relevante ale Comisiei și ale Uniunii.

(c) Stimularea excelenței științifice în domeniul nuclear în scopul standardizării

JRC va continua să dezvolte baza de cunoștințe științifice privind securitatea și siguranța nucleare. Se va pune un accent deosebit pe cercetarea privind proprietățile și comportamentul fundamental al actinidelor și al materialelor de structură și nucleare. În cadrul sprijinului pentru standardizare la nivelul Uniunii, JRC va furniza cele mai recente standarde nucleare, date de referință și măsurători, inclusiv dezvoltarea și punerea în aplicare a bazelor de date și a instrumentelor de evaluare relevante. JRC va sprijini dezvoltarea ulterioară a aplicațiilor medicale, și anume a noilor terapii ale cancerului, bazate pe iradierea cu particule alfa.

(d) Promovarea gestionării cunoștințelor, a educației și a formării

JRC trebuie să urmărească noile evoluții din domeniul cercetării și al instrumentelor, precum și pe cele ale reglementărilor în materie de securitate și de mediu. În acest scop, trebuie pus în aplicare un plan de investiții flexibil pentru infrastructurile științifice.

Pentru a menține Uniunea în prima linie în materie de securitate și siguranță nucleară, JRC trebuie să elaboreze instrumente de gestionare a cunoștințelor, să monitorizeze tendințele din Uniune în domeniul resurselor umane prin intermediul Observatorului resurselor umane din domeniul nuclear pe care îl gestionează și să ofere programe specializate de formare și educație, care să acopere și aspectele legate de dezafectare.

(e) Sprijinirea politicii Uniunii în domeniul securității și siguranței nucleare

JRC trebuie să își consolideze expertiza și excelența în scopul furnizării, în mod independent, de date științifice și tehnice care ar putea fi necesare pentru a sprijini politica Uniunii în domeniul securității și siguranței nucleare.

Ca agent de implementare al Euratom în cadrul Forumului Internațional Generația IV (GIF), JRC va coordona în continuare contribuția Comunității la GIF. JRC va continua și va aprofunda colaborarea internațională în materie de cercetare cu principalele țări și organizații internaționale partenere, precum Agenția Internațională pentru Energie Atomică (AIEA), Agenția pentru Energie Nucleară (AEN) a Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) în scopul promovării politicilor Uniunii în domeniul securității și siguranței nucleare.

Activități orizontale în cadrul programului 2019-2020

În vederea îndeplinirii obiectivelor sale generale, programul 2019-2020 va sprijini activitățile complementare (directe și indirecte, de coordonare și de stimulare a programării în comun) care asigură sinergia eforturilor de cercetare pentru soluționarea provocărilor comune (cum ar fi cele din domeniul materialelor, al tehnologiilor de răcire, al datelor nucleare de referință, al modelizării și simulării, al manipulării la distanță, al gestionării deșeurilor și al radioprotecției).

Activitățile orizontale și interfețele cu Programul-cadru Orizont 2020

În scopul realizării obiectivelor programului 2019-2020, se vor asigura legături și interfețe adecvate, cum ar fi cereri de propuneri comune, cu programul specific al Programului-cadru Orizont 2020.

Programul 2019-2020 poate contribui la mecanismul de împrumut și la mecanismul de capitaluri proprii dezvoltate în temeiul Programului-cadru Orizont 2020, care vor fi extinse pentru a include obiectivele menționate la articolul 3.

Cooperarea internațională cu țări terțe și cu organizații internaționale

Cooperarea internațională privind cercetarea și inovarea în domeniul nuclear, bazată pe obiective comune și pe încredere reciprocă, trebuie să continue în vederea furnizării unor beneficii clare și semnificative pentru Uniune și pentru mediul acesteia. Ca o contribuție la realizarea obiectivelor specifice prevăzute la articolul 3, Comunitatea va căuta să consolideze expertiza științifică și tehnică a Uniunii prin acorduri de cooperare internațională și să promoveze accesul industriei nucleare a Uniunii pe noi piețe emergente.

Activitățile de cooperare internațională vor fi promovate prin intermediul cadrelor multilaterale (precum AIEA, OCDE, ITER și GIF) și prin intermediul acordurilor bilaterale, existente sau noi, cu țări care au o bază puternică de cercetare și dezvoltare, precum și baze industriale și instalații de cercetare în curs de exploatare, proiectare sau construcție.

ANEXA II

INDICATORI DE PERFORMANȚĂ

Prezenta anexă indică, pentru fiecare obiectiv specific al programului 2019-2020, o serie de indicatori-cheie de performanță pentru evaluarea rezultatelor și a impactului, care pot fi rafinați pe parcursul punerii în aplicare a programului 2019-2020.

1. Indicatori pentru acțiunile indirecte

(a) Sprijinirea securității sistemelor nucleare

- Numărul de proiecte (acțiuni de cercetare în comun și/sau coordonate) care pot conduce la o îmbunătățire demonstrabilă a practicilor de securitate nucleară din Europa.

(b) Contribuția la dezvoltarea unor soluții sigure pe termen mai lung pentru gestionarea deșeurilor nucleare finale, inclusiv depozitarea geologică finală, precum și separarea și transmutarea

- Numărul de proiecte care contribuie la dezvoltarea de soluții sigure pe termen lung pentru gestionarea deșeurilor nucleare finale.

(c) Sprijinirea dezvoltării și sustenabilității expertizei și excelenței în sectorul nuclear la nivelul Uniunii

- Formare prin cercetare – numărul de doctoranzi și de cercetători postdoctorali sprijiniți prin proiectele de fuziune ale Euratom.
- Numărul de bursieri și de stagieri din cadrul programul de fuziune al Euratom.

(d) Sprijinirea radioprotecției și a dezvoltării de aplicații medicale ale radiațiilor, inclusiv, printre altele, a furnizării și a utilizării în condiții de siguranță și de securitate a radioizotopilor

- Numărul de proiecte care pot avea un impact demonstrabil asupra practicilor de reglementare în ceea ce privește radioprotecția și asupra dezvoltării de aplicații medicale ale radiațiilor.

(e) Realizarea de progrese în direcția demonstrării fezabilității fuziunii ca sursă de energie, prin exploatarea instalațiilor de fuziune existente și viitoare

- Numărul de articole publicate în reviste cu un impact ridicat și cu revizuire *inter pares*.

(f) Punerea bazelor viitoarelor centrale de fuziune nucleară prin dezvoltarea de materiale, de tehnologii și de modele conceptuale

- Procentul din etapele prezentate în foaia de parcurs privind fuziunea, stabilite pentru perioada 2014-2020, care a fost realizat de programul 2019-2020.

(g) Promovarea inovării și a competitivității industriale

- Numărul de întreprinderi de tip *spin-off* rezultate din cercetarea în domeniul energiei de fuziune în cadrul programului 2019-2020.
- Cererile de brevete depuse și brevetele acordate pe baza activităților de cercetare sprijinite de programul 2019-2020.

(h) Asigurarea disponibilității și a utilizării infrastructurilor de cercetare de importanță paneuropeană

- Numărul de cercetători care au acces la infrastructurile de cercetare cu sprijinul programului 2019-2020.

2. Indicatori pentru acțiunile directe

(a) Indicator de impact privind sprijinul acordat de JRC în materie de politici

- Numărul de cazuri de efecte specifice tangibile asupra politicilor Uniunii rezultate din sprijinul tehnic și științific în materie de politici furnizat de JRC.

(b) Indicator privind productivitatea științifică a JRC

- Numărul de publicații evaluate *inter pares*.

Indicatorii menționați la literele (a) și (b) pot fi reprezentați în conformitate cu următoarele obiective ale Comunității, aferente acțiunilor directe:

- îmbunătățirea securității nucleare, inclusiv: securitatea reactoarelor și a combustibililor nucleari, gestionarea deșeurilor, inclusiv depozitarea geologică finală, precum și separarea și transmutarea; dezafectarea și pregătirea pentru situații de urgență;
 - îmbunătățirea siguranței nucleare, inclusiv: garanțiile nucleare, neproliferarea, combaterea traficului ilegal și criminalistica nucleară;
 - sporirea excelenței științifice în domeniul nuclear în scopul standardizării;
 - promovarea gestionării cunoștințelor, a educației și a formării;
 - sprijinirea politicii Uniunii în domeniul securității și siguranței nucleare.
-

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2018/1564 AL COMISIEI**din 17 octombrie 2018****privind autorizarea unui preparat de dolomită-magnezit ca aditiv pentru hrana tuturor speciilor de animale cu excepția vacilor de lapte și a altor ruminanți pentru producția de lapte, a purcelilor înțărcați și a porcilor pentru îngrășare****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 prevede autorizarea aditivilor destinați utilizării în hrana animalelor, precum și motivele și procedurile de acordare a unor astfel de autorizații.
- (2) În conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003, a fost depusă o cerere de autorizare a unui preparat de dolomită-magnezit. Cererea respectivă a fost însoțită de informațiile și de documentele necesare în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.
- (3) Cererea respectivă se referă la autorizarea preparatului de dolomită-magnezit ca aditiv pentru hrana tuturor speciilor de animale, urmând a fi clasificat în categoria „aditivi tehnologici”.
- (4) Preparatul de dolomită-magnezit aparținând categoriei „aditivi tehnologici” a fost autorizat anterior pentru zece ani ca aditiv pentru hrana vacilor de lapte și a altor ruminanți pentru producția de lapte, a purcelilor înțărcați și a porcilor pentru îngrășare prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1964 al Comisiei ⁽²⁾.
- (5) Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „autoritatea”) a concluzionat în avizele sale din 17 aprilie 2018 ⁽³⁾ și din 25 ianuarie 2017 ⁽⁴⁾ că, în condițiile propuse de utilizare, preparatul de dolomită-magnezit nu are niciun efect nociv asupra sănătății animale, sănătății umane sau asupra mediului. Autoritatea a concluzionat, de asemenea, că preparatul este eficient ca agent antiaglomerant. Autoritatea nu consideră că sunt necesare cerințe specifice de monitorizare ulterioară introducerii pe piață. În plus, autoritatea a verificat raportul privind metoda de analiză a aditivului în hrana pentru animale, transmis de laboratorul de referință înființat prin Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.
- (6) Evaluarea preparatului de dolomită-magnezit arată că sunt îndeplinite condițiile de autorizare prevăzute la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003. În consecință, utilizarea preparatului respectiv ar trebui autorizată, astfel cum se specifică în anexa la prezentul regulament.
- (7) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Preparatul menționat în anexă, aparținând categoriei „aditivi tehnologici” și grupului funcțional „agenți antiaglomeranți”, se autorizează ca aditiv pentru hrana animalelor, în condițiile stabilite în anexă.

⁽¹⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 29.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1964 al Comisiei din 9 noiembrie 2016 privind autorizarea unui preparat de dolomită-magnezit pentru vacile de lapte și alte ruminanți pentru producția de lapte, pentru purceii înțărcați și porcii pentru îngrășare și a unui preparat de montmorilonit-ilit ca aditivi furajeri pentru hrana tuturor speciilor de animale (JO L 303, 10.11.2016, p. 7).

⁽³⁾ EFSA Journal 2018;16(5):5272.

⁽⁴⁾ EFSA Journal 2017;15(2):4711.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 17 octombrie 2018.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNKER

ANEXĂ

Numărul de identificare al aditivului	Aditivul	Compoziția, formula chimică, descrierea, metoda analitică	Specia sau categoria de animale	Vârsta maximă	Conținutul minim	Conținutul maxim	Alte dispoziții	Sfârșitul perioadei de autorizare
					mg de aditiv/kg de hrană completă pentru animale, cu un conținut de umiditate de 12 %			
Aditivi tehnologici: agenți antiaglomeranți								
1g598	Dolomită-magnezit	<i>Compoziția aditivului</i> Preparat dintr-un amestec natural de: dolomită și magnezit ≥ 40 % (având un conținut minim de: carbonați de 24 %). <i>Caracterizarea substanței active</i> Dolomită Numărul CAS: 16389-88-1 (CaMg)(CO₃)₂ Magnezit Numărul CAS: 546-93-0 MgCO₃ Talc (silicați de magneziu hidratați) Numărul CAS: 14807-96-6 Mg₃Si₄O₁₀(OH)₂ Talc ≥ 35 % Clorit (aluminu–magneziu) Numărul CAS: 1318-59-8 (Mg,Fe,Al)₆(Si, Al)₄O₁₀(OH)₈ Fier (structural) 6 % (în medie) Clorit ≥ 16 % Fără cuarț și azbest	Toate speciile și categoriile cu excepția vacilor de lapte și a altor rume­gătoare pentru producția de lapte, a purceilor înțărcați și a porcilor pentru îngrășare	—	5 000	20 000	1. Pe eticheta aditivului și a preamestecurilor care îl conțin, se indică următoarele: „Aditivul dolomită-magnezit este bogat în fier (inert)”. 2. Pentru utilizatorii aditivului și ai preamestecurilor, operatorii din sectorul hranei pentru animale stabilesc proceduri operaționale și măsuri organizatorice pentru a contracara riscurile potențiale care rezultă din utilizarea lor. În cazul în care respectivele riscuri nu pot fi eliminate sau reduse la minimum prin astfel de proceduri și de măsuri, aditivul și preamestecurile se utilizează cu echipamente de protecție individuală, incluzând echipamente de protecție respiratorie.	8 noiembrie 2028

Numărul de identificare al aditivului	Aditivul	Compoziția, formula chimică, descrierea, metoda analitică	Specia sau categoria de animale	Vârsta maximă	Conținutul minim	Conținutul maxim	Alte dispoziții	Sfârșitul perioadei de autorizare
					mg de aditiv/kg de hrană completă pentru animale, cu un conținut de umidi- tate de 12 %			
		<i>Metoda analitică</i> ⁽¹⁾ Caracteristicile aditivului pentru hrana animalelor: — difracția razelor X (XRD) îm- preună cu — spectrofotometrie de absorbție atomică (SAA)						

⁽¹⁾ Detaliile metodelor analitice pot fi consultate la următoarea adresă a laboratorului de referință: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2018/1565 AL COMISIEI

din 17 octombrie 2018

privind autorizarea unui preparat de endo-1,4-beta-mananază produsă de *Paenibacillus lentus* (DSM 28088) ca aditiv pentru hrana puilor pentru îngrășare, a puicuțelor pentru ouat și a speciilor minore de păsări de curte, altele decât păsările ouătoare, a curcanilor pentru îngrășare și a curcanilor creșcuți pentru reproducere, a purceilor înțărcați, a porcilor pentru îngrășare și a speciilor minore de porcine (titularul autorizației: Elanco GmbH)

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 prevede autorizarea utilizării aditivilor pentru hrana animalelor, precum și criteriile și procedurile de acordare a unei astfel de autorizații.
- (2) În conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003, s-a depus o cerere de autorizare pentru preparatul de endo-1,4-beta-mananază produsă de *Paenibacillus lentus* (DSM 28088). Cererea respectivă a fost însoțită de informațiile și de documentele necesare în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.
- (3) Cererea respectivă se referă la autorizarea unui preparat de endo-1,4-beta-mananază produsă de *Paenibacillus lentus* (DSM 28088) ca aditiv pentru hrana puilor pentru îngrășare, a puicuțelor pentru ouat și a speciilor minore de păsări de curte, altele decât păsările ouătoare; a curcanilor pentru îngrășare, a curcanilor creșcuți pentru reproducere, a purceilor înțărcați, a porcilor pentru îngrășare și a speciilor minore de porcine, în vederea clasificării acestuia în categoria „aditivi zootehnici”.
- (4) Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „autoritatea”) a concluzionat în avizele sale din 7 decembrie 2016 ⁽²⁾ și din 17 aprilie 2018 ⁽³⁾ că, în condițiile de utilizare propuse, preparatul de endo-1,4-beta-mananază produsă de *Paenibacillus lentus* (DSM 28088) nu are efecte adverse asupra sănătății animalelor, sănătății consumatorilor sau asupra mediului. De asemenea, autoritatea a concluzionat că aditivul este considerat eficient în cazul puilor pentru îngrășare, curcanilor pentru îngrășare și purceilor înțărcați, în cazul porcilor pentru îngrășare și speciilor minore de porcine. Autoritatea a considerat că aceste concluzii pot fi extinse la puicuțele pentru ouat și la curcanii creșcuți pentru reproducere și că pot fi extrapolate la speciile minore de păsări pentru îngrășare sau crescute pentru reproducere sau pentru ouat. Autoritatea nu consideră că sunt necesare cerințe specifice de monitorizare ulterioară introducerii pe piață. Ea a verificat, de asemenea, raportul privind metoda de analiză a aditivului în hrana pentru animale, transmis de laboratorul de referință înființat prin Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.
- (5) Evaluarea preparatului de endo-1,4-beta-mananază produsă de *Paenibacillus lentus* (DSM 28088) arată că sunt îndeplinite condițiile de autorizare prevăzute la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003. În consecință, utilizarea preparatului respectiv ar trebui autorizată, astfel cum se specifică în anexa la prezentul regulament.
- (6) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Preparatul indicat în anexă, aparținând categoriei „aditivi zootehnici” și grupei funcționale „promotori de digestibilitate”, se autorizează ca aditiv pentru hrana animalelor, în condițiile prevăzute în anexa respectivă.

⁽¹⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 29.

⁽²⁾ EFSA Journal 2017;15(1):4677.

⁽³⁾ EFSA Journal 2018;16(5):5270.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 17 octombrie 2018.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNKER

ANEXĂ

Numărul de identificare al aditivului	Numele titularului autorizației	Aditivul	Compoziția, formula chimică, descrierea, metoda analitică	Specia sau categoria de animale	Vârsta maximă	Conținutul minim	Conținutul maxim	Alte dispoziții	Sfârșitul perioadei de autorizare
						Unități de activitate/kg de furaj complet cu un conținut de umiditate de 12 %			

Categoria aditivilor zootehnici. Grupa funcțională: promotori de digestibilitate

4a29	Elanco GmbH	Endo-1,4-beta-mananază EC 3.2.1.78	<i>Compoziția aditivului</i> Preparat de endo-1,4-beta-mananază produsă de <i>Paenibacillus lentus</i> (DSM 28088) având o activitate minimă de: — $1,6 \times 10^8$ U ⁽¹⁾/g formă solidă; — $5,9 \times 10^8$ U/g formă lichidă. <i>Caracterizarea substanței active</i> endo-1,4-beta-mananază produsă de <i>Paenibacillus lentus</i> (DSM 28088) <i>Metode analitice</i> ⁽²⁾ Pentru cuantificarea endo-1,4-beta-mananazei în aditivii destinați hranei pentru animale, în preamestecuri și în hrana pentru animale: metode colorimetrice bazate pe hidroliza enzimatică și reacția zaharurilor reducătoare (echivalent manoză) cu 3,5-acid dinitrosalicilic (DNS)	Pui pentru îngrășare Puicuțe pentru ouat Specii minore de păsări de curte, altele decât păsările ouătoare	—	32 000 U	—	1. A se menționa condițiile de depozitare și stabilitatea la tratament termic în instrucțiunile de utilizare a aditivului și a preamestecurilor. 2. Pentru utilizatorii aditivului și ai preamestecurilor, operatorii din sectorul hranei pentru animale stabilesc proceduri operaționale și măsuri organizatorice pentru a aborda riscurile potențiale determinate de utilizarea lor. În cazul în care respectivele riscuri nu pot fi eliminate sau reduse la minimum prin astfel de proceduri și de măsuri, aditivul și preamestecurile se utilizează cu echipamente de protecție individuală, inclusiv cu echipamente de protecție pentru piele și de protecție respiratorie. 3. Se utilizează la purceii înțărcați cu greutate de până la aproximativ 35 kg	8 noiembrie 2028
				Curceni pentru îngrășare		48 000 U			
				Curceni creșcuți pentru reproducere		48 000 U			
				Purcei înțărcați		32 000 U			

⁽¹⁾ 1 U reprezintă cantitatea de enzimă care eliberează 0,72 micrograme de zaharuri reducătoare (echivalenți manoză) dintr-o substanță care conține manan (gumă din roșcove) pe minut la pH 7,0 și 40 °C.

⁽²⁾ Detalii privind metodele de analiză sunt disponibile la următoarea adresă a laboratorului de referință pentru aditivi furajeri: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2018/1566 AL COMISIEI

din 18 octombrie 2018

privind autorizarea preparatului de endo-1,3(4)-beta-glucanază și endo-1,4-beta-xilanază produse de *Aspergillus niger* (NRRL 25541) și alfa-amilază produsă de *Aspergillus niger* (ATCC66222) ca aditiv furajer pentru purceii înțărcați și pentru speciile porcine minore (înțărcați) și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1453/2004 (titularul autorizației: Andrès Pinaluba S.A.)

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 prevede autorizarea aditivilor destinați utilizării în hrana animalelor, precum și motivele și procedurile de acordare a unor astfel de autorizații. Articolul 10 din regulamentul respectiv prevede reevaluarea aditivilor autorizați în temeiul Directivei 70/524/CEE a Consiliului ⁽²⁾.
- (2) Preparatul de endo-1,3(4)-beta-glucanază și endo-1,4-beta-xilanază produse de *Aspergillus niger* (NRRL 25541) și alfa-amilază produsă de *Aspergillus niger* (ATCC66222) a fost autorizat în conformitate cu Directiva 70/524/CEE fără limită de timp ca aditiv furajer pentru purceii înțărcați prin Regulamentul (CE) nr. 1453/2004 al Comisiei ⁽³⁾. Preparatul respectiv a fost ulterior înscris în Registrul aditivilor furajeri ca produs existent, în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.
- (3) În conformitate cu articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 coroborat cu articolul 7 din respectivul regulament, s-a depus o cerere pentru reevaluarea preparatului de endo-1,3(4)-beta-glucanază și doplnkovéndo-1,4-beta-xilanază produse de *Aspergillus niger* (NRRL 25541) și alfa-amilază produsă de *Aspergillus niger* (ATCC66222) ca aditiv furajer pentru purceii înțărcați și pentru speciile porcine minore (înțărcați). Solicitantul a cerut ca aditivul respectiv să fie clasificat în categoria „aditivi zootehnici”. Cererea respectivă a fost însoțită de informațiile și de documentele necesare în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.
- (4) Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „autoritatea”) a concluzionat în avizele sale din 8 octombrie 2013 ⁽⁴⁾, 16 mai 2017 ⁽⁵⁾ și 17 aprilie 2018 ⁽⁶⁾ că, în condițiile de utilizare propuse, preparatul de endo-1,3(4)-beta-glucanază și endo-1,4-beta-xilanază produse de *Aspergillus niger* (NRRL 25541) și alfa-amilază produsă de *Aspergillus niger* (ATCC66222) nu are efecte adverse asupra sănătății animale, asupra sănătății oamenilor sau asupra mediului. De asemenea, autoritatea a concluzionat că utilizarea preparatului are potențialul de a îmbunătăți greutatea corporală finală și indicele de conversie a hranei la purceii înțărcați și că aceeași concluzie poate fi extrapolată la speciile porcine minore (înțărcați). Autoritatea nu consideră necesară prevederea unor cerințe specifice de monitorizare ulterioară introducerii pe piață. Ea a verificat, de asemenea, raportul privind metoda de analiză a aditivului în hrana pentru animale, transmis de laboratorul de referință înființat prin Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.
- (5) Evaluarea preparatului de endo-1,3(4)-beta-glucanază și endo-1,4-beta-xilanază produse de *Aspergillus niger* (NRRL 25541) și alfa-amilază produsă de *Aspergillus niger* (ATCC66222) arată că sunt îndeplinite condițiile de autorizare prevăzute la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003. În consecință, ar trebui autorizată utilizarea preparatului respectiv, astfel cum se specifică în anexa la prezentul regulament.
- (6) În urma acordării autorizației pentru preparat, Regulamentul (CE) nr. 1453/2004 ar trebui să fie modificat în consecință.

⁽¹⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 29.⁽²⁾ Directiva 70/524/CEE a Consiliului din 23 noiembrie 1970 privind aditivii din hrana animalelor (JO L 270, 14.12.1970, p. 1).⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1453/2004 al Comisiei din 16 august 2004 privind autorizarea permanentă a unor aditivi în hrana animalelor (JO L 269, 17.8.2004, p. 3).⁽⁴⁾ EFSA Journal 2013; 11(10):3430.⁽⁵⁾ EFSA Journal 2017; 15(6):4856.⁽⁶⁾ EFSA Journal 2018; 1(5):5271.

- (7) Întrucât niciun motiv de siguranță nu impune aplicarea imediată a modificărilor condițiilor de autorizare, este adecvat să se prevadă o perioadă de tranziție pentru a permite părților interesate să se pregătească pentru a îndeplini noile cerințe care decurg din autorizare.
- (8) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Autorizare

Preparatul indicat în anexă, aparținând categoriei „aditivi zootehnici” și grupei funcționale „promotori de digestibilitate”, se autorizează ca aditiv pentru hrana animalelor, în condițiile prevăzute în anexă.

Articolul 2

Modificări aduse Regulamentului (CE) nr. 1453/2004

În anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1453/2004, rubrica E 1612 referitoare la preparatul de endo-1,3(4)-beta-glucanază și endo-1,4-beta-xilanază și alfa-amilază se elimină.

Articolul 3

Măsuri tranzitorii

Preparatul specificat în anexă și hrana pentru animale care conține acest preparat, care sunt produse și etichetate înainte de 8 mai 2019 în conformitate cu normele aplicabile înainte de 8 noiembrie 2018, pot continua să fie introduse pe piață și utilizate până la epuizarea stocurilor existente.

Articolul 4

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 octombrie 2018.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Numărul de identificare al aditivului	Numele titularului autorizației	Aditiv	Compoziția, formula chimică, descrierea, metoda analitică	Specia sau categoria de animale	Vârsta maximă	Conținutul minim	Conținutul maxim	Alte dispoziții	Sfârșitul perioadei de autorizare
						Unități de activitate/kg de furaj complet cu un conținut de umiditate de 12 %			

Categoria aditivilor zootehnici. Grupa funcțională: promotori de digestibilitate

4a1612i	Andrés Pinaluba S.A.	Endo-1,3(4)-beta-glucanază EC 3.2.1.6 Endo-1,4-beta-xilanază EC 3.2.1.8 Alfa-amilază EC 3.2.1.1	<i>Compoziția aditivului</i> Preparatul de endo-1,3(4)-beta-glucanază și endo-1,4-beta-xilanază produse de <i>Aspergillus niger</i> (NRRL 25541) și alfa-amilază produsă de <i>Aspergillus niger</i> (ATCC66222) având o activitate minimă de — Endo-1,3(4)-beta-glucanază: 900 U ⁽¹⁾/g; — Endo-1,4-beta-xilanază: 1 000 U ⁽²⁾/g; — alfa-amilază: 3 000 U ⁽³⁾/g; Stare solidă <i>Caracterizarea substanței active</i> endo-1,3(4)-beta-glucanază și endo-1,4-beta-xilanază produse de <i>Aspergillus niger</i> (NRRL 25541) și alfa-amilază produsă de <i>Aspergillus niger</i> (ATCC66222) <i>Metode analitice</i> ⁽⁴⁾ Determinarea în aditivii furajeri a: — endo-1,3(4)-beta-glucanazei: metoda colorimetrică bazată pe reacția enzimatică a glucanazei asupra substratului cu conținut de betaglucan de orz în prezența acidului 3,5-dinitrosalicilic (DNS) la un pH de 4,0 și la 30 °C; — endo-1,4-β-xilanază în aditivul furajer: metodă colorimetrică bazată pe reacția enzimatică a xilanazei asupra substratului de arabinoxilan de secară în prezența DNS, la un pH de 4,0 și la 30 °C;	Purcei înțărcați Specii porcine minore (înțărcați)		endo-1,3(4)-beta-glucanază 450 U beta-xilanază 500 U alfa-amilază 1 500 U		1. A se menționa condițiile de depozitare și stabilitatea la tratament termic în instrucțiunile de utilizare a aditivului și a preamestecurilor. 2. Pentru utilizatorii aditivului și ai preamestecurilor, operatorii din sectorul hranei pentru animale stabilesc proceduri operaționale și măsuri organizatorice pentru a contracara riscurile potențiale care rezultă din utilizarea lor. În cazul în care respectivele riscuri nu pot fi eliminate sau reduse la minimum prin astfel de proceduri și de măsuri, aditivul și preamestecurile se utilizează cu echipamente de protecție individuală, inclusiv cu echipamente de protecție pentru piele, de protecție pentru ochi și de protecție respiratorie. 3. Se utilizează la purceii înțărcați cu greutate de până la aproximativ 35 kg	8 noiembrie 2028
---------	----------------------	--	---	--	--	--	--	---	------------------

Numărul de identificare al aditivului	Numele titularului autorizației	Aditiv	Compoziția, formula chimică, descrierea, metoda analitică	Specia sau categoria de animale	Vârsta maximă	Conținutul minim	Conținutul maxim	Alte dispoziții	Sfârșitul perioadei de autorizare
						Unități de activitate/kg de furaj complet cu un conținut de umiditate de 12 %			
			— alfa-amilazei: metoda colorimetrică bazată pe reacția enzimatică a amilazei asupra substratului cu conținut de amidon de grâu în prezența DNS la un pH de 5,0 și la 30 °C. Determinarea substanțelor active în preamestecuri și hrana pentru animale: — metodă colorimetrică de măsurare a fragmentelor solubile depolimerizate eliberate prin acțiunea glucanazei asupra azo-glucanului de orz; — metoda colorimetrică de măsurare a fragmentelor solubile depolimerizate eliberate prin acțiunea endo-1,4-β-xilanazei asupra azo-xilanului; — metodă colorimetrică de măsurare a fragmentelor solubile depolimerizate eliberate prin acțiunea amilazei asupra p-nitrofenilmaltoheptaozidei;						

- (¹) 1 U reprezintă cantitatea de enzimă care eliberează 1 micromol de zaharuri reducătoare (măsurate în echivalenți glucoză) pe minut din beta-glucan de orz, cu un pH de 4,0 și la 30 °C.
- (²) 1 U reprezintă cantitatea de enzimă care eliberează 1 micromol de zaharuri reducătoare (măsurate în echivalenți glucoză) pe minut din arabinoxilan din secară, cu un pH de 4,0 și la 30 °C.
- (³) 1 U reprezintă cantitatea de enzimă care eliberează 1 micromol de zaharuri reducătoare (măsurate în echivalenți glucoză) pe minut din amidon de grâu, cu un pH de 5,0 și la 30 °C.
- (⁴) Detalii privind metodele de analiză sunt disponibile la următoarea adresă a laboratorului de referință pentru aditivi furajeri: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2018/1567 AL COMISIEI**din 18 octombrie 2018**

de rectificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/249 privind autorizarea substanțelor taurină, beta-alanină, L-alanină, L-arginină, acid L-aspartic, L-histidină, D,L-izoleucină, L-leucină, L-fenilalanină, L-prolină, D,L-serină, L-tirozină, L-metionină, L-valină, L-cisteină, glicină, glutamat monosodic și acid L-glutamic ca aditivi în hrana tuturor speciilor de animale și a substanței clorhidrat monohidrat de L-cisteină pentru toate speciile cu excepția pisicilor și a câinilor

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/249 al Comisiei ⁽²⁾, autorizează anumiți aditivi pentru hrana animalelor ca substanțe aromatizante, inclusiv glicina, L-cisteina și clorhidratul monohidrat de L-cisteină.
- (2) În anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/249 apare o eroare la rubrica pentru glicină acolo unde, în coloana „Alte dispoziții”, se precizează că pe eticheta acestui aditiv trebuie să se indice că conținutul maxim recomandat de substanță activă în hrana completă pentru animale cu un conținut de umiditate de 12 % pentru alte categorii și specii este de 25 g/kg. În conformitate cu avizul Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară ⁽³⁾ emis pentru autorizarea acestui aditiv pentru hrana animalelor, valoarea corectă este de 25 mg/kg.
- (3) În anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/249 apar erori la rubricile pentru L-cisteină și clorhidratul monohidrat de L-cisteină cu privire la procesul de fabricație a substanței active. Mai precis, în coloana „Compoziție, formulă chimică, descriere, metodă de analiză” este indicat că substanța activă este produsă prin sinteză chimică sau hidroliza proteinelor. În această parte, s-a omis să indice că hidroliza proteinelor se face cu proteine de origine animală sau vegetală, astfel încât utilizarea de păr uman care ar putea fi utilizat ca sursă de hidroliză pentru a produce acest aditiv specific nu este permisă.
- (4) Dispozițiile eronate au generat confuzie în rândul operatorilor din sectorul hranei pentru animale în ceea ce privește dispozițiile efective pentru introducerea pe piață a aditivilor în cauză. Situația respectivă a creat insecuritate juridică în privința cadrului de reglementare aplicabil. Prin urmare, aceste erori au condus la unele perturbări ale pieței legate de autorizarea de introducere pe piață în cauză și utilizarea glicinei, a L-cisteinei și a clorhidratului monohidrat de L-cisteină. Prin urmare, rectificările Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/249 ar trebui să se aplice retroactiv, de la data intrării în vigoare a respectivului regulament de punere în aplicare, pentru a se restabili securitatea juridică în legătură cu statutul juridic al aditivilor care au făcut obiectul erorilor, pentru a se evita consecințele negative pentru operatori vizați și pentru a se reface stabilitatea pieței.
- (5) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/249 se rectifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 29.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/249 al Comisiei din 15 februarie 2018 privind autorizarea substanțelor taurină, beta-alanină, L-alanină, L-arginină, acid L-aspartic, L-histidină, D,L-izoleucină, L-leucină, L-fenilalanină, L-prolină, D,L-serină, L-tirozină, L-metionină, L-valină, L-cisteină, glicină, glutamat monosodic și acid L-glutamic ca aditivi în hrana tuturor speciilor de animale și a substanței clorhidrat monohidrat de L-cisteină pentru toate speciile cu excepția pisicilor și a câinilor (JO L 53, 23.2.2018, p. 134).

⁽³⁾ EFSA Journal 2014; 12(5):3670

*Articolul 2***Intrare în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 15 martie 2018.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 octombrie 2018.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNKER

ANEXĂ

Anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/249 se rectifică după cum urmează:

1. La rubrica referitoare la substanța 2b17034 glicină, coloana „Alte dispoziții” se rectifică după cum urmează:

(a) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. Pe eticheta aditivului se indică următoarele: „Conținut maxim recomandat de substanță activă în hrana completă pentru animale cu un conținut de umiditate de 12 %:

— 20 g/kg pentru pisici și câini;

— 25 mg/kg pentru alte specii și categorii.”;

(b) punctul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„5. Grupa funcțională, numărul de identificare, denumirea și cantitatea adăugată ale substanței active se indică în etichetarea materiilor prime destinate hranei pentru animale și a hranei combinate pentru animale în cazul în care conținutul de substanță activă în hrana completă pentru animale cu un conținut de umiditate de 12 % depășește:

— 20 g/kg pentru pisici și câini;

— 25 mg/kg pentru alte specii și categorii.”

2. La rubrica referitoare la substanța 2b17033 L-cisteină, în coloana „Compoziție, formulă chimică, descriere, metodă de analiză”, textul „Produsă prin sinteză chimică sau hidroliza proteinelor” se înlocuiește cu textul „Produsă prin sinteză chimică sau hidroliza proteinelor de origine animală sau vegetală”.

3. La rubrica referitoare la substanța 2b920 clorhidrat monohidrat de L-cisteină, în coloana „Compoziție, formulă chimică, descriere, metodă de analiză”, textul „Produsă prin sinteză chimică sau hidroliza proteinelor” se înlocuiește cu textul „Produsă prin sinteză chimică sau hidroliza proteinelor de origine animală sau vegetală”.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2018/1568 AL COMISIEI**din 18 octombrie 2018****privind autorizarea unui preparat de fumonisină esterază produsă de *Komagataella phaffii* (DSM 32159) ca aditiv pentru hrana tuturor porcinelor și a tuturor speciilor de păsări de curte****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 prevede autorizarea utilizării aditivilor pentru hrana animalelor, precum și criteriile și procedurile de acordare a unei astfel de autorizări.
- (2) În conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003, s-a depus o cerere de autorizare a unui preparat de fumonisină esterază produsă de *Komagataella phaffii* (DSM 32159). Cererea respectivă a fost însoțită de informațiile și de documentele necesare în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.
- (3) Cererea vizează autorizarea unui preparat de fumonisină esterază produsă de *Komagataella phaffii* (DSM 32159) ca aditiv pentru hrana porcilor și a păsărilor de curte, acesta urmând a fi clasificat în categoria „aditivi tehnologici”.
- (4) În avizul său din 17 aprilie 2018 ⁽²⁾, Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „autoritatea”) a concluzionat că, în condițiile de utilizare propuse, preparatul de fumonisină esterază produsă de *Komagataella phaffii* (DSM 32159) nu are efecte adverse asupra sănătății animalelor, a sănătății umane sau asupra mediului. Ea a concluzionat, de asemenea, că preparatul are capacitatea de a degrada fumonisinele din hrana animalelor. Autoritatea nu consideră că sunt necesare cerințe specifice de monitorizare ulterioară introducerii pe piață. În plus, autoritatea a verificat raportul privind metoda de analiză a aditivului în hrana pentru animale, transmis de laboratorul de referință înființat prin Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.
- (5) Evaluarea preparatului de fumonisină esterază produsă de *Komagataella phaffii* (DSM 32159) arată că sunt îndeplinite condițiile de autorizare prevăzute la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003. În consecință, utilizarea preparatului respectiv ar trebui autorizată, astfel cum se specifică în anexa la prezentul regulament.
- (6) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Preparatul menționat în anexă, aparținând categoriei de aditivi „aditivi tehnologici” și grupului funcțional „substanțe pentru reducerea contaminării furajelor cu micotoxine”, este autorizat ca aditiv pentru hrana animalelor, în condițiile prevăzute în anexă.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

⁽¹⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 29.

⁽²⁾ EFSA Journal 2018; 16(5):5269.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 octombrie 2018.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNKER

ANEXĂ

Numărul de identificare al aditivului	Numele titularului autorizației	Aditivul	Compoziția, formula chimică, descrierea, metoda analitică	Specia sau categoria de animale	Vârsta maximă	Conținutul minim	Conținutul maxim	Alte dispoziții	Sfârșitul perioadei de autorizare
						Unități de activitate/kg de hrană completă pentru animale cu un conținut de umiditate de 12 %			

Aditivi tehnologici: substanțe pentru reducerea contaminării furajelor cu micotoxine: fumonisine

1m03i	—	Fumonisină esterază EC 3.1.1.87	<i>Compoziția aditivului</i> Preparat de fumonisină esterază produsă de <i>Komagataella phaffii</i> (DSM 32159) conținând cel puțin 3 000 U/g ⁽¹⁾. <i>Caracterizarea substanței active</i> Preparat de fumonisină esterază produsă de <i>Komagataella phaffii</i> (DSM 32159). <i>Metoda analitică</i> ⁽²⁾ Pentru determinarea activității fumonisinei esterază: cromatografie lichidă de înaltă performanță cuplată cu spectrometrie de masă în tandem. Metoda (HPLC-MS/MS) bazată pe cuantificarea acidului tricarbalilic eliberat ca urmare a acțiunii enzimei asupra fumonisinei B1, la un pH de 8,0 și la 30 °C.	Toți porcii Toate speciile de păsări de curte	—	10		1. A se menționa condițiile de depozitare și stabilitatea la granulare în instrucțiunile de utilizare a aditivului și a preamestecurilor. 2. Doza maximă recomandată: 300 U/kg de furaj complet. 3. Utilizarea aditivului este permisă în furajele care respectă legislația Uniunii Europene privind substanțele nedorite din hrana pentru animale ⁽³⁾. 4. Pentru utilizatorii aditivului și ai preamestecurilor, operatorii din sectorul hranei pentru animale stabilesc proceduri operaționale și măsuri organizatorice pentru a aborda riscurile potențiale legate de utilizarea lor. În cazul în care respectivele riscuri nu pot fi eliminate sau reduse la minimum prin astfel de proceduri și de măsuri, aditivul și preamestecurile se utilizează cu echipamente de protecție individuală, incluzând echipamente de protecție respiratorie.	8 noiembrie 2028
-------	---	------------------------------------	--	--	---	----	--	---	------------------

⁽¹⁾ 1 U reprezintă activitatea enzimatică care eliberează 1 μmol de acid tricarbalilic pe minut din 100 μm fumonisină B1 în soluție tampon Tris-Cl 20 mM pH 8,0 cu 0,1 mg/ml albumină serică bovină la 30 °C.

⁽²⁾ Detaliile privind metodele analitice sunt disponibile la următoarea adresă a laboratorului de referință al Uniunii Europene în materie de aditivi destinați hranei pentru animale: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

⁽³⁾ Directiva 2002/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 mai 2002 privind substanțele nedorite din furaje (JO L 140, 30.5.2002, p. 10).

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2018/1569 AL COMISIEI**din 18 octombrie 2018**

de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1110/2011 privind autorizarea unui preparat enzimatic de endo-1,4-beta-xilanază produs de *Trichoderma reesei* (CBS 114044) ca aditiv pentru hrana găinilor ouătoare, a speciilor de păsări de curte minore și a porcilor pentru îngrășat (titularul autorizației: Roal Oy)

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor ⁽¹⁾, în special articolul 13 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 prevede autorizarea aditivilor destinați utilizării în hrana animalelor, precum și motivele și procedurile de acordare a unor astfel de autorizații.
- (2) Preparatul de endo-1,4-beta-xilanază produs de *Trichoderma reesei* (CBS 114044) a fost autorizat pentru a fi utilizat ca aditiv pentru hrana găinilor ouătoare, a speciilor de păsări de curte minore și a porcilor pentru îngrășat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1110/2011 al Comisiei ⁽²⁾.
- (3) În conformitate cu articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003, titularul autorizației a propus să se modifice conținutul minim de aditiv pentru găinile ouătoare și porcii pentru îngrășare. Cererea a fost însoțită de datele justificative relevante. Comisia a transmis cererea respectivă Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „autoritatea”).
- (4) În avizele sale din 6 martie 2018 ⁽³⁾, autoritatea a concluzionat că reducerea conținutului minim de la 24 000 BXU la 12 000 BXU pentru găinile ouătoare și de la 24 000 BXU la 20 000 BXU pentru porcii pentru îngrășare nu are un efect advers asupra sănătății animale, sănătății umane sau mediului și că noile propuneri de doze sunt eficiente pentru speciile țintă.
- (5) Evaluarea noilor doze propuse arată că sunt îndeplinite condițiile de autorizare, astfel cum sunt prevăzute la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.
- (6) Prin urmare, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1110/2011 ar trebui modificat în consecință.
- (7) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1110/2011 se înlocuiește cu textul prevăzut în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.⁽¹⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 29.⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1110/2011 al Comisiei din 3 noiembrie 2011 privind autorizarea unui preparat enzimatic de endo-1,4-beta-xilanază produs de *Trichoderma reesei* (CBS 114044) ca aditiv pentru hrana găinilor ouătoare, a speciilor de păsări de curte minore și a porcilor pentru îngrășat (titularul autorizației: Roal Oy) (JO L 287, 4.11.2011, p. 27).⁽³⁾ EFSA Journal 2018; 16(3):5216 și EFSA Journal 2018; 16(3):5217.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 octombrie 2018.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNKER

Numărul de identificare al aditivului	Numele titularului autorizației	Aditivul	Compoziția, formula chimică, descrierea, metoda analitică	Specia sau categoria de animale	Vârsta maximă	Conținutul minim	Conținutul maxim	Alte dispoziții	Sfârșitul perioadei de autorizare
						Unități de activitate/kg de furaj complet cu un conținut de umiditate de 12 %			

Categoria aditivilor zootehnici. Grupa funcțională: promotori de digestibilitate

4a8	Roal Oy	Endo-1,4-beta-xilanază EC 3.2.1.8	<i>Compoziția aditivului</i> Preparat de endo-1,4-beta-xilanază produsă de <i>Trichoderma reesei</i> (CBS 114044) având o activitate minimă: în stare solidă: 4×10^6 BXU ⁽¹⁾/g în stare lichidă: 4×10^5 BXU/g <i>Caracterizarea substanței active</i> endo-1,4-beta-xilanază produsă de <i>Trichoderma reesei</i> (CBS 114044) <i>Metoda analitică</i> ⁽²⁾ Pentru aditiv și preamestec: verificarea conținutului de zahăr reducător pentru endo-1,4-beta-xilanază prin reacția colorimetrică a reactivului acid dinitrosalicilic asupra cantității de zahăr reducător produse la pH 5,3 și 50 °C Pentru furaje: metoda colorimetrică măsurând colorantul solubil în apă eliberat de enzima din azurină încrucișată cu substratul de arabinoxilan din grâu	Specii de păsări de curte minore, altele decât păsările ouătoare	—	8 000 BXU	—	1. A se menționa condițiile de depozitare și stabilitatea la tratament termic în instrucțiunile de utilizare a aditivului și a preamestecurilor. 2. Pentru utilizatorii aditivului și ai preamestecurilor, operatorii din sectorul hranei pentru animale stabilesc proceduri operaționale și măsuri organizatorice pentru a aborda riscurile potențiale determinate de utilizarea lor. În cazul în care riscurile respective nu pot fi eliminate sau reduse la minimum prin astfel de proceduri și de măsuri, aditivul și preamestecurile se utilizează purtând echipament individual de protecție.	24 noiembrie 2021
				Găini ouătoare		12 000 BXU			
				Păsări ouătoare din speciile de păsări de curte minore		24 000 BXU			
				Porci pentru îngrășare		20 000 BXU			

⁽¹⁾ 1 BXU reprezintă cantitatea de enzimă care eliberează 1 nmol de zaharuri reducătoare (măsurată în echivalenți xiloză) pe secundă din xilanul de mesteacăn, cu un pH de 5,3 și la 50 °C.

⁽²⁾ Detaliile metodelor analitice pot fi consultate la următoarea adresă a laboratorului de referință: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2018/1570 AL COMISIEI**din 18 octombrie 2018****de încheiere a procedurii privind importurile de biomotorină originară din Argentina și Indonezia
și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”), în special articolul 14 alineatul (1),

având în vedere Regulamentul (UE) 2015/476 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2015 privind măsurile pe care Uniunea le poate lua ca urmare a unui raport adoptat de Organul de soluționare a litigiilor al OMC privind măsurile antidumping sau antisubvenții ⁽²⁾ (denumit în continuare „Regulamentul de abilitare a OMC”), în special articolele 1 și 2,

întrucât:

1. PROCEDURA

- (1) La data de 28 mai 2013, Comisia a instituit, prin Regulamentul (UE) nr. 490/2013, o taxă antidumping provizorie la importurile de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (denumit în continuare „regulamentul provizoriu”) ⁽³⁾.
- (2) La 19 noiembrie 2013, Consiliul a impus, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013, o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (denumit în continuare „regulamentul definitiv”) ⁽⁴⁾.
- (3) La 15 septembrie 2016, Tribunalul Uniunii Europene (denumit în continuare „Tribunalul”) a pronunțat hotărârile în cauzele T-80/14, T-111/14-T-121/14 ⁽⁵⁾ și T-139/14 ⁽⁶⁾ (denumite în continuare „hotărârile”) prin care se anulează articolul 1 și articolul 2 din regulamentul definitiv, în măsura în care se aplică solicitanților în cauzele respective (denumiți în continuare „producătorii-exportatorii în cauză”) ⁽⁷⁾.
- (4) Consiliul Uniunii Europene a formulat inițial recurs împotriva hotărârilor. Cu toate acestea, cauzele au fost radiate din registrul Curții de Justiție a Uniunii Europene la 2 și 5 martie 2018 ⁽⁸⁾, în urma deciziei Consiliului de a retrage recursurile în cauzele menționate. Prin urmare, hotărârile au devenit definitive și obligatorii, începând de la data pronunțării lor.
- (5) Tribunalul a statuat că instituțiile nu au stabilit în mod corespunzător cerințelor legale existența denaturării semnificative a prețurilor la principalele materii prime utilizate pentru producția de biomotorină din Argentina și Indonezia ca urmare a unui regim de taxe de export diferențiate care aplica rate diferite de impozitare asupra materiilor prime și asupra biomotorinei. Tribunalul a hotărât că instituțiile nu ar fi trebuit să considere că prețul materiilor prime nu a fost reflectat în mod rezonabil în înregistrările contabile ale producătorilor-exportatori argentinieni și indonezieni și nu ar fi trebuit să ignore acele înregistrări atunci când au construit o valoare normală pentru biomotorina produsă în Argentina și Indonezia.

⁽¹⁾ JO L 176, 30.6.2016, p. 21.⁽²⁾ JO L 83, 27.3.2015, p. 6.⁽³⁾ JO L 141, 28.5.2013, p. 6.⁽⁴⁾ Regulament de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (JO L 315, 26.11.2013, p. 2).⁽⁵⁾ Hotărârile din data de 15 septembrie 2016 în cauza T-80/14, PT Musim Mas/Consiliul, cauza T-111/14, Unitec Bio SA/Consiliul Uniunii Europene, cauzele T-112/14-T-116/14 și T-119/14, Molinos Río de la Plata SA și alții/Consiliul Uniunii Europene, cauza T-117/14, Cargill SACI/Consiliul Uniunii Europene, cauza T-118/14, LDC Argentina SA/Consiliul Uniunii Europene, cauza T-120/14, PT Ciliandra Perkasa/Consiliul Uniunii Europene, cauza T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri/Consiliul Uniunii Europene (JO C 402, 31.10.2016, p. 28).⁽⁶⁾ Cauza T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia și PT Wilmar Nabati Indonesia/Consiliul Uniunii Europene (JO C 392, 24.10.2016, p. 26).⁽⁷⁾ Producătorii-exportatori Unitec Bio SA, Molinos Río de la Plata SA, Oleaginoso Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI, Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA) din Argentina și producătorii-exportatori PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) din Indonezia.⁽⁸⁾ Ordonanțele președintelui Curții din 15 februarie 2018 în cauzele conexate C-602/16 P și C-607/16 P-C-609/16 P și din 16 februarie 2018 în cauzele C-603/16 P-C-606/16 P.

- (6) La 26 octombrie 2016, Organul de soluționare a litigiilor al OMC (denumit în continuare „OSL”) a adoptat raportul grupului special, astfel cum a fost modificat de raportul Organului de apel (denumite în continuare „rapoartele privind Argentina”) ⁽¹⁾, în litigiul „Uniunea Europeană – măsurile antidumping instituite asupra biomotorinei din Argentina” (DS473).
- (7) La 28 februarie 2018, OSL a adoptat, de asemenea, raportul grupului special în litigiul „Uniunea Europeană – măsurile antidumping instituite asupra biomotorinei din Indonezia” (DS480) (denumit în continuare „raportul privind Indonezia”) ⁽²⁾. Nici Indonezia, nici UE nu au formulat recurs împotriva aceluia raport.
- (8) În cadrul rapoartelor privind Argentina și Indonezia (denumite în continuare „rapoartele”), s-a constatat, printre altele, că UE a acționat într-un mod incompatibil cu:
- articolul 2.2.1.1 din Acordul antidumping al OMC (denumit în continuare „AAD”) prin faptul că a omis să calculeze costul de producție al produsului care face obiectul anchetei pe baza registrelor ținute de către producători;
 - articolul 2.2 din AAD și articolul VI:1 litera (b) punctul (ii) din GATT 1994, prin neutilizarea costului de producție din Argentina și Indonezia pentru construirea valorii normale a biomotorinei;
 - articolul 9.3 din AAD și articolul VI:2 din GATT 1994 prin instituirea unor taxe antidumping în plus față de marja de dumping care ar fi trebuit să fie stabilită în temeiul articolului 2 din AAD și al articolului VI:1 din GATT 1994, după caz.
- (9) În cadrul raportului privind Indonezia, grupul special a constatat, de asemenea, că UE a acționat într-un mod incompatibil cu:
- articolul 2.2.2 punctul (iii) și articolul 2.2 din AAD prin nestabilirea profitului realizat în mod normal de către alți exportatori sau producători din vânzarea de produse din aceeași categorie generală pe piața internă a țării de origine;
 - articolul 2.3 din AAD prin neconstruirea prețului de export al unui producător-exportator indonezian, P.T. Musim Mas, pe baza prețului la care biomotorina importată produsă de P.T. Musim Mas a fost revândută pentru prima oară unor cumpărători independenți din UE;
 - articolele 3.1 și 3.2 din AAD prin nestabilirea existenței unei subcotații semnificative a prețurilor cu privire la importurile indoneziene.
- (10) Grupul special a recomandat ca OSL să solicite UE să își adapteze măsurile pentru a asigura conformitatea acestora cu AAD și GATT 1994.
- (11) Ca urmare a rapoartelor privind Argentina, Comisia a deschis o reexaminare ⁽³⁾ în conformitate cu articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2015/476 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ (denumită în continuare „reexaminarea”). La deschiderea reexaminării, Comisia a anunțat că a considerat oportun să examineze consecințele rezultatelor rapoartelor privind Argentina și asupra măsurilor impuse asupra biomotorinei din Indonezia, deoarece interpretările juridice conținute în rapoartele privind Argentina păreau relevante și pentru ancheta privind Indonezia.
- (12) Cu toate acestea, în cursul reexaminării, Comisia a primit mai multe observații din partea părților interesate privind, în special, aplicabilitatea interpretării conținute în rapoartele privind Argentina la măsurile instituite asupra biomotorinei din Indonezia. Comisia a considerat că analiza observațiilor cu privire la Indonezia ar fi necesitat mai mult timp și a decis să nu includă o examinare a acesteia în regulamentul de modificare, dar în schimb să mențină deschisă reexaminarea în ceea ce privește Indonezia.
- (13) La 18 septembrie 2017, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1578 de modificare a regulamentul definitiv (denumit în continuare „regulamentul de modificare”) cu privire la producătorii-exportatori argentinieni ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ OMC, Raport al Organului de apel, AB-2016-4, WT/DS473/AB/R, 6 octombrie 2016, și OMC, Raport al Grupului special, WT/DS473/R, 29 martie 2016.

⁽²⁾ OMC, Raportul grupului special, WT/DS480/R, 25 ianuarie 2018.

⁽³⁾ Aviz de deschidere privind măsurile antidumping în vigoare privind importurile de biomotorină originară din Argentina și Indonezia, în urma recomandărilor și hotărârilor adoptate de Organul de soluționare a litigiilor al Organizației Mondiale a Comerțului în litigiul „Uniunea Europeană – măsurile antidumping instituite asupra biomotorinei” (DS473) (JO C 476, 20.12.2016, p. 3).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2015/476 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2015 privind măsurile pe care Uniunea le poate lua ca urmare a unui raport adoptat de Organul de soluționare a litigiilor al OMC privind măsurile antidumping sau antisubvenții (JO L 83, 27.3.2015, p. 6).

⁽⁵⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1578 din 18 septembrie 2017 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (JO L 239, 19.9.2017, p. 9).

- (14) Anularea de către Tribunal a părților dispozitive ale regulamentului definitiv, cu privire la producătorii-exportatori în cauză, afectează, de asemenea, validitatea regulamentului de modificare. Întrucât regulamentul de modificare a adus modificări la regulamentul ale cărui părți dispozitive au fost anulate, acesta a devenit, de asemenea, nul și nu se aplică în ceea ce privește producătorii-exportatori în cauză.
- (15) La data de 28 mai 2018, a fost publicat un aviz ⁽¹⁾ de redeschidere a anchetei inițiale privind importurile de biomotorină originară din Argentina și Indonezia care a dus la adoptarea regulamentului definitiv (denumit în continuare „avizul”). În același timp, a fost închisă reexaminarea în curs în ceea ce privește Indonezia.
- (16) În conformitate cu jurisprudența Tribunalului, procedura de înlocuire a unui act anulat poate fi reluată chiar din punctul în care a intervenit ilegalitatea. În conformitate cu hotărârile respective, instituțiile Uniunii au posibilitatea de a remedia aspectele regulamentului definitiv care au dus la anularea acestuia în privința producătorilor-exportatori în cauză ⁽²⁾.
- (17) Comisia ar trebui să respecte nu numai dispozitivul hotărârilor, ci și motivele care au condus la aceste hotărâri și care constituie fundamentul hotărârilor, în măsura în care sunt indispensabile pentru a determina sensul exact a ceea ce s-a hotărât în dispozitiv. Alte constatări ale regulamentului definitiv care nu au fost contestate în termenele stabilite în acest sens sau care au fost contestate dar au fost respinse de hotărârile Tribunalului și, ca atare, nu au dus la anularea regulamentului definitiv, rămân valabile ⁽³⁾.
- (18) Pentru a-și îndeplini obligațiile care îi revin, Comisia a decis să reia prezenta procedură antidumping chiar din punctul în care a apărut ilegalitatea și astfel să reexamineze metodologia utilizată pentru construirea unei valori normale.
- (19) Domeniul de aplicare al avizului a inclus motivarea hotărârilor Tribunalului pentru producătorii-exportatori în cauză și posibilitatea de a extinde constatările la toți producătorii-exportatori din Argentina și Indonezia. În plus, acesta a luat în considerare concluziile grupurilor speciale și ale Organului de apel din cadrul OMC, atât în ceea ce privește Argentina, cât și Indonezia, pentru a aduce măsurile care au fost constatate incompatibile cu OMC în deplină conformitate cu acordurile OMC, în concordanță cu articolul 19.1 din Înțelegerea privind soluționarea litigiilor.
- (20) În cadrul avizului, Comisia a invitat producătorii-exportatori în cauză și industria din Uniune să își facă cunoscute opiniile în scris și să solicite o audiere în termenul stabilit în aviz.
- (21) Toate părțile care și-au manifestat dorința în termenul menționat și care au demonstrat că există motive speciale pentru care ar trebui să fie audiate au avut posibilitatea de a fi audiate.
- (22) Au fost primite observații din partea Comitetului european pentru biomotorină (CEB), a unui număr de cinci producători-exportatori din Indonezia și a autorităților din Indonezia.

2. PUNEREA ÎN APLICARE A HOTĂRÂRILOR TRIBUNALULUI ȘI A CONSTATĂRILOR OMC

- (23) Comisia are posibilitatea de a remedia aspectele regulamentului definitiv care au dus la anularea acestuia, lăsând în același timp neschimbate părțile evaluării care nu sunt afectate de hotărâri ⁽⁴⁾.
- (24) Astfel cum se precizează în aviz, Comisia a reevaluat constatările definitive din cadrul anchetei inițiale, luând în considerare constatările grupurilor speciale și ale Organului de apel din cadrul OMC cu privire la Argentina și Indonezia. Comisia a decis să extindă constatările la toți producătorii-exportatori din Argentina și Indonezia. Reevaluarea s-a bazat pe informațiile colectate în cadrul anchetei inițiale și al reexaminării, precum și pe informațiile primite de părțile interesate ulterior publicării avizului.
- (25) Un producător-exportator indonezian, Wilmar, a susținut, înainte și după comunicarea constatărilor, că nu există niciun temei juridic pentru redeschiderea anchetei în ceea ce privește Wilmar, întrucât Tribunalul a anulat în

⁽¹⁾ Aviz privind hotărârile Tribunalului din 15 septembrie 2016 în cauzele T-80/14, T-111/14-T-121/14 și T-139/14 privind Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină din Argentina și Indonezia, în urma recomandărilor și hotărârilor adoptate de Organul de soluționare a litigiilor al Organizației Mondiale a Comerțului în litigiile DS473 și DS480 („Uniunea Europeană – măsurile antidumping instituite asupra biomotorinei”) (JO C 181, 28.5.2018, p. 5).

⁽²⁾ Cauza C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques (IPS)/Consiliul, Rec. 2000, p. I-08147.

⁽³⁾ Cauza C-256/16, Deichmann SE, ECLI:EU:C:2018:187, punctul 87.

⁽⁴⁾ Cauza C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques (IPS)/Consiliul, Rec. 2000, p. I-08147.

întregime regulamentul definitiv cu privire la această societate. Cu toate acestea, articolul 266 din TFUE prevede că o instituție al cărei act a fost declarat nul trebuie să ia măsurile necesare pentru a se conforma hotărârii Tribunalului. În plus, UE are obligația de a aduce măsurile antidumping instituite asupra importurilor de biomotorină din Indonezia în conformitate cu recomandările și cu hotărârile cuprinse în rapoartele OMC. Pentru a examina măsurile care ar trebui adoptate în vederea conformării cu hotărârile Tribunalului și ale OMC, a fost necesară redeschiderea anchetei în momentul în care a fost constatată nelegalitatea pentru ambele țări și pentru toți producătorii-exportatori în cauză. Este irelevant dacă o măsură este anulată în tot sau în parte pentru a stabili dacă Comisia trebuie să reexamineze, în consecință, toate aspectele anchetei care precedă măsura anulată. Prin urmare, Comisia a respins această afirmație.

- (26) Ancheta inițială privind dumpingul și prejudiciul a vizat perioada cuprinsă între 1 iulie 2011 și 30 iunie 2012 (denumită în continuare „perioada de anchetă”). În ceea ce privește parametrii relevanți pentru evaluarea prejudiciului, s-au analizat datele din perioada începând cu 1 ianuarie 2009 până la sfârșitul perioadei de anchetă (interval denumit în continuare „perioada examinată”).

3. PRODUSUL ÎN CAUZĂ

- (27) Produsul în cauză este reprezentat de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidro-tratament, de origine nefosilă, în formă pură sau în amestec, originare din Argentina și Indonezia, încadrate în prezent la codurile NC ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 și ex 3826 00 90 (denumit în continuare „produsul în cauză”, cunoscut sub denumirea de „biomotorină”).
- (28) Nici hotărârile Tribunalului, nici rapoartele nu afectează constatările menționate în considerentele 16-27 din regulamentul definitiv cu privire la produsul în cauză și produsul similar.

4. STABILIREA VALORII NORMALE ȘI CALCULAREA MARJELOR DE DUMPING

- (29) Comisia a reevaluat concluziile anchetei inițiale cu privire la aspectele privind ajustarea costurilor, plafonul de profit și dubla contabilizare.

4.1. Ajustarea costurilor

- (30) Hotărârile Tribunalului și constatările OMC menționate la considerentul 8 se referă în totalitate la ajustarea costurilor realizată de instituțiile UE în cadrul regulamentul definitiv.
- (31) Astfel cum se menționează în considerentul 28 din regulamentul definitiv, Comisia a stabilit că valoarea normală trebuia să fie construită, întrucât vânzările pe piața internă nu au fost considerate ca fiind realizate în cadrul operațiunilor comerciale normale. Această constatare nu a fost contestată și rămâne valabilă. Niciuna dintre părțile interesate nu a contestat această constatare în cursul acestei reexaminări.
- (32) În considerentele 29-34 din regulamentul definitiv, Comisia a stabilit că diferența dintre taxele de export impuse de Indonezia asupra principalelor materii prime (ulei de palmier brut în Indonezia și ulei de soia și boabe de soia în Argentina) și cele impuse asupra produsului finit (biomotorină) a condus la deprecierea prețurilor de pe piața internă în Indonezia și Argentina și, prin urmare, acest lucru ar trebui luat în considerare la construirea valorii normale.
- (33) În consecință, atunci când a construit valoarea normală, Comisia a înlocuit costurile principalelor materii prime raportate în registrele producătorilor-exportatori cu prețurile de referință publicate de autoritățile relevante ale țărilor în cauză.
- (34) De asemenea, Comisia și-a bazat concluziile din cadrul anchetei inițiale pe interpretarea potrivit căreia articolul 2.2.1.1 din AAD permite autorității responsabile cu ancheta să refuze să utilizeze registrele producătorilor-exportatori în cazul în care constată că acestea fie (i) sunt neconforme cu principiile contabile general acceptate (GAAP), fie (ii) nu reflectă în mod rezonabil costurile aferente producției și vânzării produsului în cauză (considerentele 42 și 72 din regulamentul definitiv).
- (35) Grupul special și Organul de apel consideră, în cadrul rapoartelor pentru Argentina și Indonezia, că Comisia nu a furnizat un temei juridic suficient conform articolului 2.2.1.1 pentru a concluziona că registrele producătorilor indonezieni și argentinieni nu reflectau în mod rezonabil costurile aferente producției și vânzării de biomotorină sau pentru a nu ține cont de costurile relevante din registrele respective la momentul construirii valorii normale a biomotorinei.

- (36) În urma rapoartelor privind Argentina, Comisia a recalculat valoarea normală pentru producătorii-exportatori din Argentina utilizând metodologia explicată în considerentele 40-49 pentru Argentina din regulamentul provizoriu ⁽¹⁾. După cum s-a explicat mai sus în considerentele 11 și 12, Comisia a recalculat inițial și valoarea normală pentru producătorii-exportatori din Indonezia, utilizând metodologia explicată în considerentele 60-65 pentru Indonezia din regulamentul provizoriu ⁽¹⁾. Comisia a aplicat din nou acum această metodologie pentru ambele țări.
- (37) În cadrul observațiilor prezentate după redeschiderea acestei cauze, CEB a susținut că rapoartele nu împiedică operarea unei ajustări a costurilor materiilor prime la momentul construirii valorii normale, cu condiția să existe o justificare adecvată în acest sens. Aceeași afirmație fost făcută în cursul reexaminării în urma rapoartelor privind Argentina, fiind respinsă de către Comisie având în vedere că acceptarea acesteia nu ar fi în concordanță cu constatările rapoartelor, astfel cum s-a menționat în considerentele 43-53 din regulamentul de modificare. Întrucât această explicație rămâne valabilă după raportul privind Indonezia, Comisia a respins în continuare această afirmație.
- (38) Din motivele explicate în considerentele 44 și 64 din regulamentul provizoriu, vânzările pe piața internă din fiecare țară nu au fost considerate ca fiind realizate în cadrul operațiunilor comerciale normale, iar valoarea normală a produsului similar a trebuit să fie construită în conformitate cu articolul 2 alineatele (3) și (6) din regulamentul de bază. Aceasta s-a realizat prin adăugarea la costurile de producție ajustate, în cursul perioadei de anchetă, a costurilor de vânzare, a cheltuielilor administrative și a altor costuri generale (costuri „VAG”) plus o marjă de profit rezonabilă.
- (39) Astfel cum s-a explicat în considerentele 46 și 65 din regulamentul provizoriu, Comisia a considerat că valoarea profitului nu poate fi calculată pe baza datelor reale ale întreprinderilor din Indonezia incluse în eșantion. Prin urmare, valoarea profitului utilizată la construirea valorii normale a fost stabilită în conformitate cu articolul 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază, pe baza valorii rezonabile a profitului care ar putea fi atinsă de acest tip de sector industrial tânăr și inovator cu utilizare intensivă a capitalului, în condiții normale de concurență, pe o piață liberă și deschisă, și anume 15 % din cifra de afaceri.
- (40) În cazurile OMC privind Argentina și Indonezia, determinarea unui quantum al profiturilor de 15 % a fost contestată de ambele țări care au susținut că suma corespunzând profiturilor nu se bazează pe o „metodă rezonabilă”, astfel cum prevede articolul 2.2.2 punctul (iii) din AAD. În ambele cazuri, organele de soluționare ale OMC au constatat că UE nu a acționat într-un mod incompatibil cu AAD în acest sens. Prin urmare, suma corespunzând profiturilor utilizată pentru construirea valorii normale rămâne de 15 %.
- (41) Un producător-exportator din Indonezia, PT Cermerlang Energi Perkasa, a susținut, în observația sa, că Comisia ar trebui să își bazeze calculul pe datele producătorilor incluși în eșantion sau, în orice caz, să nu recurgă în mod automat la articolul 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază. În urma comunicării constatărilor, acesta a reiterat afirmația sa. Cu toate acestea, după cum s-a arătat în considerentul 40, organele de soluționare ale OMC au constatat că recurgerea de către Comisie la și aplicarea acestui articol nu erau incompatibile cu normele OMC. Prin urmare, Comisia a respins această afirmație.

4.2. Plafonul de profit

- (42) Deși grupul special al OMC a aprobat determinarea de către UE a valorii profitului în conformitate cu articolul 2.2.2 punctul (iii) din AAD, în cadrul raportului privind Indonezia acesta a constatat că, atunci când o autoritate determină profitul pe baza oricărei alte metode rezonabile în conformitate cu articolul 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază, AAD îi impune să se asigure că acest profit nu va depăși profitul realizat în mod normal de alți exportatori din aceeași categorie generală de produse din țară. În opinia grupului special, UE nu a stabilit un astfel de plafon de profit.
- (43) Pentru a stabili plafonul de profit prevăzut la articolul 2.2.2 punctul (iii) din AAD, a fost necesar să se determine care dintre societățile în cauză fabrică produse care ar putea fi încadrate în „aceeași categorie generală” ca biomotorina.
- (44) În raportul privind Indonezia, grupul special a menționat la punctul 7.62 că „articolul 2.2.2 punctul (iii) din AAD nu precizează o cerință specifică impusă asupra unei autorități responsabile cu ancheta cu privire la modul de definire a produselor care se încadrează în aceeași categorie generală de produse, în scopul determinării ”profitului realizat în mod normal...”. Împărtășim punctul de vedere al Uniunii Europene conform căruia nu există nicio obligație de a da o interpretare largă domeniului de aplicare al produselor din aceeași categorie generală”. La punctul 7.63, acesta a adăugat că „în opinia noastră, o autoritate rezonabilă și obiectivă poate concluziona că aceeași categorie generală de produse este o categorie mai restrânsă”.

⁽¹⁾ JO L 141, 28.5.2013, p. 6.

- (45) Pe baza constatărilor raportului privind Indonezia, Comisia a reexaminat datele care i-au fost puse la dispoziție, care pot fi utilizate pentru a determina un plafon de profit, atât pentru Argentina, cât și pentru Indonezia. Aceasta a considerat că există două seturi de date la dispoziția sa care s-ar încadra în aceeași categorie generală de produse.
- (46) Primul set de date a fost furnizat de întreprinderile incluse în eșantion în timpul anchetei inițiale. Articolul 2.2.2 din AAD prevede că valoarea profitului pentru „exportatorul sau producătorul făcând obiectul anchetei” este plafonată la articolul 2.2.2 punctul (iii) de valoarea profitului realizat în mod normal de „alți exportatori sau producători din vânzările de produse ale aceleiași categorii generale”. Cea mai restrânsă interpretare a aceleiași categorii generale de produse în temeiul acestui articol ar fi limitată la exact același produs, și anume biomotorina. Datele necesare pentru calcularea plafonului de profit pe baza profiturilor realizate de producătorii de biomotorină din Indonezia și Argentina sunt ușor accesibile Comisiei, deoarece acestea au fost furnizate Comisiei de către întreprinderile incluse în eșantion în cursul anchetei inițiale.
- (47) Faptul că profiturile efectiv realizate de întreprinderile incluse în eșantion nu au fost utilizate pentru a stabili o marjă de profit pentru fiecare dintre acești producători în temeiul articolului 2 alineatul (6) din regulamentul de bază nu împiedică Comisia să utilizeze aceste date pentru a stabili plafonul de profit în temeiul articolului 2 alineatul (6) litera (c). Acest lucru reiese din formularea raportului privind Indonezia dată de grupul special la punctul 7.65 în care grupul nu este de acord cu argumentul conform căruia „profitul realizat în mod normal” de la articolul 2.2.2 punctul (iii) din AAD înseamnă că un investigator poate ignora profitul realizat din vânzările care sunt considerate incompatibile cu practicile comerciale obișnuite. Un producător-exportator indonezian, PT Cermerlang Energi Perkasa, a susținut de asemenea, în cadrul observației sale, că, pe baza raportului privind Indonezia, la calcularea plafonului de profit, Comisia nu are dreptul să ignore profitul aferent vânzărilor de biomotorină de pe piața internă din Indonezia pe baza faptului că acestea din urmă nu sunt considerate ca fiind realizate în cadrul operațiunilor comerciale normale.
- (48) În urma acestei interpretări restrânse a categoriei de produse „biomotorină”, Comisia a calculat plafonul de profit pentru un producător individual care utilizează valoarea profitului realizat de ceilalți producători care fac obiectul anchetei. De exemplu, pentru a calcula valoarea profitului pentru producătorul indonezian Wilmar, a fost utilizată media ponderată a profiturilor realizate de ceilalți producători indonezieni anchetați și verificați, P.T. Ciliandra, P.T. Musim Mas și P.T. Pelita. În schimb, pentru P.T. Ciliandra, a fost utilizată media ponderată a profiturilor realizate de Wilmar, P.T. Musim Mas și P.T. Pelita. Aceeași metodologie a fost utilizată pentru a calcula un plafon de profit pentru producătorii argentinieni anchetați și verificați.
- (49) Cel de-al doilea set de date include datele producătorilor, alții decât cei care fac obiectul anchetei, care au fost furnizate Comisiei în cursul anchetei inițiale. Unul dintre producătorii indonezieni care au făcut obiectul anchetei la acel moment a prezentat date de la o societate afiliată referitoare la vânzările de amestecuri de biomotorină și de motorină minerală, precum și vânzările de motorină și combustibili marini („alți combustibili”). Marja de profit aferentă acestor vânzări a fost raportată ca fiind de 10,2 %. Dacă ar fi fost utilizată ca plafon de profit, este probabil că această marjă de profit fie nu ar fi condus la marje de dumping, fie ar fi condus la marje de dumping *de minimis* pentru toate întreprinderile din Indonezia. Cu toate acestea, aceste date neverificate au fost furnizate pentru un singur producător din Indonezia, în timp ce date similare nu au fost puse la dispoziția Comisiei de alți producători din Indonezia sau Argentina. Întrucât datele disponibile nu pot fi aplicate, prin urmare, în mod consecvent, ambelor țări, Comisia a considerat că nu este adecvată utilizarea datelor de la un singur producător dintr-o țară pentru a stabili un plafon de profit. În plus, în intervalul de timp disponibil Comisiei după redeschiderea anchetei, nu a fost posibilă verificarea corectitudinii datelor furnizate și a calculelor de bază. În orice caz, întrucât, astfel cum s-a remarcat în considerentul 62, suma aferentă dumpingului pentru întreaga țară s-a constatat a fi *de minimis* și, în consecință, ancheta este încheiată pentru toate întreprinderile, Comisia nu a considerat că este necesar să utilizeze datele raportate și neverificate referitoare la profitul din vânzările de amestecuri de biomotorină și de motorină minerală, în scopul stabilirii unui plafon de profit. În schimb, Comisia a considerat că este mai adecvat să se bazeze pe datele care au fost furnizate și verificate în cursul anchetei inițiale.
- (50) Doi producători-exportatori din Indonezia, Wilmar și PT Pelita Agung Agrindustri, precum și autoritățile din Indonezia au susținut că puterea de apreciere a Comisiei în alegerea datelor pentru stabilirea unui plafon de profit este limitată de constatățile grupului special din raportul privind Indonezia. În urma comunicării constatărilor, Wilmar a reiterat acest punct de vedere. Potrivit acestor părți interesate, Comisia trebuie să utilizeze fie valorile profiturilor din vânzările de amestecuri de biomotorină cu motorină minerală, fie profiturile obținute din vânzările de motorină și de combustibili marini. Cu toate acestea, nicio mențiune din raportul privind Indonezia nu împiedică Comisia să utilizeze alte date relevante disponibile. Grupul special afirmă la punctul 7.70 că „autoritățile UE ar fi putut lua în considerare aceste vânzări pentru a determina plafonul de profit” și, la punctul 7.72, că „autoritățile UE ar fi trebuit să ia în considerare vânzările de motorină și combustibili marini până la [****] pentru a determina plafonul de profit”. Utilizarea termenilor „ar fi putut” și „ar fi trebuit” de către grupul special în raportul privind Indonezia indică faptul că grupul special consideră că Comisia avea obligația de a analiza dacă aceste date puteau fi utilizate pentru a stabili un plafon de profit sau nu, mai degrabă decât să

ignore informațiile bazate pe o interpretare incorectă a expresiei „profituri realizate în mod normal”. Aceste vânzări au fost acum luate în considerare la considerentul 49, iar utilizarea acestor vânzări specifice nu a fost considerată nici adecvată, nici necesară.

- (51) În observațiile sale, CEB a furnizat un set alternativ de date pe care Comisia să poată să le utilizeze pentru a calcula un plafon al profitului. Aceste date au făcut referire la trei întreprinderi care nu au produs sau vândut produsul în cauză într-una dintre țările care fac obiectul anchetei în cursul perioadei de anchetă. Pe baza informațiilor disponibile publicului, precum și a informațiilor furnizate de către doi dintre producătorii-exportatori din Indonezia, a devenit clar că toate cele trei întreprinderi nu au sediul în Indonezia, ci în Malaysia și Singapore. Datele furnizate de CEB au fost date agregate preluate din rapoartele anuale și/sau anunțurile referitoare la rezultate ale întreprinderilor în cauză și reprezintă marjele de profit pentru o gamă largă posibilă de produse și întreprinderi afiliate.
- (52) Comisia nu a fost de acord cu faptul că aceste date sunt adecvate pentru a stabili un plafon de profit. Principalele produse ale acestor întreprinderi sunt uleiul de palmier și produse precum acizii grași, glicerina, îngrășămintele, zahărul și melasa, stearina, untul de cacao sau produsele oleo-chimice. Unele întreprinderi furnizează, de asemenea, servicii independente, cum ar fi operarea proprietăților rezidențiale, gestionarea trezoreriei sau întreținerea căilor ferate. Produsele acestor întreprinderi nu pot fi considerate că se încadrează în aceeași categorie generală de produse ca produsul în cauză, biomotorina. Acest lucru este valabil în special pentru produsul ulei de palmier, deoarece acesta este materia primă utilizată drept component principal în producția de biomotorină. Comisia consideră că includerea acestui produs în aceeași categorie generală ca biomotorina ar presupune o interpretare prea largă a acestei categorii. Prin urmare, Comisia a respins utilizarea datelor propuse.
- (53) În cadrul unei anchete antidumping încheiate recent cu privire la importurile de biomotorină din Indonezia în Statele Unite, autoritățile americane au calculat o marjă de profit de 6,15 % ⁽¹⁾. Comisia a analizat dacă această cifră putea fi utilizată ca plafon de profit. Cu toate acestea, dat fiind faptul că aceasta provenea din situațiile financiare ale unui producător cu sediul în Germania, Comisia nu a putut utiliza nici aceste date.
- (54) În concluzie, metodologia prezentată în considerentele 46-48 urmează logica articolului 2.2.2 punctul (iii) din AAD și utilizează datele cunoscute și disponibile Comisiei aflate la dosar, fără a fi nevoie de anchete suplimentare. Prin urmare, se consideră că această metodologie este cea mai potrivită în acest caz.
- (55) Utilizarea acestei metodologii produce următoarele rezultate. În cazul Argentinei, toți producătorii implicați au avut o marjă reală de profit mai mare de 15 % care, așa cum s-a explicat în considerentele 39 și 40, a fost utilizată în ancheta inițială. Prin urmare, o medie ponderată a oricărei combinații a acestor marje de profit ar produce întotdeauna, de asemenea, un plafon de profit de peste 15 %. Aceasta înseamnă că marja de profit de 15 % stabilită în cadrul anchetei inițiale este inferioară plafoanelor individuale de profit și este, prin urmare, marja de profit care va fi utilizată pentru calculele marjelor de dumping.
- (56) În cazul Indoneziei, marjele de profit realizate efectiv de producătorii care fac obiectul anchetei au depășit de asemenea 15 % în cazul tuturor întreprinderilor, cu excepția uneia singure. Având în vedere că se utilizează o medie ponderată pentru a calcula plafoanele individuale de profit, această marjă de profit de sub 15 % conduce la plafoane de profit pentru unii producători care se situează sub 15 % și, prin urmare, necesită o ajustare descendentă a unora dintre marjele de profit utilizate pentru calcularea marjelor de dumping. Pentru o întreprindere, plafonul de profit a fost mai mare de 15 %, ceea ce înseamnă că marja de profit de 15 % va fi utilizată în continuare. Celelalte trei întreprinderi au plafoane de profit de sub 15 %, ceea ce înseamnă că marjele de profit utilizate pentru a calcula valoarea normală nu pot fi mai mari decât plafonul respectiv. Aplicarea metodologiei conduce la următoarele rezultate:

Tabelul 1

Societate	Marjă de profit
P.T. Ciliandra Perkasa, Jakarta	15 %
P.T. Musim Mas, Medan	12,87 %
P.T. Pelita Agung Agrindustri, Medan	14,42 %
P.T. Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	14,42 %

⁽¹⁾ United States Department of Commerce (Departamentul de Comerț al Statelor Unite), ancheta A-560-830, memorandum, „Cost of Production and Constructed Value Calculation Adjustments for the Final Determination – Wilmar Trading Pte. Ltd.” („Costurile de producție și ajustări ale calculării valorii construite în vederea stabilirii finale – Wilmar Trading Pte. Ltd.”), 20 februarie 2018.

4.3. Dubla contabilizare

- (57) În cadrul raportului său privind Indonezia, grupul special a constatat că UE nu a construit prețul de export al unui producător-exportator indonezian, P.T. Musim Mas, pe baza prețului la care biomotorina importată produsă de P.T. Musim Mas a fost revândută pentru prima oară unor cumpărători independenți din UE, conform articolului 2.3 din AAD.
- (58) Un anumit tip de biomotorină (biomotorină pe bază de distilat de acizi grași de palmier) este eligibil pentru „dublă contabilizare” în scopul respectării obiectivelor UE obligatorii privind amestecarea biomotorinei. Din acest motiv, este suficient ca producătorii de amestecuri din UE să utilizeze doar jumătate din acest tip de biomotorină pentru a se conforma obiectivelor UE obligatorii privind amestecarea biomotorinei. Având în vedere că acest tip de biomotorină este, prin urmare, mai valoros pentru clienți, un producător al acestui tip de biomotorină poate percepe o primă clientului. În acest caz specific, problema dublei contabilizări se referă la anumite exporturi ale P.T. Musim Mas către clienți din Italia. În ancheta inițială, UE a ignorat această primă în construirea prețului de export al biomotorinei.
- (59) În lumina concluziei OMC potrivit căreia UE a ignorat în mod incorect această primă plătită de clienții din Italia, Comisia și-a reevaluat calculele și a ajustat prețul de export pentru P.T. Musim Mas în consecință.

4.4. Marjele de dumping recalculat

- (60) Nivelurile revizuite ale taxei pentru toți exportatorii indonezieni și argentinieni în lumina hotărârilor Tribunalului UE, precum și a constatărilor și recomandărilor din rapoartele privind Indonezia și Argentina, exprimate la un preț CIF la frontiera Uniunii, înainte de vâmuire, sunt următoarele:

Tabelul 2

Țară	Societate	Marjă de dumping
Indonezia	P.T. Ciliandra Perkasa, Jakarta	– 4,0 %
	P.T. Musim Mas, Medan	– 4,7 %
	P.T. Pelita Agung Agrindustri, Medan	4,4 %
	P.T. Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	6,2 %
Argentina	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %
	Molinos Agro SA, Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca; Vicentin SAIC, Avellaneda	6,6 %
	Aceitera General Deheza SA, General Deheza; Bunge Argentina SA, Buenos Aires	8,1 %

- (61) Având în vedere marjele de dumping negative ridicate pentru două dintre cele patru societăți indoneziene incluse în eșantion, Comisia a verificat dacă marja de dumping medie ponderată la nivel național, luând în considerare marjele negative, a fost superioară nivelului *de minimis*, astfel cum se prevede la articolul 9 alineatul (3) din regulamentul de bază.
- (62) Suma aferentă dumpingului din eșantionul indonezian, exprimată ca procent din valoarea CIF a exporturilor din eșantion, a fost de 1,6 %, adică sub pragul *de minimis* de 2 %.
- (63) Având în vedere marja de dumping *de minimis* la nivel național, ancheta ar trebui să fie încheiată în ceea ce privește importurile de biomotorină din Indonezia fără măsuri.

5. CONSTATĂRILE REEXAMINATE PRIVIND PREJUDICIUL PE BAZA RAPOARTELOR

- (64) În cadrul rapoartelor privind Argentina, s-a constatat, printre altele, că UE a acționat într-un mod incompatibil cu articolele 3.1 și 3.4 din AAD în examinarea impactului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra ramurii de producție națională, în măsura în care acesta se raportează la capacitatea de producție și la gradul de utilizare a capacității.
- (65) În regulamentul de modificare, care a fost adoptat în urma rapoartelor privind Argentina, această problemă a fost abordată în considerentele 87-123 (⁽¹⁾). Nici hotărârile Tribunalului, nici raportul privind Indonezia nu conțin constatări care ar necesita o reevaluare a acestei analize care rămâne, așadar, în vigoare.

(¹) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1578 din 18 septembrie 2017 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (JO L 239, 19.9.2017, p. 9).

- (66) În cursul anchetei inițiale, s-a considerat oportun să se efectueze o evaluare cumulativă a importurilor din Argentina și Indonezia întrucât, la acea dată, condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (4) din regulamentul de bază erau îndeplinite. Concluziile privind prejudiciul și legătura de cauzalitate s-au bazat, prin urmare, pe efectul combinat al importurilor de biomotorină din ambele țări. Cu toate acestea, aceste condiții nu mai sunt îndeplinite în prezent, deoarece s-a stabilit că nivelul de dumping la nivel național pentru Indonezia se situa sub nivelul *de minimis* de 2 %.
- (67) Prin urmare, trebuie să se stabilească dacă o analiză a legăturii de cauzalitate limitată la importurile de biomotorină care fac obiectul unui dumping din Argentina ar conduce la concluzia legăturii de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria din Uniune.

5.1. Constatări privind prejudiciul

- (68) Metodologia care stă la baza analizei prejudiciului realizate în regulamentul definitiv nu este afectată de constatările hotărârilor Tribunalului și nici de raportul privind Indonezia, în ceea ce privește Argentina. Constatările relevante ale regulamentului definitiv rămân, prin urmare, valabile.
- (69) Producția totală din Uniune era de aproximativ 9 052 871 de tone în perioada examinată, în timp ce consumul de biomotorină din Uniune a crescut cu 5 %. Volumul importurilor din Argentina a crescut în total cu 41 % în perioada examinată, în timp ce cota de piață a crescut de la 7,7 % la 10,8 % în aceeași perioadă. Cu toate că prețurile de import ale biomotorinei din Argentina au crescut în cursul perioadei examinate, acestea se aflau încă sub nivelul prețurilor industriei din Uniune în aceeași perioadă. Diferența dintre prețurile din Argentina și prețurile la nivelul Uniunii, exprimată ca procent din prețul franco fabrică mediu ponderat al industriei din Uniune, adică marja de subcotare a prețurilor, a variat între 4,5 % și 9,1 %. În timp ce rentabilitatea industriei din Uniune a fost de 3,5 % în 2009, aceasta a scăzut ulterior până la un nivel de pierderi, atingând - 3,5 % în perioada anchetei inițiale (1 iulie 2011-30 iunie 2012).
- (70) Analiza cuprinsă în regulamentul definitiv a arătat că industria din Uniune a suferit un prejudiciu material în sensul articolului 3 alineatul (5) din regulamentul de bază. În timp ce consumul a crescut, industria din Uniune a pierdut din cota de piață și din rentabilitate. În același timp, importurile au câștigat cotă de piață și au subcotat prețurile de producție la nivelul Uniunii.

5.2. Constatări revizuite privind legătura de cauzalitate

- (71) Astfel cum s-a explicat la punctul 5.1, s-a constatat că toate importurile din Argentina către Uniune au făcut obiectul unui dumping în cursul perioadei de anchetă. Constatările regulamentului definitiv au arătat, de asemenea, că importurile la prețuri reduse care fac obiectul unui dumping din Argentina au crescut semnificativ ca volum (41 % în perioada în cauză), ceea ce a condus la o creștere a cotei de piață cu 3 puncte procentuale până la sfârșitul perioadei în cauză.
- (72) În ciuda unei creșteri de 5 % a consumului, industria din Uniune a pierdut 5,5 puncte procentuale din cota de piață în cursul perioadei examinate. Deși prețurile medii ale importurilor care fac obiectul unui dumping din Argentina au crescut cu 54 % în cursul perioadei examinate, acestea erau încă semnificativ mai mici decât cele ale industriei din Uniune în aceeași perioadă. Importurile care fac obiectul unui dumping au subcotat prețurile industriei din Uniune cu o marjă de subcotare medie de 8 % în cursul perioadei de anchetă.
- (73) Deoarece ancheta a fost încheiată în ceea ce privește Indonezia, după cum s-a menționat în considerentele 60-63, importurile din Indonezia trebuie evaluate separat, ca un alt factor care ar fi putut cauza, de asemenea, prejudicii.
- (74) Cifrele revizuite ale importurilor din țări terțe (inclusiv Indonezia) prezintă următoarea situație:

Tabelul 3

		2009	2010	2011	PA
Vânzările producătorilor UE	Volumul vânzărilor (în tone)	9 454 786	9 607 731	8 488 073	9 294 137
	Indice 2009 = 100	100	102	90	98
	Cotă de piață	84,7 %	83,3 %	76,1 %	79,2 %
	Indice 2009 = 100	100	98	90	94

		2009	2010	2011	PA
Importuri din Argentina	Total importuri (tone)	853 589	1 179 285	1 422 142	1 263 230
	<i>Indice 2009 = 100</i>	100	138	167	148
	Cotă de piață	7,7 %	10,2 %	12,7 %	10,8 %
	<i>Indice 2009 = 100</i>	100	135	167	141
Importuri din Indonezia	Total importuri (tone)	157 915	495 169	1 087 518	995 663
	<i>Indice 2009 = 100</i>	100	314	689	631
	Cotă de piață	1,4 %	4,3 %	9,7 %	8,5 %
	<i>Indice 2009 = 100</i>	100	303	689	600
Alte țări terțe	Total importuri (tone)	699 541	256 327	161 973	175 370
	<i>Indice 2009 = 100</i>	100	37	23	25
	Cotă de piață	6,3 %	2,2 %	1,5 %	1,5 %
	<i>Indice 2009 = 100</i>	100	35	23	24

- (75) S-a înregistrat o scădere semnificativă a importurilor din Statele Unite ale Americii (SUA), Norvegia și Coreea de Sud ca urmare a impunerii măsurilor asupra importurilor din SUA în 2009 și a unei anchete anticircumvenție împotriva importurilor expediate din Canada în 2010. Pe de altă parte, importurile din Indonezia și-au majorat cota de la 1,4 % la 8,5 %, ceea ce reprezintă o creștere de 500 % în perioada examinată. În același timp, industria din Uniune a înregistrat o scădere a cotei de piață de la 84,7 % la 79,2 %.
- (76) În mod similar, importurile din Indonezia au crescut de peste cinci ori în perioada în cauză, în timp ce industria din Uniune a pierdut din volumul de vânzări. O privire mai atentă arată că, în 2010, volumul vânzărilor la importurile din Indonezia a crescut cu 214 %. Cu toate acestea, în același an, volumul vânzărilor industriei din Uniune a crescut cu 2 %. Numai în anul următor volumul vânzărilor industriei din Uniune a scăzut drastic, ceea ce a coincis cu o creștere suplimentară de 119 % a importurilor din Indonezia în perioada 2010-2011.

Tabelul 4

Preț per tonă (EUR)	2009	2010	2011	PA
UE	797	845	1 096	1 097
<i>Indice 2009 = 100</i>	100	106	137	138
Argentina	629	730	964	967
<i>Indice 2009 = 100</i>	100	116	153	154
Indonezia	597	725	864	863
<i>Indice 2009 = 100</i>	100	121	145	145
Alte țări terțe (cu excepția Indoneziei)	527	739	1 037	1 061
<i>Indice 2009 = 100</i>	100	140	197	201

- (77) În plus, prețurile medii ale importurilor din Indonezia au fost mult mai scăzute decât cele ale industriei din Uniune și ale importurilor argentinene în perioada examinată. Cu toate acestea, deoarece există anumite diferențe între produsul din Indonezia și produsul de pe piața Uniunii, acest preț de export trebuie să fie ajustat pentru a reflecta relația concurențială dintre cele două.

- (78) În considerentele 93-97 din regulamentul provizoriu, Comisia a efectuat o ajustare a prețurilor pe baza diferenței de preț pe piața Uniunii între vânzările de biomotorină la punctul de colmatare a filtrului la rece (CFPP) de 13 °C (care reflectă calitatea indoneziană) și vânzările de biomotorină la CFPP 0 °C (care reflectă calitatea UE). Chiar și după această ajustare, prețurile de export din Indonezia au subcotat prețurile practicate în Uniune cu 4 %.
- (79) Cu toate acestea, în cadrul raportului privind Indonezia, grupul special a constatat, la punctele 7.158-159, că această ajustare a prețurilor nu a reflectat în mod corespunzător „complexitatea relațiilor concurențiale” dintre biomotorina indoneziană importată și produsul amestecat vândut de industria din Uniune. Grupul special nu a oferit orientări mai precise referitoare la metodologia de măsurare a acestei relații.
- (80) Comisia a constatat că există o gamă foarte largă de posibilități de amestecare a diferitelor tipuri de biomotorină cu biomotorina indoneziană pentru a ajunge la un produs comparabil la nivelul UE. Prin urmare, nu este practic să se calculeze datele privind prețurile pentru aceste tipuri diferite de amestecuri de biomotorină aferente perioadei de anchetă. De asemenea, producătorii europeni de biomotorină consideră că ajustarea inițială a prețurilor, care a condus la o subcotare de 4 %, a reflectat în mod corespunzător relația concurențială. În cele din urmă, grupul special a indicat la punctul 7.159 că o analiză mai complexă ar fi putut încă să justifice constatarea conform căreia importurile din Indonezia au avut un efect semnificativ de subcotare a prețurilor asupra prețului produsului amestecat al industriei din Uniune. Prin urmare, Comisia a concluzionat că exporturile indoneziene în cursul perioadei de anchetă au subcotat prețurile UE cu cel puțin 4 %.
- (81) Pentru a stabili o legătură de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul adus industriei din Uniune, trebuie să se demonstreze, în conformitate cu articolul 3 alineatele (6) și (7) din regulamentul de bază, că importurile care fac obiectul unui dumping au cauzat un prejudiciu important industriei din Uniune, în timp ce prejudiciul cauzat de alți factori cunoscuți nu este atribuit importurilor care fac obiectul unui dumping. Noțiunea de legătură de cauzalitate este interpretată într-o manieră compatibilă cu OMC, ceea ce înseamnă că trebuie să se stabilească faptul că există o relație de cauzalitate reală și substanțială între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul cauzat industriei naționale⁽¹⁾. În considerentul 189 al regulamentului definitiv s-a ajuns la concluzia că nu au fost aduse elemente de probă potrivit cărora efectul altor factori, avuți în vedere în mod individual sau colectiv, nu a fost de natură să elimine legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping din Argentina și Indonezia, luate împreună, și prejudiciul suferit de industria din Uniune.
- (82) Cu toate acestea, având în vedere faptele și analiza revizuită prezentată în considerentele 71-80, ca urmare a limitării analizei doar la importurile din Argentina, această concluzie a trebuit, de asemenea, să fie revizuită.
- (83) În timpul perioadei de anchetă, aproape jumătate din totalul importurilor în Uniune au provenit din Indonezia la un preț mai mic decât prețurile practicate la nivelul Uniunii, precum și decât prețurile argentinene. Mai important, creșterea exponențială a volumului importurilor din Indonezia, precum și cota de piață a acestora au contribuit în mod semnificativ la prejudiciul important suferit de industria din Uniune.
- (84) Impactul exporturilor indoneziene s-a adăugat altor factori identificați în regulamentul provizoriu, printre care supracapacitatea industriei din Uniune și prejudiciul autoprovocat (considerentele 132-140 din regulamentul provizoriu).
- (85) Pe această bază, Comisia a concluzionat că efectul importurilor de biomotorină din Indonezia către Uniune și ceilalți factori identificați în considerentul anterior au contribuit la prejudiciul suferit de industria din Uniune într-o asemenea măsură încât nu poate fi stabilită existența unei relații de cauzalitate reale și substanțiale între importurile care fac obiectul unui dumping din Argentina și prejudiciul important suferit de industria din Uniune.
- (86) În urma comunicării constatărilor, CEB a susținut că natura prejudiciului cauzat de alți factori, incluzând importurile indoneziene, nu atenuează legătura de cauzalitate dintre prejudiciul important suferit de industria din Uniune și importurile din Argentina. În plus, CEB a susținut că, în analiza sa, Comisia a utilizat un standard incorect, care s-ar fi bazat, după cum pretinde CEB, pe presupunerea că importurile care fac obiectul unui dumping din Argentina ar fi trebuit să reprezinte cauza principală sau unică a prejudiciului important și nu doar una dintre cauzele prejudiciului. Din punctul de vedere al CEB, ar fi suficient să se demonstreze că importurile din Argentina au avut un impact negativ asupra industriei din Uniune, fără să fie nevoie ca acestea să fi constituit unicul sau cel mai important factor care a cauzat prejudiciul suferit. Având în vedere că volumul importurilor din Argentina în perioada examinată (2009-jumătatea anului 2012) a fost mai ridicat decât cel al importurilor din Indonezia și având în vedere că subcotarea argentiniană a prețurilor industriei din Uniune cu 8 % a fost mai mare

⁽¹⁾ În conformitate cu hotărârea OMC din UE – Măsuri compensatorii cu privire la anumite tipuri de polietilentereftalat din Pakistan, în care Organul de apel a stabilit că „Obiectivul principal al unei analize de cauzalitate în temeiul articolului 15.5 din Acordul SMC este ca o autoritate de investigare să stabilească dacă există o «legătură reală și substanțială cauză-efect» între importurile care au făcut obiectul unor subvenții și prejudiciul cauzat industriei naționale.” Raport al Organului de apel, AB-2017-5, WT/DS486/AB/R, 16 mai 2018, punctul 5.226.

decât subcotarea indoneziană de 4 %, importurile din Argentina au avut în mod evident, în opinia CEB, un impact negativ asupra situației industriei din Uniune, ceea ce este suficient pentru a stabili o legătură de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping din Argentina și prejudiciul important suferit de industria din Uniune.

- (87) În această privință, Comisia atrage mai întâi atenția asupra faptului că a explicat deja standardul juridic aplicat în considerentul 81. În considerentul respectiv nu se menționează că, în cadrul analizei de cauzalitate, ar juca vreun rol o noțiune referitoare la cauza „principală” sau „cea mai importantă”. Standardul juridic se bazează pe articolul 3 alineatele (6) și (7) din regulamentul de bază, conform căruia trebuie să se demonstreze că importurile care fac obiectul unui dumping cauzează un prejudiciu, fiind necesar să fie examinați și alți factori cunoscuți, pentru a se asigura că prejudiciul cauzat de acei alți factori nu este atribuit importurilor care fac obiectul unui dumping. În al doilea rând, afirmațiile CEB potrivit cărora testul pertinent în această privință ar fi examinarea faptului dacă importurile care fac obiectul unui dumping au avut un „impact negativ asupra industriei din Uniune” nu sunt sprijinite în cadrul juridic. De fapt, testul juridic relevant este stabilirea faptului dacă a existat o „legătură reală și substanțială” între importurile care fac obiectul unui dumping din Argentina și prejudiciul important suferit de industria din Uniune.
- (88) Comisia este de părere că elementele factuale din dosarul în cauză nu îi permit să ajungă la o astfel de concluzie. De fapt, în 2009, când industria din Uniune se confrunta deja cu importuri semnificative din Argentina, însă cu doar mici cantități din Indonezia, rentabilitatea sa era de 3,5 %. Atunci când importurile indoneziene au crescut substanțial, rentabilitatea a devenit negativă și a fost de - 2,5 % în perioada anchetei inițiale. În această privință, este important să se remarce faptul că importurile din Indonezia în cursul perioadei respective au crescut cu o rată semnificativ mai mare decât importurile argentinene (a se vedea tabelul 3 de mai sus). Prin urmare, Comisia consideră că recurgerea exclusivă de către CEB la o comparație între marja de subcotare a importurilor din Indonezia (astfel cum a fost ajustată pentru a ține cont de diferențele în materie de calitate) și cea a importurilor din Argentina nu reflectă pe deplin și în mod adecvat impactul pe care exporturile fiecărei țări exportatoare l-au avut asupra situației industriei din Uniune, în special în privința rentabilității.
- (89) Comisia concluzionează că nu este posibilă stabilirea unei relații de cauzalitate reale și substanțiale între importurile care fac obiectul unui dumping din Argentina și prejudiciul important suferit de industria din Uniune, având în vedere importanța altor factori cunoscuți care au contribuit la prejudiciul respectiv.
- (90) O întreprindere, COFCO Argentina S.A., a afirmat, după publicarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/1578, că îndeplinește toate cele trei criterii pentru noii producători-exportatori prevăzute la articolul 3 din regulamentul definitiv și a prezentat elemente de probă. Comisia a analizat cererea și elementele de probă. Cu toate acestea, în lumina rezultatelor anchetei redeschise, cererea a devenit fără obiect.

6. CONCLUZIE

- (91) Ancheta trebuie încheiată (i) întrucât marjele de dumping din Indonezia sunt *de minimis* și (ii) ca urmare a faptului că nu se poate stabili existența unei relații de cauzalitate reale și substanțiale între importurile care fac obiectul unui dumping din Argentina și prejudiciul important suferit de industria din Uniune în sensul articolului 3 alineatul (7) din regulamentul de bază. Aceasta înseamnă că trebuie abrogate măsurile existente care sunt încă în vigoare pentru acei producători-exportatori din Argentina și Indonezia care nu au contestat cu succes acțiunile antidumping în fața Tribunalului. Din motive de claritate și certitudine juridică, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 ar trebui, prin urmare, abrogat.
- (92) Taxele antidumping definitive plătite în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 pentru importurile de biomotorină din Argentina și Indonezia și taxele provizorii percepute definitiv în conformitate cu articolul 2 din regulamentul menționat ar trebui să fie rambursate sau remise în măsura în care se referă la importurile de biomotorină vândută la export către Uniune de către societățile care au atacat cu succes acest regulament în instanță, și anume producătorii-exportatori argentinieni Unitec Bio SA, Molinos Rio de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI, Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA) și producătorii-exportatori indonezieni PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas). Rambursarea sau remiterea trebuie să fie solicitată autorităților vamale naționale în conformitate cu legislația vamală aplicabilă.
- (93) În urma comunicării constatărilor, PT Cermerlang Energi Perkasa a susținut că rambursarea și remiterea taxelor antidumping ar trebui să fie disponibile pentru toate întreprinderile care au suportat astfel de taxe și nu doar pentru acele întreprinderi care au atacat cu succes regulamentul definitiv în instanță. Această întreprindere a susținut, de asemenea, că nu doar Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013, ci și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1578 de modificare a acestuia ar trebui abrogat.

- (94) În primul rând, Comisia a reamintit faptul că Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1578 doar a modificat Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013. Întrucât acest din urmă regulament este abrogat, regulamentul de modificare nu mai are niciun efect juridic. Prin urmare, nu este nevoie să fie abrogat în mod explicit și regulamentul respectiv. În al doilea rând, anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 de către Tribunal se aplică doar acelor întreprinderi care au atacat regulamentul respectiv în instanță. În consecință, taxele antidumping care au fost percepute altor întreprinderi au fost percepute în mod legal în temeiul dreptului Uniunii. În măsura în care raportul OMC privind Indonezia a constatat că măsurile antidumping instituite asupra importurilor din Indonezia ar trebui să fie aduse în conformitate cu obligațiile Uniunii în cadrul OMC, Comisia a convenit cu Indonezia asupra punerii în aplicare a constatărilor respective până în octombrie 2018. În conformitate cu principiile generale ale OMC privind soluționarea litigiilor, această punere în aplicare va produce efecte doar de la data punerii în aplicare. Prin urmare, Comisia a respins afirmația potrivit căreia și taxele respective ar trebui să fie rambursate sau remise.
- (95) Având în vedere jurisprudența recentă a Curții de Justiție (⁽¹⁾), este, de asemenea, adecvat să se prevadă rata dobânzii de întârziere care trebuie să fie plătită în cazul rambursării taxelor definitive, deoarece dispozițiile relevante în vigoare în materie de taxe vamale nu prevăd o astfel de rată a dobânzii și aplicarea normelor naționale ar duce la denaturări nejustificate între operatorii economici, în funcție de statul membru care este ales pentru vămuire.

7. COMUNICAREA CONSTATĂRILOR

- (96) Toate părțile au fost informate cu privire la constatările Comisiei și li s-a acordat o perioadă în cursul căreia au avut posibilitatea să prezinte observații.
- (97) Comitetul instituit prin articolul 15 alineatul (1) din regulamentul de bază nu a emis un avis,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se încheie procedura antidumping privind importurile de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidro-tratament, de origine nefosilă, în formă pură sau în amestec, originare din Argentina și Indonezia, încadrate în prezent la codurile NC ex 1516 20 98 (codurile TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 și 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (codurile TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 și 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (codul TARIC 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (codurile TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 și 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (codurile TARIC 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 și 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (codurile TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 și 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (codurile TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 și 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (codurile TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 și 3824 99 92 20), 3826 00 10 și ex 3826 00 90 (codurile TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 și 3826 00 90 30) („biomotorină”).

Articolul 2

Taxele antidumping definitive plătite în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 pentru importurile de biomotorină din Argentina și Indonezia și taxele provizorii percepute definitiv în conformitate cu articolul 2 din regulamentul menționat sunt rambursate sau remise în măsura în care se referă la importurile de biomotorină vândută la export către Uniune de către următoarele societăți:

Societate	Cod adițional TARIC
<i>Argentina</i>	
Unitec Bio SA, Buenos Aires	C 330
Molinos Agro SA, Buenos Aires	B 784
Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca	B 784
Vicentin SAIC, Avellaneda	B 784
Aceitera General Deheza SA, General Deheza	B 782

(¹) Hotărârea Curții din 18 ianuarie 2017, cauza C-365/15, Wortmann, EU:C:2017:19, punctele 35-39.

Societate	Cod adițional TARIC
Bunge Argentina SA, Buenos Aires	B 782
Cargill SACI, Buenos Aires	C 330
Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA), Buenos Aires	B 783
<i>Indonezia</i>	
PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	B 788
PT Ciliandra Perkasa, Jakarta	B 786
PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan	B 789
PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	B 789
PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), Medan	B 787

Rambursarea sau remiterea se solicită autorităților vamale naționale în conformitate cu legislația vamală aplicabilă.

În absența unor dispoziții contrare, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale. Dobânda de întârziere care trebuie plătită în caz de rambursare care dă naștere dreptului la plata unei dobânzi de întârziere este rata aplicată de Banca Centrală Europeană principalelor sale operațiuni de refinanțare, astfel cum este publicată în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, în vigoare în prima zi calendaristică a lunii în care cade data scadenței, majorată cu un punct procentual.

Articolul 3

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 se abrogă.

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 octombrie 2018.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2018/1571 AL COMISIEI**din 18 octombrie 2018****privind prețul minim de vânzare pentru laptele praf degresat pentru a douăzeci și șasea invitație parțială de participare la licitație în cadrul procedurii de licitație deschise prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/2080**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1240 al Comisiei din 18 mai 2016 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește intervenția publică și ajutorul pentru depozitarea privată ⁽²⁾, în special articolul 32,

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/2080 al Comisiei ⁽³⁾ a deschis vânzările de lapte praf degresat prin procedură de licitație.
- (2) Având în vedere ofertele primite pentru a douăzeci și șasea invitație parțială de participare la licitație, este necesar să se stabilească un preț minim de vânzare.
- (3) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru organizarea comună a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

În ceea ce privește a douăzeci și șasea invitație parțială de participare la licitație pentru vânzările de lapte praf degresat în cadrul procedurii de licitație deschise prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/2080, pentru care perioada în care trebuiau depuse oferte s-a încheiat la 16 octombrie 2018, prețul minim de vânzare este 123,10 EUR/100 kg.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 octombrie 2018.

Pentru Comisie,

Pentru Președinte,

Jerzy PLEWA

Director general

Direcția Generală Agricultură și Dezvoltare Rurală

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽²⁾ JO L 206, 30.7.2016, p. 71.

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/2080 al Comisiei din 25 noiembrie 2016 de deschidere a vânzărilor de lapte praf degresat prin procedură de licitație (JO L 321, 29.11.2016, p. 45).

DECIZII

DECIZIA (UE) 2018/1572 A CONSILIULUI

din 15 octombrie 2018

referitoare la aplicarea în Uniune a Regulamentelor nr. 9, 63 și 92 ale Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite cu privire la dispozițiile uniforme privind omologarea vehiculelor cu trei roți, a mopadelor și a sistemelor de schimb de amortizare a zgomotului la evacuare pentru vehiculele din categoria L în ceea ce privește emisiile sonore

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 114 și 207 coroborate cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Prin Decizia nr. 97/836/CE a Consiliului ⁽¹⁾, Uniunea a aderat la Acordul Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite privind adoptarea specificațiilor tehnice uniforme pentru vehicule cu roți, echipamente și componente care pot fi montate și/sau folosite la vehicule cu roți și condițiile pentru recunoașterea reciprocă a omologărilor acordate pe baza acestor specificații ⁽²⁾ („Acordul revizuit din 1958”).
- (2) Cerințele armonizate din Regulamentul nr. 9 al Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) – Dispoziții uniforme privind omologarea vehiculelor din categoria L₂, L₄ și L₅ în ceea ce privește emisiile sonore, Regulamentul CEE-ONU nr. 63 – Dispoziții uniforme privind omologarea vehiculelor din categoria L₁ în ceea ce privește emisiile sonore și Regulamentul CEE-ONU nr. 92 – Dispoziții uniforme privind omologarea sistemelor de schimb neoriginale de amortizare a zgomotului la evacuare (NORESS) pentru vehiculele din categoriile L₁, L₂, L₃, L₄ și L₅ în ceea ce privește emisiile sonore (denumite în continuare „Regulamentele ONU nr. 9, 63 și 92”) sunt menite să înlăture barierele tehnice din calea comerțului cu autovehicule între părțile contractante la Acordul revizuit din 1958 și să garanteze că aceste vehicule oferă un nivel ridicat de siguranță și de protecție. Vehiculele din categoria L cuprind vehicule ușoare, cum sunt bicicletele motorizate, mopedele cu două sau trei roți, motocicletele cu și fără ataș, triciclurile și cvadriciclurile.
- (3) Regulamentul (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ și Regulamentul delegat (UE) nr. 134/2014 al Comisiei ⁽⁴⁾ impun adoptarea unor niveluri sonore admisibile, a unor cerințe privind sistemele de schimb de amortizare a zgomotului la evacuare și a unor proceduri de încercare a vehiculelor cu două sau trei roți și a cvadriciclurilor.
- (4) Anexele IV, V și VI la Regulamentul (UE) nr. 168/2013 și anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 134/2014 cuprind cerințe pentru omologarea de tip a vehiculelor din categoria L în ceea ce privește nivelul sonor admisibil și sistemul de evacuare.
- (5) La data aderării la Acordul revizuit din 1958, UE a aderat la mai multe regulamente ale ONU menționate în lista din anexa II la Decizia 97/836/CE; Regulamentele ONU nr. 9, 63 și 92 nu erau incluse în lista respectivă.
- (6) Astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (3) din Decizia 97/836/CE și în conformitate cu articolul 1 alineatul (7) din Acordul revizuit din 1958, Uniunea poate decide să aplice unul, câteva sau toate regulamentele ONU la care nu a aderat în momentul aderării sale la Acordul revizuit din 1958.

⁽¹⁾ Decizia 97/836/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1997 în vederea aderării Comunității Europene la Acordul Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite privind adoptarea specificațiilor tehnice uniforme pentru vehicule cu roți, echipamente și componente care pot fi montate și/sau folosite la vehicule cu roți și condițiile pentru recunoașterea reciprocă a omologărilor acordate pe baza acestor specificații („Acordul revizuit din 1958”) (JO L 346, 17.12.1997, p. 78).

⁽²⁾ JO L 346, 17.12.1997, p. 81.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2013 privind omologarea și supravegherea pieței pentru vehiculele cu două sau trei roți și pentru cvadricicluri (JO L 60, 2.3.2013, p. 52).

⁽⁴⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 134/2014 al Comisiei din 16 decembrie 2013 de completare a Regulamentului (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind cerințele referitoare la performanțele de mediu și ale sistemului de propulsie și de modificare a anexei V la acesta (JO L 53, 21.2.2014, p. 1).

- (7) În urma amendamentelor recente aduse Regulamentelor ONU nr. 9, 63 și 92, prin care s-a procedat la alinierea acestora la dispozițiile tehnice relevante din Regulamentele (UE) nr. 168/2013 și (UE) nr. 134/2014, este oportun acum ca Uniunea să aplice Regulamentele ONU nr. 9, 63 și 92 pentru a stabili cerințe comune armonizate la nivel mondial. Acest lucru ar trebui să le permită întreprinderilor din Uniune să se conformeze unui ansamblu unic de cerințe recunoscute la nivel mondial, în special în părțile contractante la Acordul revizuit din 1958,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Uniunea Europeană aplică Regulamentul CEE-ONU nr. 9 – Dispoziții uniforme privind omologarea vehiculelor din categoria L₂, L₄ și L₅ în ceea ce privește emisiile sonore, Regulamentul CEE-ONU nr. 63 – Dispoziții uniforme privind omologarea vehiculelor din categoria L₁ în ceea ce privește emisiile sonore și Regulamentul CEE-ONU nr. 92 – Dispoziții uniforme privind omologarea sistemelor de schimb neoriginale de amortizare a zgomotului la evacuare (NORESS) pentru vehiculele din categoriile L₁, L₂, L₃, L₄ și L₅ în ceea ce privește emisiile sonore.

Articolul 2

Prezenta decizie este notificată de către Comisie Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Comisiei.

Adoptată la Luxemburg, 15 octombrie 2018.

Pentru Consiliu
Președintele
E. KÖSTINGER

DECIZIA (UE) 2018/1573 A CONSILIULUI**din 15 octombrie 2018**

de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Comitetului APE instituit prin Acordul de parteneriat economic preliminar dintre Ghana, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, în ceea ce privește adoptarea unei decizii a Comitetului APE cu privire la aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 și articolul 218 alineatul (9),

având în vedere Acordul de parteneriat economic preliminar dintre Ghana, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte ⁽¹⁾ (denumit în continuare „acordul”),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Acordul a fost semnat în numele Uniunii la 28 iulie 2016 în temeiul Deciziei (UE) 2016/1850 a Consiliului ⁽²⁾ și s-a aplicat cu titlu provizoriu din data de 15 decembrie 2016.
- (2) Tratatul privind aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană (denumită în continuare „Uniunea”) a fost semnat la 9 decembrie 2011 și a intrat în vigoare la 1 iulie 2013.
- (3) Republica Croația a aderat la acord la 8 noiembrie 2017 prin depunerea actului de aderare.
- (4) În temeiul articolului 77 din acord, Comitetul APE poate hotărî cu privire la orice măsuri de modificare care ar putea fi necesare în urma aderării unor noi state membre la Uniune.
- (5) Este necesar să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în ceea ce privește adoptarea unei decizii a Comitetului APE în cadrul reuniunii sale anuale cu privire la modificările acordului care sunt necesare în urma aderării Republicii Croația la Uniune,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în în cadrul Comitetului APE instituit prin Acordul de parteneriat economic preliminar dintre Ghana, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, în ceea ce privește adoptarea unei decizii a Comitetului APE în cadrul reuniunii sale anuale cu privire la aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană se bazează pe proiectul de decizie a Comitetului APE atașat la prezenta decizie.

Articolul 2

După adoptare, decizia Comitetului APE se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Luxemburg, 15 octombrie 2018.

*Pentru Consiliu**Președintele*

F. MOGHERINI

⁽¹⁾ JO L 287, 21.10.2016, p. 3.

⁽²⁾ Decizia (UE) 2016/1850 a Consiliului din 21 noiembrie 2008 privind semnarea și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului de parteneriat economic preliminar între Ghana, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte (JO L 287, 21.10.2016, p. 1).

PROIECT

DECIZIA NR. ... /2018 A COMITETULUI APE

instituit prin Acordul de parteneriat economic preliminar dintre Ghana, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte

din ...

privind aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană

COMITETUL APE,

având în vedere Acordul de parteneriat economic preliminar dintre Ghana, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte (denumit în continuare „acordul”), semnat la Bruxelles la 28 iulie 2016 și aplicat cu titlu provizoriu începând cu data de 15 decembrie 2016, în special articolele 76, 77 și 81,

având în vedere Tratatul privind aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană (denumită în continuare „Uniunea”) și Actul de aderare la acord depus de către Republica Croația la 8 noiembrie 2017,

întrucât:

- (1) Acordul se aplică, pe de o parte, teritoriilor în care se aplică Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și în condițiile prevăzute în respectivul tratat și, pe de altă parte, teritoriului Ghanei.
- (2) În temeiul articolului 77 din acord, Comitetul APE poate hotărî cu privire la orice măsuri de modificare care ar putea fi necesare ca urmare a aderării unor noi state membre la Uniune,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Republica Croația, ca parte la acord, adoptă și ia act de textele acordului, precum și de anexele, protocoalele și declarațiile anexate acestuia, în același mod ca și celelalte state membre ale Uniunii.

Articolul 2

Articolul 81 din acord se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 81

Texte autentice

Prezentul acord este redactat în două exemplare în limbile bulgară, cehă, croată, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, olandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză, fiecare dintre aceste texte fiind egal autentice.”

Articolul 3

Uniunea comunică Ghanei versiunea în limba croată a acordului.

Articolul 4

(1) Dispozițiile acordului se aplică mărfurilor exportate fie din Ghana către Republica Croația, fie din Republica Croația către Ghana, care respectă regulile de origine în vigoare pe teritoriul părților la acord și care, la data de 15 decembrie 2016, fie se aflau în tranzit, fie erau depozitate temporar într-un antrepozit vamal sau într-o zonă liberă din Ghana sau din Republica Croația.

(2) Tratatul preferențial se acordă în cazurile menționate la alineatul (1), cu condiția transmiterii către autoritățile vamale ale țării importatoare, în termen de patru luni de la data intrării în vigoare a prezentei decizii, a unei dovezi de origine eliberate retroactiv de autoritățile vamale ale țării exportatoare.

Articolul 5

Ghana se angajează să nu prezinte revendicări, solicitări sau sesizări, și nici să nu modifice și să nu retragă vreo concesiune acordată în temeiul articolelor XXIV.6 și XXVIII din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT) 1994 sau al articolului XXI din Acordului General privind Comerțul cu Servicii (GATS) în legătură cu aderarea Republicii Croația la Uniune.

Articolul 6

Prezenta decizie intră în vigoare la data semnării sale.

Cu toate acestea, articolele 3 și 4 se aplică de la 15 decembrie 2016.

Adoptată la ...,

Pentru Ghana

Pentru Uniunea Europeană

DECIZIA (UE) 2018/1574 A CONSILIULUI**din 16 octombrie 2018****de numire a unui membru, propus de Republica Italiană, în cadrul Comitetului Regiunilor**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 305,

având în vedere propunerea guvernului italian,

întrucât:

- (1) La 26 ianuarie 2015, 5 februarie 2015 și 23 iunie 2015, Consiliul a adoptat Deciziile (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ și (UE) 2015/994 ⁽³⁾ de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada cuprinsă între 26 ianuarie 2015 și 25 ianuarie 2020.
- (2) Un loc de membru în cadrul Comitetului Regiunilor a devenit vacant ca urmare a încheierii mandatului domnului Luciano D'ALFONSO,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Este numit în calitate de membru în cadrul Comitetului Regiunilor pentru durata rămasă a mandatului actual, care se încheie la 25 ianuarie 2020:

— domnul Giovanni LOLLI, *Vicepresidente della Regione Abruzzo*.*Articolul 2*

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Luxemburg, 16 octombrie 2018.

*Pentru Consiliu**Președintele*

G. BLÜMEL

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2015/116 a Consiliului din 26 ianuarie 2015 de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada 26 ianuarie 2015-25 ianuarie 2020 (JO L 20, 27.1.2015, p. 42).

⁽²⁾ Decizia (UE) 2015/190 a Consiliului din 5 februarie 2015 de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada 26 ianuarie 2015-25 ianuarie 2020 (JO L 31, 7.2.2015, p. 25).

⁽³⁾ Decizia (UE) 2015/994 a Consiliului din 23 iunie 2015 de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada 26 ianuarie 2015-25 ianuarie 2020 (JO L 159, 25.6.2015, p. 70).

DECIZIA (UE) 2018/1575 A COMISIEI**din 9 august 2018****privind măsurile acordate în favoarea anumitor cazinouri grecești SA.28973 – C 16/2010
(ex NN 22/2010, ex CP 318/2009) puse în aplicare de Grecia***[notificată cu numărul C(2018) 5267]***(Numai textul în limba greacă este autentic)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu dispoziția (dispozițiile) menționată (menționate) anterior ⁽¹⁾,

întrucât:

1. PROCEDURA

- (1) La 8 iulie 2009, consorțiul Loutraki SA – Club Hotel Loutraki SA ⁽²⁾ („reclamantul” sau „cazinoul din Loutraki”) a înaintat o reclamație Comisiei Europene („Comisia”) referitoare la legislația elenă care stabilește un regim de impozite asupra tarifelor de intrare în cazinouri, susținând că sistemul respectiv constituie ajutor de stat acordat anumitor operatori de cazinouri. În mesajul trimis prin poștă electronică la 7 octombrie 2009, reclamantul a declarat că nu are nicio obiecție față de divulgarea identității sale. La 14 octombrie 2009, a avut loc o întâlnire între personalul serviciilor Comisiei și reprezentanții reclamantului. Prin scrisoarea din 26 octombrie 2009, reclamantul a furnizat detalii suplimentare în sprijinul reclamației depuse.
- (2) La 21 octombrie 2009, Comisia a transmis Greciei reclamația, invitând-o să clarifice aspectele sesizate. Grecia a prezentat Comisiei răspunsul său la 27 noiembrie 2009.
- (3) La 15 decembrie 2009, Comisia a transmis reclamantului răspunsul prezentat de Grecia. La 29 decembrie 2009, reclamantul a comunicat comentariile sale cu privire la răspunsul Greciei.
- (4) La 25 februarie, 4 și 23 martie și 13 aprilie 2010, Comisia a solicitat Greciei informații suplimentare, solicitare căreia Grecia i-a dat curs la 10 martie și la 1 și 21 aprilie 2010.
- (5) Prin decizia din 6 iulie 2010 („decizia de inițiere a procedurii”), Comisia a informat Grecia cu privire la inițierea procedurii oficiale de investigare prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în legătură cu măsura pusă în aplicare de Grecia, și anume perceperea unei taxe mai mici de intrare în anumite cazinouri („măsura”). Decizia de inițiere a procedurii a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽³⁾, iar părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile.
- (6) La 4 august 2010, Comisia a primit observații cu privire la decizia de inițiere a procedurii de la doi presupuși beneficiari ai măsurii: cazinoul din Mont Parnès ⁽⁴⁾ și cazinoul din Salonic ⁽⁴⁾.
- (7) Comisia a primit observațiile Greciei cu privire la decizia de inițiere a procedurii prin scrisoarea din 6 octombrie 2010. La 12 octombrie 2010, autoritățile elene au prezentat informații suplimentare referitoare la măsura contestată.
- (8) Reclamantul și-a prezentat observațiile cu privire la decizia de inițiere a procedurii prin scrisorile din 8 și 25 octombrie 2010.

⁽¹⁾ JO C 235, 31.8.2010, p. 3.

⁽²⁾ Consortium – Loutraki S.A.– Club Hotel Casino Loutraki S.A. (Κοινοπραξία Δ.Α.Ε.Τ. – Λουτράκι ΑΕ – Κλαμπ Οτέλ Λουτράκι ΑΕ), Voukourestiou 11, Akti Poseidonos 48, Loutraki, Atena 10671, Grecia.

⁽³⁾ Cazinoul din Mont Parnès, société anonyme „Elliniko Kasino Parnithas A.E.”, Agiou Konstantinou 49, 15124 Marousi Attikis, Grecia.

⁽⁴⁾ Cazinoul din Salonic, „Regency Entertainment Psychagogiki kai Touristiki A.E.”, Agiou Konstantinou 49, 15124 Marousi Attikis, Grecia și kilometrul 13 din Thessaloniki-Polygyrou Street, 55103 Thessaloniki, Grecia.

- (9) Prin scrisoarea din 29 octombrie 2010, Comisia a transmis autorităților elene observațiile prezentate de cazinoul din Mont Parnès și cazinoul din Salonic. Prin scrisoarea din 6 decembrie 2010, autoritățile elene și-au prezentat comentariile cu privire la observațiile părților terțe.
- (10) La 24 mai 2011, Comisia a adoptat Decizia 2011/716/UE ⁽¹⁾ („decizia finală din 2011”), prin care a concluzionat că măsura constituie ajutor de stat ilegal și incompatibil și a dispus recuperarea ajutorului.
- (11) Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 3 august 2011, Republica Elenă a formulat o acțiune în anulare împotriva deciziei finale din 2011 (cauza T425/11). De asemenea, au fost introduse cereri de anulare de către Etairea Akinton Dimosiou AE (cauza T-419/11), cazinoul din Salonic (cauza T-635/11), cazinoul din Mont Parnès (cauza T-14/12) și, respectiv, Athens Resort Casino AE Symmetochon (cauza T-36/12), acționar la cazinoul din Salonic și la cazinoul din Mont Parnès.
- (12) Prin hotărârea din 11 septembrie 2014, în cauza T-425/11, Grecia/Comisia ⁽²⁾ („hotărârea din 2014”), Tribunalul a anulat decizia finală din 2011, concluzionând că nu s-a demonstrat de către Comisie existența unui ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.
- (13) La 22 noiembrie 2014, Comisia a introdus recurs împotriva hotărârii din 2014. Prin Ordonanța din 22 octombrie 2015 în cauza C-530/14 P, Grecia/Comisia ⁽³⁾ („ordonanța din 2015”), Curtea de Justiție a respins recursul Comisiei și a confirmat hotărârea din 2014. Prin urmare, Tribunalul a declarat că cererile de anulare introduse de Etairea Akinton Dimosiou AE, cazinoul din Salonic, cazinoul din Mont Parnès și Athens Resort Casino AE Symmetochon împotriva deciziei finale din 2011 rămân fără obiect, fără a fi nevoie să se pronunțe asupra acestora.
- (14) În consecință, Comisia trebuia să reexamineze măsura și să adopte o nouă decizie finală în privința acesteia.
- (15) La 14 aprilie 2017, cazinoul din Loutraki a depus o nouă reclamație prin care solicită Comisiei să adopte o nouă decizie finală prin care să constate că măsura încalcă articolul 108 alineatul (3) din TFUE și este incompatibilă cu piața internă și să dispună recuperarea ajutorului.
- (16) La 17 noiembrie 2017, Comisia a transmis noua reclamație Greciei și a invitat Grecia să își prezinte observațiile. Ca răspuns la o cerere din partea Greciei pentru traduceri în limba greacă, Comisia a retransmis documentele în limba greacă la 20 decembrie 2017. Grecia a prezentat Comisiei răspunsul său la 26 ianuarie 2018.

2. MĂSURA ÎN CAUZĂ

2.1. Măsura

- (17) Măsura supusă evaluării este regimul de impozite asupra tarifelor de intrare în cazinourile din Grecia care a existat până în noiembrie 2012. În cadrul acestui regim, s-au aplicat taxe de intrare în cazinourile din Grecia diferențiate pe baza faptului dacă un cazinou era proprietate publică sau privată.
- (18) Începând din 1995, toate cazinourile din Grecia sunt obligate să perceapă un tarif de intrare de 15 EUR de la fiecare client. Acestea au ulterior obligația de a ceda 80 % din cuantumul respectiv (12 EUR) statului elen ca impozit pe tarifele de intrare. Cazinourile au dreptul de a păstra restul de 20 % din tarif (3 EUR), care se consideră a constitui o remunerație pentru emiterea biletului și pentru acoperirea cheltuielilor acestora.
- (19) O excepție în ceea ce privește nivelul tarifului de intrare perceput de cazinouri a fost aplicată în practică pentru cazinourile proprietate de stat („cazinourile de stat”) și pentru cazinoul proprietate privată din Salonic. Aceste cazinouri trebuie să colecteze 6 EUR de la fiecare client admis. Acestea au ulterior obligația de a ceda 80 % din cuantumul respectiv (4,80 EUR) statului elen ca impozit pe tarifele de intrare. Cazinourile au dreptul de a păstra restul de 20 % din tarif (1,20 EUR), care se consideră a constitui o remunerație pentru emiterea biletului și pentru acoperirea cheltuielilor acestora.

⁽¹⁾ Decizia 2011/716/UE a Comisiei din 24 mai 2011 privind ajutorul de stat acordat de Grecia în favoarea anumitor cazinouri grecești [măsura de ajutor de stat C 16/10 (ex NN 22/10, ex CP 318/09)] (JO L 285, 1.11.2011, p. 25).

⁽²⁾ Hotărârea Tribunalului din 11 septembrie 2014, Republica Elenă/Comisia Europeană, cauza T-425/11, ECLI:EU:T:2014:768.

⁽³⁾ Ordonanța Curții din 22 octombrie 2015 – Comisia Europeană/Republica Elenă, cauza C-530/14 P, ECLI:EU:C:2015:727.

- (20) Ca urmare a măsurii, cazinourile private transferă către stat 12 EUR per client primit, în timp ce cazinourile de stat și cazinoul din Salonic transferă către stat 4,80 EUR per client admis. De asemenea, legea permite cazinourilor să admită clienți gratuit în anumite circumstanțe, caz în care acestea au în continuare obligația să plătească statului un impozit pe intrare de 12 EUR sau 4,80 EUR per client admis, chiar dacă nu colectează un tarif de intrare.

2.2. Dispozițiile relevante ale legislației naționale

- (21) Înainte de liberalizarea pieței cazinourilor din Grecia în 1994, în Grecia funcționau doar trei cazinouri, și anume cazinoul din Mont Parnès, cazinoul din Corfu și cazinoul din Rodos. La acea dată, cazinourile respective erau întreprinderi de stat și erau exploatare în regim de cluburi aflate în proprietatea statului ale Organizației Naționale de Turism al Greciei („EOT”) ⁽¹⁾. Prețul biletelor de intrare perceput de cazinourile respective era stabilit prin decizia secretarului general al EOT ⁽²⁾ la 1 500 GRD (aproximativ 4,50 EUR) sau de 2 000 GRD (aproximativ 6 EUR). În urma adoptării monedei euro de către Grecia în 2002, tariful reglementat pentru intrarea în cazinourile de stat a devenit 6 EUR.
- (22) Piața cazinourilor din Grecia a fost liberalizată în 1994, ca urmare a adoptării Legii nr. 2206/1994 ⁽³⁾, când șase cazinouri proprietate privată nou înființate s-au alăturat celor trei cazinouri de stat existente. Articolul 2 alineatul (10) din Legea nr. 2206/1994 prevedea că prețul biletelor de intrare în cazinourile din anumite zone va fi stabilit prin decizie ministerială, care urma să stabilească, de asemenea, procentul din preț care va constitui venit al statului elen. Prin decizia ministerială ⁽⁴⁾ din 16 noiembrie 1995 („Decizia ministerială din 1995”), ministrul de finanțe a stabilit că, începând cu data de 15 decembrie 1995, toți operatorii cazinourilor reglementate prin Legea nr. 2206/1994 ⁽⁵⁾ trebuie să perceapă un tarif de intrare de 5 000 GRD ⁽⁶⁾ (aproximativ 15 EUR). Conform Deciziei ministeriale din 1995, operatorii cazinourilor erau supuși în continuare obligației legale de a reține 20 % din preț, inclusiv TVA aferentă, ca remunerație pentru emiterea biletului și pentru acoperirea cheltuielilor lor, restul sumei fiind considerat impozit către stat ⁽⁷⁾. Decizia ministerială din 1995 prevedea că, în cazuri specifice, cazinourile pot oferi intrare gratuită ⁽⁸⁾. Inclusiv în aceste cazuri, 80 % din tariful de intrare reglementat trebuia să fie transferat de către cazinouri statului, chiar dacă acestea nu primeau tariful de intrare în astfel de situații ⁽⁹⁾. În conformitate cu Decizia ministerială din 1995, plățile impozitului către stat erau efectuate lunar de către fiecare cazinou ⁽¹⁰⁾. De asemenea, decizia ministerială a prevăzut reduceri specificate ale prețului biletelor, valabile pe o perioadă de 15 sau 30 de zile ⁽¹¹⁾. Atunci când Grecia a adoptat moneda euro în 2002, prețul standard reglementat a devenit 15 EUR pentru intrarea în cazinouri.

⁽¹⁾ Acestea funcționau ca întreprinderi ale EOT în temeiul Legii nr. 1624/1951, al Decretului nr. 4109/1960 și al Legii nr. 2160/1993. EOT a fost înlocuită ulterior ca operator al cazinourilor din Corfu și Mont Parnès de către Elliniki (Compania elenă de dezvoltare a turismului, ETA), aflată în totalitate în proprietatea statului elen, în temeiul Legii nr. 2636/1998 și al Legii nr. 2837/2000, până la acordarea licențelor celor două cazinouri menționate mai sus în temeiul Legii nr. 3139/2003 (cazinoul din Rodos a fost exploatat de EOT până când a obținut o licență în 1996).

⁽²⁾ Mai precis, deciziile secretarului general al EOT (emise în conformitate cu prevederile Legii nr. 1624/1951 și ale Decretului nr. 4109/1960) sunt următoarele: Decizia nr. 535633 a EOT din 21 noiembrie 1991 (care stabilea prețul de intrare în cazinoul din Mont Parnès la 2 000 GRD); Decizia nr. 508049 a EOT din 24 martie 1992 (care stabilea prețul de intrare în cazinourile din Corfu și din Rodos la 1 500 GRD); Decizia nr. 532691 a EOT din 24 noiembrie 1997 (care ajusta prețul de intrare în cazinoul din Corfu la 2 000 GRD).

⁽³⁾ Legea nr. 2206/1994 privind înființarea, organizarea, funcționarea și supravegherea cazinourilor și alte aspecte, Νόμος 2206, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 62 – 20.4.1994.

⁽⁴⁾ Decizia ministerială Y.A 1128269/1226/0015/ΠΟΛ.1292/16.11.1995 – ΦΕΚ 982/Β/1995.

⁽⁵⁾ Punctul 1 din Decizia ministerială din 1995: „Operatorii de cazinouri (Legea nr. 2206/1994) sunt obligați ca, începând cu data de 15 decembrie 1995, să emită un bilet de intrare pentru fiecare persoană, în conformitate cu dispozițiile specifice de la punctele următoare.”

⁽⁶⁾ Punctul 5 din Decizia ministerială din 1995: „Prețul uniform al unui bilet pentru intrarea în sala jocurilor de noroc tip slot-machine (electronice) și în sala meselor de joc se ridică la 5 000 GRD.”

⁽⁷⁾ Punctul 7 subpunctul 1 din Decizia ministerială din 1995 prevede următoarele: „Din valoarea totală a biletului, un procent de 20 % se va reține de către cazinou ca taxă pentru emiterea biletului și pentru acoperirea cheltuielilor, inclusiv TVA datorată; restul constituie impozit către stat.”

⁽⁸⁾ Punctul 6 din Decizia ministerială din 1995 prevede următoarele: „În cazul în care, din motive de promovare sau obligații sociale, cazinoul nu percepe tariful biletului de intrare unei persoane, cazinoul va emite un bilet pe care este scris cuvântul «gratuit», dintr-o serie specială sau un totalizator special din casa de marcat certificată de autoritățile fiscale.”

⁽⁹⁾ Punctul 7 subpunctul 2 din Decizia ministerială din 1995 prevede următoarele: „Pentru biletele gratuite, impozitul către stat va fi plătit pe baza prețului biletelor din ziua respectivă, stabilit la punctul 5 din prezenta decizie.”

⁽¹⁰⁾ Punctul 10 subpunctul 1 din Decizia ministerială din 1995 prevede următoarele: „Impozitele către stat vor fi depuse la biroul de administrație fiscală corespunzător până la data de 10 a fiecărei luni, împreună cu o declarație privind taxele încasate în luna precedentă.”

⁽¹¹⁾ Punctul 8 subpunctele 1 și 2 din Decizia ministerială din 1995 prevăd următoarele: „Sub rezerva dispozițiilor de la punctele 2-7, *mutatis mutandis*, se permite [operatorilor de cazinouri] emiterea de bilete pe termen lung, valabile pe o perioadă de 15 sau 30 de zile consecutive sau timp de o lună calendaristică, după caz. Se poate acorda o reducere la valoarea acestor bilete pe termen lung, astfel:

(a) pentru biletele cu termen de valabilitate de 15 zile, 40 % din valoarea totală a 15 bilete de o zi. În cazul în care aceste bilete se emit pentru două săptămâni calendaristice, ultimele două săptămâni ale lunii acoperă perioada începând din a șaisprezecea zi și sfârșind cu ultima zi a lunii;

(b) pentru biletele cu termen de valabilitate de 30 de zile sau o lună, 50 % din valoarea totală a 30 de bilete de o zi.”

- (23) Cu toate că funcționarea cazinourilor din Grecia este reglementată, în general, de Legea nr. 2206/1994 și Decizia ministerială din 1995, cazinourile deținute de stat din Mont Parnès, Corfu și Rodos au fost exceptate de la aplicarea respectivei legi și a respectivei decizii până la momentul când li s-a acordat licența de către Comisia pentru cazinouri. Mai precis, Legea nr. 2160/1993 prevedea că respectivele cazinouri vor continua să funcționeze în regim de cluburi administrate de EOT, în temeiul legislației care reglementează EOT, și anume Legea nr. 1624/1951 ⁽¹⁾, Decretul nr. 4109/1960 ⁽²⁾ și Legea nr. 2160/1993 ⁽³⁾. Ca urmare, cazinoul din Mont Parnès, cazinoul din Corfu și cazinoul din Rodos au continuat să aplice tariful de intrare de 6 EUR.
- (24) În schimb, toate noile cazinouri private, înființate după adoptarea Legii nr. 2206/1994, au pus în aplicare Decizia ministerială din 1995 și au perceput prețul de 15 EUR pentru bilete de intrare, cu excepția cazinoului din Salonic. Deși înființat și autorizat în 1995 în temeiul Legii nr. 2206/1994, cazinoul din Salonic a utilizat tariful de intrare redus de 6 EUR aplicat de cazinourile aflate în proprietatea statului până în noiembrie 2012 prin invocarea Legii nr. 2687/1953 ⁽⁴⁾, care prevede că întreprinderile constituite cu investiții străine se bucură de un tratament cel puțin la fel de favorabil precum cel aplicabil altor întreprinderi similare din țară ⁽⁵⁾. Obligația de a remite către stat 80 % din valoarea nominală a билетelor de intrare s-a aplicat cazinoului din Salonic de la emiterea licenței sale în 1995 ⁽⁶⁾.
- (25) Potrivit autorităților elene, dispozițiile speciale aplicabile cazinourilor de stat existente anterior adoptării Legii nr. 2206/1994 ar trebui să fie considerate derogări de la aplicarea dispozițiilor generale ale Legii nr. 2206/1994 și ale Deciziei ministeriale din 1995. Prin urmare, până la data la care acestea au obținut licența în temeiul Legii nr. 2206/1994, s-a considerat că Decizia ministerială din 1995 nu este aplicabilă cazinourilor de stat nici din punct de vedere al tarifului de intrare standard de 15 EUR, nici din punct de vedere al obligației de a ceda statului 80 % din tariful respectiv. Cu toate acestea, având în vedere că pentru cazinourile de stat tariful de intrare a rămas, în mod excepțional, la 6 EUR pe baza deciziilor EOT deja aplicabile, care au fost considerate ca dispoziții derogatorii speciale (o *lex specialis* preexistentă) neafectate de dispozițiile generale ale Legii nr. 2206/1994 și ale Deciziei ministeriale din 1995, cazinourile de stat au plătit doar 80 % din 6 EUR. Deciziile EOT au fost considerate neaplicabile doar după ce cazinourile, în urma privatizării acestora, cazinourile respective au început să perceapă prețul de intrare standard de 15 EUR și au avut obligația să plătească o cotă de 80 % din 15 EUR ca impozit la bugetul de stat.
- (26) O altă excepție de la aplicarea dispozițiilor generale ale Legii nr. 2206/1994 și ale Deciziei ministeriale din 1995 s-a aplicat în favoarea cazinoului din Mont Parnès, după privatizarea parțială a acestuia, în temeiul Legii nr. 3139/2003 care prevedea în mod explicit că prețul билетelor de intrare la cazinoul din Mont Parnès va rămâne 6 EUR.
- (27) În 2000, EOT a fost înlocuită ca operator al cazinoului din Mont Parnès și al cazinoului din Corfu de către Ellinika Touristika Akinita AE („ETA”), deținută în întregime de statul elen. De la sfârșitul anului 2000 și până în 2003, când cazinourile respective au primit licența în temeiul Legii nr. 2206/1994, ETA a început ⁽⁷⁾, mai întâi voluntar și ulterior în conformitate cu articolul 24 din Legea nr. 2919/2001, să se adapteze treptat la cerințele privind cazinourile prevăzute în Legea nr. 2206/1994, pentru a pregăti cele două cluburi casino aflate anterior în proprietatea statului în vederea autorizării complete drept cazinouri și a privatizării. Pe parcursul acestei perioade de tranziție, ETA a vărsat la bugetul de stat 80 % din prețul de 6 EUR al билетelor de intrare colectate de cazinoul din Mont Parnès și de cazinoul din Corfu. Conform informațiilor furnizate Comisiei, nu a fost emisă nicio altă decizie ministerială, iar cazinoul din Corfu a continuat să perceapă un tarif de intrare de 6 EUR până la momentul privatizării sale, în august 2010 ⁽⁸⁾, când a început să aplice tariful de intrare de 15 EUR.

⁽¹⁾ Legea nr. 1624/1951 pentru ratificarea, modificarea și completarea Legii nr. 1565/1950 privind crearea Organizației elene a turismului, Νόμος 1624, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 7 – 8.1.1951.

⁽²⁾ Decretul nr. 4109/1960 de modificare și completare a legislației în ceea ce privește Organizația elenă a turismului și anumite alte prevederi, Νομοθετικό Διάταγμα 4109, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 153 – 29.9.1960.

⁽³⁾ Legea nr. 2160/1993 privind turismul și alte aspecte, Νόμος 2160, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 118 – 19.7.1993.

⁽⁴⁾ Legea nr. 2687/1953 privind investițiile și protejarea capitalurilor străine, Νομοθετικό Διάταγμα 2687, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 317 – 10.11.1953.

⁽⁵⁾ Cazinoul din Salonic a fost declarat ca beneficiind de dispozițiile Legii nr. 2687/1953 în conformitate cu Decretul prezidențial Π.Α. 290/1995 (de aprobare a unei investiții cu capital străin efectuate de către Hyatt Regency Hotel and Tourism Enterprise, Προεδρικό Διάταγμα 290, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 163 – 9.8.1995), ceea ce însemna că acesta va primi același tratament precum cazinourile din Mont Parnès și Corfu.

⁽⁶⁾ A se vedea punctele 16, 17 și 18 din decizia de inițiere a procedurii.

⁽⁷⁾ Cazinoul din Mont Parnès a fost exploatat de Elliniko Kasino Parnithas A.E. (EKP), înființată în 2001 ca filială a ETA, controlată în totalitate de statul elen.

⁽⁸⁾ Conform informațiilor furnizate de autoritățile elene în cursul procedurii oficiale de investigare, cazinoul din Corfu a fost privatizat la 30 august 2010, prin vânzarea întregului capital social al societății Elliniki Kazino Kerkiras SA, în urma unei cereri de oferte internaționale, către V&T Corfu Ependyseis Casino SA, societate înființată de ofertantul câștigător, consorțiul Vivere Entertainment Commercial & Holding S.A. – Theros International Gaming INC. EKK fusese înființată în 2001 ca filială a ETA.

- (28) În ceea ce privește cazinoul din Rodos, licența prevăzută de Legea nr. 2206/1994 a fost emisă în 1996 ⁽¹⁾. Cu toate acestea, cazinoul a continuat să perceapă prețul redus al biletelor de intrare până în 1999 și a trecut la cel de 15 EUR abia după privatizarea acestuia, care a avut loc în aprilie 1999.
- (29) În noiembrie 2012, Grecia a introdus o nouă legislație ⁽²⁾ care stabilește un tarif de intrare reglementat egal pentru toate cazinourile, publice sau private, la 6 EUR, sub rezerva obligației ca toate cazinourile să rețină 20 % (1,20 EUR) din prețul biletului de intrare cu titlu de tarif pentru emiterea biletului și pentru acoperirea cheltuielilor și să transfere statului în fiecare lună restul de 80 % (4,80 EUR) reprezentând impozit către stat. Grecia a confirmat că această legislație este încă în vigoare în prezent.

3. MOTIVELE PENTRU ÎNȚIEREA PROCEDURII

- (30) Comisia a inițiat o procedură oficială de investigare în temeiul articolului 108 alineatul (2) din TFUE, exprimând dubii cu privire la posibila existență a unui tratament fiscal discriminatoriu al mai multor cazinouri din Grecia, identificate în mod expres, care se bucurau de un regim fiscal mai avantajos decât alte cazinouri din țară.
- (31) Comisia a considerat că măsura contestată se abate de la normele legale generale din Grecia de stabilire a nivelului normal al taxelor de intrare în cazinouri, întărind, prin urmare, poziția competitivă a beneficiarilor.
- (32) Comisia a arătat că măsura contestată părea să constituie o pierdere de venituri publice pentru statul elen, conferind un avantaj cazinourilor cu un tarif de intrare mai redus. Ca răspuns la argumentul prezentat de autoritățile elene potrivit căruia beneficiarul direct al unui preț mai scăzut al biletelor de intrare este clientul, Comisia a subliniat că o subvenție pentru consumatori poate constitui ajutor de stat pentru o întreprindere dacă aceasta este acordată cu condiția utilizării unui anumit bun sau serviciu furnizat de o anumită întreprindere ⁽³⁾.
- (33) De asemenea, Comisia a constatat că nivelul de taxare nu pare a fi stabilit în conformitate cu situația concretă a fiecărui cazinou în parte ⁽⁴⁾, iar concluzia provizorie a Comisiei a fost că măsura este selectivă ⁽⁵⁾.
- (34) Comisia a considerat că măsura contestată poate denatura concurența între cazinourile din Grecia, precum și pe piața achizițiilor de întreprinderi din Europa. Comisia a afirmat că respectă pe deplin dreptul statelor membre de a reglementa jocurile de noroc pe teritoriul lor, sub rezerva dreptului Uniunii, însă nu a putut accepta că aceste argumente înseamnă că măsura în cauză nu denaturează concurența și nu afectează schimburile comerciale dintre statele membre. Operatorii din acest sector sunt adesea grupuri hoteliere internaționale, a căror decizie de a investi ar putea fi influențată de măsura respectivă, iar cazinourile ar putea acționa în fapt ca o atracție pentru ca turiștii să viziteze Grecia. Prin urmare, Comisia a concluzionat că măsura avea potențialul de a denatura concurența și de a afecta schimburile comerciale dintre statele membre ⁽⁶⁾.
- (35) Comisia a considerat în mod provizoriu că măsura constituie ajutor ilegal, întrucât aceasta a fost pusă în aplicare de autoritățile elene fără aprobarea prealabilă a Comisiei, și că ar putea fi necesar ca ajutorul să fie recuperat în temeiul articolului 15 din Regulamentul de procedură care era aplicabil la momentul respectiv [Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului ⁽⁷⁾] în ceea ce privește recuperarea ⁽⁸⁾.
- (36) Comisia nu a identificat niciun motiv pentru a considera măsura contestată ca fiind compatibilă cu piața internă; măsura părea să constituie un ajutor de funcționare nejustificat pentru cazinourile care beneficiau de aceasta ⁽⁹⁾.
- (37) În final, Comisia a observat că, în cazul în care temerile sale că măsura conține ajutor de stat incompatibil erau confirmate, aceasta ar fi nevoită să dispună, în temeiul articolului 14 alineatul (1) din regulamentul de procedură, ca Grecia să recupereze ajutorul de la beneficiari, cu excepția cazului în care acest lucru contravine unui principiu de drept general ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ În temeiul Deciziei ministeriale T/633 din 29 mai 1996.

⁽²⁾ Legea nr. 4093/2012, Monitorul Oficial I 222 din 12 noiembrie 2012.

⁽³⁾ A se vedea punctele 19-23 din decizia de inițiere a procedurii.

⁽⁴⁾ A se vedea punctele 26, 27, 28 și 37 din decizia de inițiere a procedurii.

⁽⁵⁾ A se vedea punctele 24-29 din decizia de inițiere a procedurii.

⁽⁶⁾ A se vedea punctele 30, 31 și 32 din decizia de inițiere a procedurii.

⁽⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 83, 27.3.1999, p. 1).

⁽⁸⁾ A se vedea punctele 34 și 35 din decizia de inițiere a procedurii.

⁽⁹⁾ A se vedea punctele 36, 37 și 38 din decizia de inițiere a procedurii.

⁽¹⁰⁾ A se vedea punctele 39 și 40 din decizia de inițiere a procedurii.

4. OBSERVAȚIILE PREZENTATE DE GRECIA ȘI DE PĂRȚILE TERȚE INTERESATE

- (38) În cursul procedurii oficiale de investigare, Comisia a primit observații din partea Greciei, a cazinoului din Mont Parnès, a cazinoului din Salonic și a cazinoului din Loutraki.

4.1. Observațiile prezentate de Grecia și de cazinourile din Mont Parnès și Salonic

- (39) Întrucât observațiile prezentate de reprezentantul cazinourilor beneficiare din Mont Parnès și Salonic sunt, în esență, identice cu observațiile prezentate de autoritățile elene, rezumatele acestora sunt redate împreună în secțiunea de față.
- (40) Atât Grecia, cât și cazinourile din Mont Parnès și Salonic au contestat existența unui ajutor de stat, susținând că statul nu renunță la niciun venit sau că, în caz contrar, cazinourile nu obțin niciun avantaj.
- (41) Autoritățile elene argumentează că diferența de preț constituie un simplu aspect de reglementare a prețurilor, în timp ce impozitul încasat reprezintă o proporție uniformă din prețul respectiv al biletelor de intrare emise.
- (42) Potrivit autorităților elene, obiectivul urmărit prin fixarea unei taxe de intrare și obligarea la o plată către stat nu este colectarea de venituri la bugetul statului, ci descurajarea persoanelor cu venituri reduse de la a practica jocurile de noroc. Faptul că practicarea biletelor de intrare produce, de asemenea, venituri la bugetul de stat nu schimbă caracterul acestora de măsură de control. În consecință, autoritățile elene sunt de opinie că cerința emiterii unui bilet de intrare, cu un anumit preț specificat, pentru clienții care intră în sălile de joc ale cazinourilor reprezintă o măsură de control administrativă oneroasă, care însă nu are caracter de impozit și nu poate fi considerată drept sarcină fiscală, conform hotărârii nr. 4027/1998 a Consiliului de Stat (curtea administrativă supremă din Grecia).
- (43) În ceea ce privește diferențele de preț dintre diferite cazinouri, Grecia susține că circumstanțele economice și sociale ale acestora sunt diferite și nu sunt comparabile. Autoritățile elene susțin că diferența dintre tarife este justificată de motive de politică publică, inclusiv „condițiile care se aplică pentru fiecare cazinou, justifică și corespunde întru totul practicii de fixare a unui preț de intrare diferit pentru cazinourile situate în apropierea marilor centre urbane [...] și pentru cele din zona rurală [...] care este locuită în principal de populații sătești care – în majoritate – dispun de venituri mai mici și de un nivel de educație mai redus și care au mai mare nevoie de a fi descurajate să joace jocuri de noroc decât locuitorii zonelor urbane”.
- (44) La observația reclamantului (cazinoul din Loutraki) potrivit căreia, după privatizarea cazinoului din Corfu în 2010, prețul biletelor de intrare a crescut de la 6 EUR la 15 EUR, autoritățile elene răspund că, având în vedere poziția geografică îndepărtată a insulei Corfu, cazinoul respectiv nu intră în concurență cu niciun alt cazinou din Grecia (astfel încât aceasta nu denaturează concurența). De asemenea, autoritățile elene susțin că este imperios necesar ca prețul de intrare să fie disuasiv pentru a proteja locuitorii din Corfu, întrucât modificarea condițiilor de funcționare a cazinoului ca urmare a privatizării va conduce, în mod inevitabil, la o creștere dramatică a numărului de ore de funcționare, a nivelului general de activitate și a atractivității acestuia.
- (45) Autoritățile elene și cazinourile din Mont Parnès și Salonic susțin că, inclusiv în cazul în care ar exista un avantaj conferit cazinourilor care practică prețuri reduse (pentru că acestea atrag mai mulți clienți), nu există, în mod necesar, o pierdere de venituri la bugetul public. De asemenea, nu este cert că, în cazul în care taxa de intrare ar fi mai mare, presupușii beneficiari ar genera mai multe venituri la bugetul de stat, astfel încât pierderea de venit invocată este ipotetică. Autoritățile elene și cazinourile din Mont Parnès și Salonic susțin, de asemenea, că avantajul taxei de intrare mai reduse îi revine clientului și că partea din preț reținută de cazinou este mai mare în cazul cazinourilor care percep 15 EUR pentru un bilet de intrare, ceea ce constituie, prin urmare, un avantaj pentru cazinourile care practică prețuri mai mari.
- (46) De asemenea, autoritățile elene și cazinourile din Mont Parnès și Salonic susțin că nu există niciun efect asupra concurenței sau comerțului, întrucât fiecare cazinou deservește o piață locală. Acestea contestă posibilitatea concurenței cu alte forme de jocuri de noroc, care este invocată în decizia de inițiere a procedurii, și subliniază că jocurile de noroc pe internet sunt în prezent ilegale în Grecia.
- (47) De asemenea, autoritățile elene și cazinourile din Mont Parnès și Salonic susțin că, inclusiv dacă s-ar accepta faptul că prețul redus al biletelor de intrare de 6 EUR ar fi putut influența sau ar putea influența o decizie a unei societăți străine de a investi într-un cazinou din Grecia, societatea străină respectivă ar putea în orice moment să invoce Legea nr. 2687/1953, astfel cum a procedat Hyatt Regency Hotels and Tourism (Thessaloniki) S.A. în situația cazinoului din Salonic.

- (48) În ceea ce privește afirmațiile reclamantului potrivit cărora beneficiarii pot oferi intrare liberă, dar taxa de 80 % trebuie totuși achitată, ceea ce, în opinia acestuia, ilustrează foarte clar faptul că măsura constituie ajutor de stat, autoritățile elene susțin că această practică este „excepțională”, întrucât cazinourile se presupune că utilizează această posibilitate în scopul de a oferi intrare gratuită în principal VIP-urilor sau clienților celebri și întrucât aceasta contravine legislației fiscale (Legea nr. 2238/1994) deoarece plata a 80 % din prețul biletului la bugetul de stat, din resursele proprii ale întreprinderii, nu este recunoscută drept cheltuială de producție și nu poate fi dedusă din veniturile societății (ceea ce ar expune o societate care se angajează într-o asemenea practică la o sarcină fiscală substanțială).
- (49) Autoritățile elene și cazinourile din Mont Parnès și Salonic atrag în continuare atenția Comisiei asupra altor diferențe dintre cazinouri în baza mai multor măsuri fiscale și de reglementare. Astfel, aceste diferențe presupuse a favoriza cazinoul din Loutraki (reclamantul) ar contrabalansa avantajele pe care beneficiarii le au datorită taxei de intrare mai reduse. Principala măsură invocată aici se referă la faptul că fiecare cazinou plătește statului o cotă din profitul brut anual, însă în temeiul legii cazinoul din Loutraki plătește o cotă mai mică decât alte cazinouri. Cu toate acestea, în această privință, Comisia dorește să sublinieze mai întâi că celelalte măsuri menționate de autoritățile elene și cazinourile din Mont Parnès și Salonic, dacă există, pot constitui o măsură de ajutor separată în favoarea cazinoului din Loutraki în cazul în care sunt întrunite toate condițiile prevăzute de dreptul Uniunii aplicabile în domeniul ajutoarelor de stat. În orice caz, măsurile respective sunt separate de măsura în curs de evaluare și, prin urmare, nu sunt vizate de prezenta decizie.
- (50) Autoritățile elene și cazinourile din Mont Parnès și Salonic nu au prezentat observații privind compatibilitatea și legalitatea ajutorului.
- (51) Ca răspuns la noua cerere a reclamantului din 14 aprilie 2017, în special la afirmația potrivit căreia creșterea atractivității cazinourilor beneficiare ale ajutorului, ca urmare a tarifelor de intrare mai mici și a practicii extinse a acordării de bilete gratuite, a condus la o deviere a cererii și la o creștere a veniturilor totale, conferind, prin urmare, un avantaj (a se vedea considerentul 56), autoritățile elene susțin că nici tarifele de intrare mai mici, nici acordarea de bilete gratuite nu sunt corelate cu o creștere a veniturilor totale ale cazinourilor în cauză.

4.2. Observațiile cazinoului din Loutraki

- (52) Cazinoul din Loutraki argumentează că măsurile prevăzute în legislația națională constituie o discriminare fiscală în favoarea anumitor cazinouri, în măsura în care impozitul uniform de 80 % care trebuie vărsat statului pentru intrarea în cazinouri se aplică unor baze fiscale diferite, și anume cele două prețuri de intrare diferite fixate de stat. Întrucât prețul de intrare în cazinourile beneficiare este semnificativ mai redus decât prețul de intrare în celelalte cazinouri (6 EUR în loc de 15 EUR), aceasta reprezintă o pierdere de venituri la bugetul statului și constituie ajutor de stat, dată fiind denaturarea concurenței pe care o determină.
- (53) Cazinoul din Loutraki susține în continuare că măsura nu este justificată în mod obiectiv, întrucât impunerea unui preț de intrare mai mic cazinourilor beneficiare contrazice, în realitate, obiectivul social, precum și justificarea și caracteristicile fixării unui preț de intrare în cazinouri la care se referă Hotărârea nr. 4027/1998 a Consiliului de Stat elen. Cazinoul din Loutraki consideră că nu se poate susține în mod rezonabil că prin perceperea unor prețuri diferite pentru biletele de intrare se poate asigura controlul administrativ și protecția socială – având în vedere faptul că la cazinoul din Mont Parnès, situat la doar 20 km de centrul orașului Atena, intrarea costă 6 EUR, în timp ce la cazinoul din Loutraki, situat la aproximativ 85 km de centrul orașului Atena, intrarea costă 15 EUR, sau faptul că la cazinoul din Salonic, aflat la doar 8 km de centrul orașului Salonic, intrarea costă 6 EUR, în timp ce la cazinoul din Halkidiki, aflat la circa 120 km de centrul orașului Salonic, intrarea costă 15 EUR.
- (54) Cazinoul din Loutraki observă că, deși Grecia susținuse anterior că prețul de intrare redus de 6 EUR este justificat de circumstanțe speciale aplicabile fiecărui cazinou beneficiar, legate în principal de locația geografică a fiecărui cazinou (care determină anumite particularități economice, sociale, demografice și de alt tip), atunci când cazinoul din Corfu a fost privatizat în august 2010, acesta a început să perceapă 15 EUR fără a se oferi vreo explicație a motivelor pentru care aceste circumstanțe speciale nu mai erau valabile.
- (55) În legătură cu măsurile separate la care se referă Grecia și Mont Parnès și care, în opinia acestora, ar favoriza cazinoul din Loutraki (în principal faptul că acesta ar plăti statului o cotă mai mică din profitul anual brut decât alte cazinouri), cazinoul din Loutraki susține că, în practică, acesta a plătit aceeași sumă precum concurenții săi, în temeiul unui acord separat încheiat cu autoritățile.

- (56) În noua sa reclamație din 14 aprilie 2017, în urma anulării deciziei finale din 2011 de către Tribunal, cazinoul din Loutraki subliniază că avantajul conferit de măsura în cauză constă în sporirea atractivității cazinourilor care beneficiau de ajutor, precum și în creșterea rezultată a veniturilor totale ale beneficiarilor. În opinia cazinoului din Loutraki, Comisia ar trebui să stabilească existența unui astfel de avantaj și să adopte o nouă decizie finală prin care să constate că măsura în cauză a conferit un astfel de avantaj beneficiarilor, luând în considerare toate informațiile prezentate de autoritățile elene în cursul procedurii anterioare deciziei finale din 2011.
- (57) În plus, cazinoul din Loutraki susține că practica extinsă a cazinourilor beneficiare de a acorda bilete gratuite constituie un al treilea element, independent, al avantajului acordat. În ceea ce privește acest element, cazinoul din Loutraki solicită Comisiei să furnizeze toate informațiile și elementele de probă necesare pentru a stabili că practica acordării de bilete gratuite a fost comună și extinsă și a depășit obiectivele excepției prevăzute de Decizia ministerială din 1995.
- (58) Cazinoul din Loutraki susține că măsura îndeplinește, de asemenea, celelalte criterii privind ajutorul de stat și că aceasta nu este compatibilă cu piața internă, drept pentru care Comisia ar trebui să adopte o nouă decizie finală prin care să constate că măsura a fost pusă în aplicare în mod ilegal, cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din TFUE și să dispună recuperarea avantajului.

5. EVALUAREA MĂSURII

- (59) În conformitate cu articolul 107 alineatul (1) din TFUE, ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre. Pentru ca o măsură să fie calificată drept ajutor în sensul acestei dispoziții, trebuie să fie îndeplinite toate condițiile prevăzute în aceasta. În primul rând, trebuie să fie vorba despre o intervenție a statului sau prin intermediul resurselor de stat. În al doilea rând, această intervenție trebuie să fie susceptibilă de a afecta schimburile comerciale dintre statele membre. În al treilea rând, aceasta trebuie să confere beneficiarului un avantaj selectiv. În al patrulea rând, aceasta trebuie să denatureze sau să amenințe să denatureze concurența ⁽¹⁾.
- (60) În ceea ce privește a treia condiție pentru constatarea existenței unui ajutor, se face o distincție între condițiile de avantaj și de selectivitate pentru a se asigura că nu toate măsurile de stat care conferă un avantaj (și anume, care îmbunătățesc poziția financiară netă a entității) constituie ajutor de stat, ci numai cele care acordă un avantaj în mod selectiv anumitor întreprinderi sau categorii de întreprinderi sau anumitor sectoare economice ⁽²⁾.
- (61) Un avantaj este orice avantaj economic pe care o întreprindere nu l-ar fi putut obține în condiții normale de piață, și anume în absența intervenției statului ⁽³⁾. Doar efectul măsurii asupra întreprinderii este relevant, și nu cauza sau obiectivul intervenției statului ⁽⁴⁾. Ori de câte ori situația financiară a unei întreprinderi este îmbunătățită ca urmare a intervenției statului în condiții care diferă de condițiile normale de piață, este prezent un avantaj. Pentru a evalua acest aspect, situația financiară a întreprinderii în urma punerii în aplicare a măsurii ar trebui comparată cu situația financiară a acesteia în cazul în care măsura nu ar fi fost luată ⁽⁵⁾. Având în vedere că doar efectul măsurii asupra întreprinderii contează, este nerelevant dacă avantajul este obligatoriu sau nu pentru întreprindere, în sensul că întreprinderea nu a putut evita sau refuza acordarea acestuia ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 21 decembrie 2016, cauzele conexate C-20/15 P și C-21/15 P, Comisia/World Duty Free Group, ECLI:EU:C:2016:981, punctul 53 și jurisprudența citată.

⁽²⁾ A se vedea cauzele C-20/15 P și C-21/15 P, Comisia/World Duty Free Group, ECLI:EU:C:2016:981, punctul 56 și cauza C-6/12, P Oy, ECLI:EU:C:2013:525, punctul 18.

⁽³⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 11 iulie 1996, SFEI și alții, C-39/94, ECLI:EU:C:1996:285, punctul 60; Hotărârea Curții de Justiție din 29 aprilie 1999, Spania/Comisia, C-342/96, ECLI:EU:C:1999:210, punctul 41.

⁽⁴⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 2 iulie 1974, Italia/Comisia, 173/73, ECLI:EU:C:1974:71, punctul 13.

⁽⁵⁾ Decizia 2004/339/CE a Comisiei din 15 octombrie 2003 privind măsurile puse în aplicare de Italia pentru RAI SpA (JO L 119, 23.4.2004, p. 1), considerentul 69; Concluziile avocatului general Fennelly din 26 noiembrie 1998, Franța/Comisia, C-251/97, ECLI:EU:C:1998:572, punctul 26.

- (62) Nici forma exactă a măsurii nu este relevantă pentru a determina dacă aceasta conferă sau nu un avantaj întreprinderii ⁽¹⁾. Nu doar acordarea avantajelor economice pozitive este relevantă pentru noțiunea de ajutor de stat, ci și scutirea de sarcinile economice poate să constituie, de asemenea, un avantaj. Aceasta din urmă este o categorie largă care cuprinde orice reducere a taxelor incluse în mod normal în bugetul unei întreprinderi ⁽²⁾. Aceasta se referă la toate situațiile în care operatorii economici sunt scutiți de costurile inerente activităților economice pe care le desfășoară ⁽³⁾.
- (63) În hotărârea din 2014, Tribunalul a statuat că impozitul diferențiat perceput de la cazinourile de stat și cazinourile private din Grecia nu constituie o reducere a impozitului în beneficiul cazinourilor de stat care dă naștere unui avantaj în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE. Potrivit Tribunalului, „rezultă din măsura în cauză că sumele plătite statului de cazinouri cu titlu de impozit de stat pe biletele de intrare nu sunt calculate decât prorata din ceea ce percepe fiecare cazinou cu titlu de tarif de intrare. Prin urmare, [...] măsura examinată nu corespunde unei reduceri a bazei de impozitare, întrucât sumele care trebuie plătite de fiecare cazinou echivalează cu prorata de 80 % din ansamblul tarifelor de intrare pe care le-a încasat în mod efectiv. [...] Întrucât impozitul de 80 % plătit statului de toate cazinourile este calculat prorata din ceea ce acestea au perceput efectiv cu titlu de tarife de intrare pentru biletele vândute” ⁽⁴⁾, „faptul că, prin efectul măsurii examinate, cazinourile cărora li se aplică un tarif de intrare de 6 euro plătesc statului sume mai mici decât cele plătite acestuia din urmă de cazinourile cărora li se aplică un tarif de intrare de 15 euro nu este suficient pentru a dovedi existența unui avantaj în ceea ce privește cazinourile care intră în prima categorie” ⁽⁵⁾.
- (64) În Ordonanța din 2015, Curtea de Justiție a susținut acest raționament afirmând că „Tribunalul s-a bazat în mod întemeiat pe faptul că diferența dintre cele două sume absolute care trebuie să fie restituită statului elen corespunde aceluiași procent din diferitele sume primite de cele două categorii de cazinouri” ⁽⁶⁾.
- (65) Având în vedere cele de mai sus, Comisia concluzionează că măsura în cauză nu conferă un avantaj în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.
- (66) În ceea ce privește practica acordării de bilete gratuite, în hotărârea din 2014 Tribunalul a statuat că „cazinourile cărora li se aplică un tarif de intrare de 6 EUR sunt avantajate întrucât, pentru un tarif de intrare identic perceput (0 EUR), plătesc statului un impozit mai mic decât cel plătit de cazinourile cărora li se aplică un tarif de intrare de 15 EUR” ⁽⁷⁾. Cu toate acestea, Tribunalul a susținut ulterior că, întrucât regimul tarifelor de intrare la cazinouri din Grecia nu conferă un avantaj cazinourilor cărora li se aplică un tarif de intrare de 6 EUR, nu se poate considera că sistemul de bilete gratuite consolidează avantajul acordat prin acest sistem ⁽⁸⁾. În continuare, Tribunalul a statuat că „[i]n această privință, întrucât regimul tarifelor de intrare la cazinouri nu conferă un avantaj în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE în ceea ce privește biletele de intrare vândute, iar statul membru în cauză poate permite emiterea unor bilete gratuite pentru motive precise și justificate, precum acțiunile promoționale și obligațiile sociale, este rezonabil ca acest stat membru să impună drept condiție suplimentară ca impozitele care altfel i-ar fi fost plătite să îi fie plătite și în ipoteza biletelor gratuite” ⁽⁹⁾. În consecință, Tribunalul a exclus existența unui avantaj distinct și specific care rezultă din practica acordării de bilete gratuite ⁽¹⁰⁾.
- (67) În Ordonanța din 2015, Curtea de Justiție a confirmat acest raționament afirmând că, întrucât „Tribunalul a susținut în mod corect că singura diferență dintre sumele plătite statului per bilet de intrare vândut nu conferă niciun avantaj cazinourilor pentru care se aplică o taxă de intrare de 6 EUR”, practica acordării de bilete gratuite nu poate consolida acest avantaj ⁽¹¹⁾.
- (68) Având în vedere cele menționate anterior, Comisia concluzionează că practica acordării de bilete gratuite nu conferă un avantaj în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.

⁽¹⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 24 iulie 2003, Altmark Trans, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415, punctul 84.

⁽²⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 15 martie 1994, Banco Exterior de España, C-387/92, ECLI:EU:C:1994:100, punctul 13; Hotărârea Curții de Justiție din 19 septembrie 2000, Germania/Comisia, C-156/98, ECLI:EU:C:2000:467, punctul 25; Hotărârea Curții de Justiție din 19 mai 1999, Italia/Comisia, C-6/97, ECLI:EU:C:1999:251, punctul 15; Hotărârea Curții de Justiție din 3 martie 2005, Heiser, C-172/03, ECLI:EU:C:2005:130, punctul 36.

⁽³⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 20 noiembrie 2003, GEMO SA, C-126/01, ECLI:EU:C:2003:622, punctele 28-31.

⁽⁴⁾ Hotărârea din 2014, punctul 55.

⁽⁵⁾ Ibidem, punctul 57.

⁽⁶⁾ Ordonanța din 2015, punctul 35.

⁽⁷⁾ Hotărârea din 2014, punctul 76.

⁽⁸⁾ Ibidem, punctul 77.

⁽⁹⁾ Ibidem, punctul 78.

⁽¹⁰⁾ Ibidem, punctul 80.

⁽¹¹⁾ Ordonanța din 2015, punctul 55.

- (69) În final, reclamantul susține că sistemul tarifelor de intrare la cazinourile din Grecia conduce la un grad sporit de atractivitate a cazinourilor de stat pentru clienți ca urmare a unui tarif de intrare reglementat mai mic, precum și la venituri totale mai ridicate (și anume, generarea altor surse de venit, cum ar fi jocuri de noroc, servicii de cazare, bar și restaurant) care rezultă din creșterea numărului de consumatori atrași de tariful de intrare mai mic. La fel ca în cazul biletelor gratuite, având în vedere faptul că sistemul tarifelor de intrare la cazinourile din Grecia în sine nu generează un avantaj pentru cazinourile de stat, nu se poate afirma că veniturile suplimentare provenite din sporirea atractivității sau din creșterea numărului de consumatori atrași de tariful de intrare mai mic generează un avantaj. În orice caz, inclusiv în cazul în care s-ar putea dovedi existența unui astfel de avantaj, numai avantajele acordate direct sau indirect din resurse de stat pot constitui ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE ⁽¹⁾. Potrivit Curții de Justiție, un efect negativ indirect asupra veniturilor de stat provenind din măsuri de reglementare nu constituie un transfer de resurse de stat în cazul în care acesta este un element inerent al măsurii ⁽²⁾. De exemplu, normele naționale care stabilesc un preț minim pentru anumite bunuri nu implică transferul de resurse de stat ⁽³⁾. În timp ce taxa diferențiată remisă către statul elen de cazinourile publice și private implică o pierdere de resurse de stat, simplul fapt că cazinourile de stat au dreptul să perceapă un tarif de intrare mai mic decât cazinourile private nu implică pierderi de resurse de stat. În consecință, Comisia concluzionează că avantajul invocat de reclamant, chiar dacă s-ar dovedi că există, nu este acordat prin intermediul resurselor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.
- (70) Întrucât o măsură trebuie să îndeplinească toate cele patru condiții *cumulative* prevăzute la articolul 107 alineatul (1) din TFUE pentru a constitui ajutor de stat, nu este necesar să se examineze dacă celelalte condiții sunt întrunite în speță.

6. CONCLUZIE

- (71) Având în vedere cele de mai sus, Comisia constată că regimul de impozite asupra tarifelor de intrare în cazinourile din Grecia care a existat până în luna noiembrie 2012 nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Regimul de impozite asupra tarifelor de intrare în cazinourile din Grecia care a existat până în luna noiembrie 2012 nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Republicii Elene.

Adoptată la Bruxelles, 9 august 2018.

Pentru Comisie
Margrethe VESTAGER
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 24 ianuarie 1978, Van Tiggele, 82/77, ECLI:EU:C:1978:10, punctele 25 și 26; Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 1996, Air France/Comisia, T-358/94, ECLI:EU:T:1996:194, punctul 63.

⁽²⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 13 martie 2001, PreussenElektra, C-379/98, EU:C:2001:160, punctul 62.

⁽³⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 24 ianuarie 1978, Van Tiggele, 82/77, ECLI:EU:C:1978:10, punctele 25 și 26.

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2018/1576 A COMISIEI**din 18 octombrie 2018****de modificare a anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE privind măsurile zoosanitare de combatere a pestei porcine africane în anumite state membre***[notificată cu numărul C(2018) 6961]***(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 89/662/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1989 privind controlul veterinar în cadrul schimburilor intracomunitare în vederea realizării pieței interne ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (4),având în vedere Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne ⁽²⁾, în special articolul 10 alineatul (4),având în vedere Directiva 2002/99/CE a Consiliului din 16 decembrie 2002 de stabilire a normelor de sănătate animală care reglementează producția, transformarea, distribuția și introducerea produselor de origine animală destinate consumului uman ⁽³⁾, în special articolul 4 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE a Comisiei ⁽⁴⁾ stabilește măsurile zoosanitare de combatere a pestei porcine africane în anumite state membre în care au fost confirmate cazuri de respectiva boală la porci domestici sau sălbatici (statele membre în cauză). În părțile I-IV din anexa la decizia de punere în aplicare respectivă sunt menționate și delimitate anumite zone din statele membre în cauză, diferențiate în funcție de nivelul de risc estimat pe baza situației epidemiologice a bolii respective. Anexa la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE a fost modificată de mai multe ori pentru a se ține seama de evoluția situației epidemiologice în Uniune în ceea ce privește pesta porcină africană, evoluție care trebuie să fie reflectată în anexa respectivă. Anexa la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE a fost modificată cel mai recent prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/1512 a Comisiei ⁽⁵⁾, în urma unor cazuri recente de pestă porcină africană în Ungaria și Polonia.
- (2) Riscul de răspândire a pestei porcine africane în rândul faunei sălbatice este legat de răspândirea natural lentă a acestei boli în rândul efectivelor de porci sălbatici și, de asemenea, de riscurile legate de activitatea umană, după cum a demonstrat recenta evoluție epidemiologică a acestei boli în Uniune și după cum a fost documentat de Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA) în avizul științific al Grupului pentru sănătatea și bunăstarea animalelor, publicat la 14 iulie 2015; în raportul științific al EFSA privind analizele epidemiologice referitoare la pesta porcină africană în statele baltice și în Polonia, publicat la 23 martie 2017; și în raportul științific al EFSA privind analizele epidemiologice referitoare la pesta porcină africană în statele baltice și în Polonia, publicat la 8 noiembrie 2017 ⁽⁶⁾.
- (3) Directiva 2002/60/CE a Consiliului ⁽⁷⁾ prevede măsurile minime care trebuie luate la nivelul Uniunii pentru combaterea pestei porcine africane. În particular, articolul 9 din Directiva 2002/60/CE prevede stabilirea unei zone de protecție și de supraveghere atunci când pesta porcină africană a fost confirmată în mod oficial la porci dintr-o exploatare, iar articolele 10 și 11 din respectiva directivă prevăd măsurile care trebuie luate în zonele de protecție și de supraveghere pentru a se preveni răspândirea bolii respective. În plus, articolul 15 din Directiva 2002/60/CE prevede măsurile care trebuie luate în cazul în care pesta porcină africană este confirmată la porci sălbatici, inclusiv punerea sub supraveghere epidemiologică oficială a exploatațiilor de porci din zona definită ca

⁽¹⁾ JO L 395, 30.12.1989, p. 13.⁽²⁾ JO L 224, 18.8.1990, p. 29.⁽³⁾ JO L 18, 23.1.2003, p. 11.⁽⁴⁾ Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE a Comisiei din 9 octombrie 2014 privind măsurile zoosanitare de combatere a pestei porcine africane în anumite state membre și de abrogare a Deciziei de punere în aplicare 2014/178/UE (JO L 295, 11.10.2014, p. 63).⁽⁵⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/1512 a Comisiei din 10 octombrie 2018 de modificare a anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE privind măsurile zoosanitare de combatere a pestei porcine africane în anumite state membre (JO L 255, 11.10.2018, p. 18).⁽⁶⁾ EFSA Journal 2015;13(7):4163; EFSA Journal 2017;15(3):4732; EFSA Journal 2017;15(11):5068.⁽⁷⁾ Directiva 2002/60/CE a Consiliului din 27 iunie 2002 de stabilire a dispozițiilor specifice de combatere a pestei porcine africane și de modificare a Directivei 92/119/CEE în ceea ce privește boala Teschen și pesta porcină africană (JO L 192, 20.7.2002, p. 27).

fiind afectată de cazuri de infecție. Experiențele recente au arătat că măsurile prevăzute în Directiva 2002/60/CE sunt eficace pentru a controla răspândirea respectivei boli, în particular măsurile care prevăd curățarea și dezinfectarea exploatațiilor în care s-au constatat cazuri de infecție.

- (4) Luând în considerare eficacitatea măsurilor aplicate în statele membre în cauză în conformitate cu Directiva 2002/60/CE, în particular a celor prevăzute la articolul 10 alineatul (4) litera (b), la articolul 10 alineatul (5) și la articolul 15 din respectiva directivă, și în conformitate cu măsurile de reducere a riscurilor vizând pesta porcină africană prevăzute în Codul sanitar pentru animale terestre al Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor, anumite zone din Letonia, Lituania și Polonia, menționate în prezent în partea III a anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE, ar trebui să fie menționate de acum înainte în partea II sau în partea I a anexei respective, având în vedere expirarea perioadei de trei luni de la data curățării și dezinfectării finale a exploatațiilor în care s-au constatat cazuri de infecție. Având în vedere că partea III a anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE conține zonele în care situația este încă în evoluție, atunci când se aduc orice modificări zonelor menționate în partea respectivă, trebuie să fie acordată întotdeauna o atenție specială efectelor asupra zonelor din jur.
- (5) În plus, de la data adoptării Deciziei de punere în aplicare (UE) 2018/1512, situația epidemiologică din Uniune a evoluat în ceea ce privește pesta porcină africană, apărând noi cazuri care ar trebui să fie reflectate în anexa la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE.
- (6) În septembrie 2018, a fost observat un caz de pestă porcină africană la un porc sălbatic din districtul Tauragė din Lituania. Acest caz de pestă porcină africană apărută la un porc sălbatic reprezintă un nivel crescut de risc care ar trebui să fie reflectat în anexa la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE. În consecință, această zonă din Lituania afectată de pesta porcină africană ar trebui inclusă de acum în lista din partea II a anexei respective, în loc de partea sa I.
- (7) În octombrie 2018, a fost observat un caz de pestă porcină africană la un porc sălbatic în districtul Puławy din Polonia. Acest caz de pestă porcină africană apărută la un porc sălbatic reprezintă un nivel crescut de risc care ar trebui să fie reflectat în anexa la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE. În consecință, această zonă din Polonia afectată de pesta porcină africană ar trebui inclusă de acum în lista din partea II a anexei respective, în loc de partea sa I.
- (8) În octombrie 2018, a fost observat un focar de pestă porcină africană la porci domestici în județul Teleorman din România. Acest focar de pestă porcină africană la porci domestici prezintă un nivel crescut de risc care ar trebui să se reflecte în anexa la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE. În consecință, această zonă din România afectată de pesta porcină africană ar trebui inclusă acum în lista din partea III, în loc de partea I, a anexei respective.
- (9) Pentru a se ține seama de recente evoluții ale situației epidemiologice a pestei porcine africane în Uniune și pentru a combate într-un mod proactiv riscurile asociate răspândirii respectivei boli, ar trebui delimitate noi zone cu risc înalt, având o suprafață suficientă, în Letonia, Lituania și Polonia, care ar trebui menționate în mod corespunzător în părțile I și II ale anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE, iar anumite zone ar trebui transferate din partea III în partea I sau II, în urma încheierii perioadei de trei luni începute la data curățării și dezinfectării finale a exploatațiilor în care s-au constatat cazuri de infecție. Prin urmare, anexa la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE ar trebui modificată în consecință.
- (10) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Anexa la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE se înlocuiește cu textul care figurează în anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 18 octombrie 2018.

Pentru Comisie

Vytenis ANDRIUKAITIS

Membru al Comisiei

ANEXĂ

Anexa la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXĂ

PARTEA I

1. Republica Cehă

Următoarele zone din Republica Cehă:

- okres Uherské Hradiště,
- okres Kroměříž,
- okres Vsetín,
- katastrální území obcí v okrese Zlín:
 - Bělov,
 - Biskupice u Luhačovic,
 - Bohuslavice nad Vláří,
 - Brumov,
 - Bylnice,
 - Divnice,
 - Dobrkovice,
 - Dolní Lhota u Luhačovic,
 - Drnovice u Valašských Klobouk,
 - Halenkovice,
 - Haluzice,
 - Hrádek na Vlárské dráze,
 - Hřivínův Újezd,
 - Jestřabí nad Vláří,
 - Kaňovice u Luhačovic,
 - Kelníky,
 - Kladná-Žilín,
 - Kochavec,
 - Komárov u Napajedel,
 - Křekov,
 - Lipina,
 - Lipová u Slavičína,
 - Ludkovice,
 - Luhačovice,
 - Machová,
 - Mirošov u Valašských Klobouk,
 - Mysločovice,
 - Napajedla,
 - Návojná,
 - Nedašov,
 - Nedašova Lhota,
 - Nevšová,

- Otrokovice,
- Petrůvka u Slavičína,
- Pohořelice u Napajedel,
- Polichno,
- Popov nad Vláří,
- Poteč,
- Pozlovice,
- Rokytnice u Slavičína,
- Rudimov,
- Řetechov,
- Sazovice,
- Sidonie,
- Slavičín,
- Smolina,
- Spytihněv,
- Svatý Štěpán,
- Šanov,
- Šarovy,
- Štítná nad Vláří,
- Tichov,
- Tlumačov na Moravě,
- Valašské Klobouky,
- Velký Ořechov,
- Vlachova Lhota,
- Vlachovice,
- Vrbětice,
- Žlutava.

2. Estonia

Următoarele zone din Estonia:

- Hiiu maakond.

3. Ungaria

Următoarele zone din Ungaria:

- Borsod-Abaúj-Zemplén megye 650100, 650200, 650300, 650400, 650500, 650600, 650700, 650800, 650900, 651000, 651100, 651200, 651300, 651400, 651500, 651610, 651700, 651801, 651802, 651803, 651900, 652000, 652100, 652200, 652300, 652400, 652500, 652601, 652602, 652603, 652700, 652800, 652900, 653000, 653100, 653200, 653300, 653401, 653403, 653500, 653600, 653700, 653800, 653900, 654000, 654201, 654202, 654301, 654302, 654400, 654501, 654502, 654600, 654700, 654800, 654900, 655000, 655100, 655200, 655300, 655400, 655500, 655600, 655700, 655800, 655901, 655902, 656000, 656100, 656200, 656300, 656400, 656600, 657300, 657400, 657500, 657600, 657700, 657800, 657900, 658000, 658100, 658201, 658202, 658310, 658403, 659100, 659210, 659220, 659300, 659400, 659500, 659601, 659602, 659701, 659800, 659901, 660000, 660100, 660200, 660400, 660501, 660502, 660600 és 660800 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Hajdú-Bihar megye 900150, 900250, 900350, 900450, 900550, 900650, 900660, 900670, 900750, 900850, 900860, 900930, 900950, 901050, 901150, 901250, 901260, 901270, 901350, 901560, 901590, 901850, 901950, 902950, 902960, 903050, 903150, 903250, 903350, 903360, 903370, 903450, 904450, 904460, 904550, 904650, 904750, 904760, 905450 és 905550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Heves megye 700150, 700250, 700260, 700350, 700450, 700460, 700550, 700650, 700750, 700850, 702350, 702450, 702550, 702750, 702850, 703350, 703360, 703450, 703550, 703610, 703750, 703850, 703950, 704050, 704150, 704250, 704350, 704450, 704550, 704650, 704750, 704850, 704950, 705050, 705250, 705350, 705510 és 705610 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,

- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750150, 750160, 750250, 750260, 750350, 750450, 750460, 750550, 750650, 750750, 750850, 750950 és 750960 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Nógrád megye 550120, 550130, 550210, 550710, 550810, 551450, 551460, 551550, 551650, 551710, 552010, 552150, 552250, 552350, 552360, 552450, 552460, 552520, 552550, 552610, 552620, 552710, 552850, 552860, 552950, 552960, 552970, 553050, 553110, 553250, 553260, 553350, 553650, 553750, 553850, 553910 és 554050 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Pest megye 571250, 571350, 571550, 571610, 571750, 571760, 572250, 572350, 572550, 572850, 572950, 573360, 573450, 580050 és 580450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Szabolcs-Szatmár-Bereg megye 850650, 850850, 851851, 851852, 851950, 852350, 852450, 852550, 852750, 853560, 853650, 853751, 853850, 853950, 853960, 854050, 854150, 854250, 854350, 855250, 855350, 855450, 855460, 855550, 855650, 855660, 855750, 855850, 855950, 855960, 856012, 856050, 856150, 856260, 857050, 857150, 857350 és 857450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe.

4. Letonia

Următoarele zone din Letonia:

- Aizputes novads,
- Alsungas novads,
- Kuldīgas novada Gudenieku, Turlavas un Laidu pagasts,
- Pāvilostas novada Sakas pagasts un Pāvilostas pilsēta,
- Priekules novads,
- Skrundas novada Rudbāržu pagasts,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz rietumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Daugulupes ielas un Daugulpītes,
- Ventspils novada Jūrkalnes pagasts.

5. Lituania

Următoarele zone din Lituania:

- Jurbarko rajono savivaldybė: Smalininkų ir Viešvilės seniūnijos,
- Kelmės rajono savivaldybė: Kelmės, Kelmės apylinkių, Kražių, Kukečių, Liolių, Pakražančio seniūnijos, Tytyvėnų seniūnijos dalis į vakarus ir šiaurę nuo kelio Nr. 157 ir į vakarus nuo kelio Nr. 2105 ir Tytuvėnų apylinkių seniūnijos dalis į šiaurę nuo kelio Nr. 157 ir į vakarus nuo kelio Nr. 2105, ir Vaiguvos seniūnijos,
- Mažeikių rajono savivaldybė: Sedos, Šerkšnėnų ir Židikų seniūnijos,
- Pagėgių savivaldybė,
- Plungės rajono savivaldybė,
- Raseinių rajono savivaldybė: Girkalnio ir Kalnųjų seniūnijos dalis į šiaurę nuo kelio Nr. A1, Nemakščių, Paliepių, Raseinių, Raseinių miesto ir Viduklės seniūnijos,
- Rietavo savivaldybė,
- Šakių rajono savivaldybė: Barzdų, Griškabūdžio, Kriūkų, Kudirkos Naumiesčio, Lekėčių, Lukšių, Sintautų, Slavikų, Sudargo ir Žvirgždaičių seniūnijos,
- Šilalės rajono savivaldybė,
- Šilutės rajono savivaldybė: Juknaičių, Kintų, Šilutės ir Usėnų seniūnijos,
- Tauragės rajono savivaldybė: Lauksargių, Skaudvilės, Tauragės, Mažonų, Tauragės miesto ir Žygaičių seniūnijos.

6. Polonia

Următoarele zone din Polonia:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gmina Stare Juchy w powiecie elckim,
- gminy Dubeninki, Gołdap i część gminy Banie Mazurskie położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 650 w powiecie gołdapskim,

- gmina Pozezdrze i część gminy Węgorzewo położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 biegnącą od południowo-wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 650, a następnie na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 650 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 63 do skrzyżowania z drogą biegnącą do miejscowości Przysań i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Przysań, Pniewo, Kamionek Wielki, Radzieje, Dłużec w powiecie węgorzewskim,
 - gmina Ruciane – Nida i część gminy Pisz położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 58 oraz miasto Pisz w powiecie piskim,
 - gminy Giżycko z miastem Giżycko, Kruklanki, Miłki, Wydminy i Ryn w powiecie giżyckim,
 - gminy Mikołajki, Piecki, część gminy Sorkwity położona na południe od drogi nr 16 i część gminy wiejskiej Mrągowo położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 16 biegnącą od zachodniej granicy gminy do granicy miasta Mrągowo oraz na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 59 biegnącą od wschodniej granicy gminy do granicy miasta Mrągowo w powiecie mrągowskim,
 - gmina Bisztynek w powiecie bartoszyckim,
 - gminy Dźwierzuty i Świętajno w powiecie szczycieńskim.
 - gminy Orneta, Lubomino, część gminy wiejskiej Lidzbark Warmiński położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 513 biegnącą od wschodniej granicy gminy do wschodniej granicy miasta Lidzbark Warmiński oraz na południowy wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 51 i część gminy Kiwity położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 513 w powiecie lidzbarskim,
 - gminy Elbląg, Godkowo, Gronowo Elbląskie, Markusy, Pasłęk i część gminy Tolkmicko niewymieniona w części II załącznika w powiecie elbląskim oraz strefa wód przybrzeżnych Zalewu Wiślanego i Zatoki Elbląskiej,
 - powiat miejski Elbląg,
 - gminy Biskupiec, Dobre Miasto, Jeziorany i Kolno w powiecie olsztyńskim,
 - gmina Miłakowo w powiecie ostródzkim,
- w województwie podlaskim:
- gminy Brańsk z miastem Brańsk, Rudka i Wyszki w powiecie bielskim,
 - gmina Perlejewo w powiecie siemiatyckim,
 - gminy Kolno z miastem Kolno, Mały Płock i Turośl w powiecie kolneńskim,
 - gmina Poświętne w powiecie białostockim,
 - gminy Kołaki Kościelne, Rutki, Szumowo, część gminy Zambrów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr S8 i miasto Zambrów w powiecie zambrowskim,
 - gminy Wiżajny i Przerośl w powiecie suwalskim,
 - gminy Kulesze Kościelne, Nowe Piekuty, Szepietowo, Klukowo, Ciechanowiec, Wysokie Mazowieckie z miastem Wysokie Mazowieckie, Czyżew w powiecie wysokomazowieckim,
 - gminy Miastkowo, Nowogród i Zbójna w powiecie łomżyńskim.
- w województwie mazowieckim:
- gminy Cerańów, Kosów Lacki, Sabnie, Sterdyń, część gminy Bielany położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 i część gminy wiejskiej Sokołów Podlaski położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 w powiecie sokołowskim,
 - gminy Grębków, Korytnica, Liw, Łochów, Miedzna, Sadowne, Stoczek, Wierzbno i miasto Węgrów w powiecie węgrowskim,
 - część gminy Kotuń położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Nowa Dąbrówka, Pieróg, Kotuń wzdłuż ulicy Gorzkowskiego i Kolejowej do przejazdu kolejowego łączącego się z ulicą Siedlecką, Broszków, Żuków w powiecie siedleckim,
 - gminy Rzekuń, Troszyn, Lelis, Czerwin i Goworowo w powiecie ostrołęckim,
 - powiat miejski Ostrołęka,
 - powiat ostrowski,
 - gminy Karniewo, Maków Mazowiecki, Rzewnie i Szelków w powiecie makowskim,
 - gmina Krasne w powiecie przasnyskim,
 - gminy Mała Wieś i Wyszogród w powiecie płockim,
 - gminy Ciechanów z miastem Ciechanów, Głinojeck, Gołymyń – Ośrodek, Ojrzeń, Opinogóra Górna i Sońsk w powiecie ciechanowskim,

- gminy Baboszewo, Czerwińsk nad Wisłą, Naruszewo, Płońsk z miastem Płońsk, Sochocin i Załuski w powiecie płońskim,
- gminy Gzy, Obryte, Zatory, Pułtusk i część gminy Winnica położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Bielany, Winnica i Pokrzywnica w powiecie pułtuskim,
- gminy Brańszczyk, Długosiodło, Rząśnik, Wyszów, Zabrodzie i część gminy Somianka położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 62 w powiecie wyszkowskim,
- gminy Jadów, Klembów, Poświętne, Strachówka i Tuszcz w powiecie wołomińskim,
- gminy Dobrze, Jakubów, Mrozy, Kałuszyn, Stanisławów, część gminy Ceglów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od zachodniej granicy gminy łączącą miejscowości Wiciejów, Mienia, Ceglów i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Ceglów, Skwarne i Podskwarne biegnącą do wschodniej granicy gminy i część gminy Mińsk Mazowiecki położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 biegnącą od zachodniej granicy gminy do granicy miasta Mińsk Mazowiecki i na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy miasta Mińsk Mazowiecki łączącą miejscowości Targówka, Budy Barczackie do wschodniej granicy gminy w powiecie mińskim,
- gminy Górzno, Łaskarzew z miastem Łaskarzew, Sobolew, Trojanów, Żelechów i część gminy Miastków Kościelny położona na południe od rzeki Wilga w powiecie garwolińskim,
- gminy Garbatka Letnisko, Gniewoszków, i Sieciechów w powiecie kozienickim,
- gminy Baranów i Jaktorów w powiecie grodziskim,
- powiat żyrardowski,
- gminy Belsk Duży, Błędów, Goszczyn i Mogielnica w powiecie grójeckim,
- gminy Białobrzegi, Promna, Stara Błotnica, Wyśmierzyce i część gminy Stromiec położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 48 w powiecie białobrzeskim,
- gminy Jedlińsk, Jastrzębia i Pionki z miastem Pionki w powiecie radomskim,
- gminy Iłów, Młodzieszyn, Nowa Sucha, Rybno, Sochaczew z miastem Sochaczew i Teresin w powiecie sochaczewskim,
- gmina Policzna w powiecie zwoleńskim.

w województwie lubelskim:

- gminy Jabłonna, Krzczonów, Jastków, Konopnica, Wólka, Głusk i Wojciechów w powiecie lubelskim,
- gminy Miączyn, Nielisz, Sitno, Skierbieszów, Stary Zamość, Komarów-Osada w powiecie zamojskim,
- gminy Trzeszczany i Werbkowice w powiecie hrubieszowskim,
- gminy Jeziorzany i Kock, w powiecie lubartowskim,
- gminy Adamów i Serokomla w powiecie łukowskim,
- powiat rycki
- gminy Janowiec, i część gminy wiejskiej Puławy położona na zachód od rzeki Wisły w powiecie puławskim,
- gminy Karczmiska, Poniatowa i Wilków w powiecie opolskim,
- gminy Mełgiew, Rybczewice, miasto Świdnik i część gminy Piaski położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 biegnącą od wschodniej granicy gminy Piaski do skrzyżowania z drogą nr S12 i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od skrzyżowania dróg nr 17 i nr S12 przez miejscowość Majdan Brzezicki do północnej granicy gminy w powiecie świdnickim;
- gminy Gorzków, Izbica, Rudnik i Żółkiewka w powiecie krasnostawskim,
- gminy Bełzec, Jarczów, Lubycza Królewska, Łaszczów, Susiec, Tyszowce i Ulhówek w powiecie tomaszowskim,
- gminy Łukowa i Obsza w powiecie biłgorajskim,
- powiat miejski Lublin.

w województwie podkarpackim:

- gminy Horyniec-Zdrój, Narol, Stary Dzików i Wielkie Oczy i część gminy Oleszyce położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy gminy przez miejscowość Borchów do skrzyżowania z drogą nr 865 w miejscowości Oleszyce, a następnie na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 865 biegnącą w kierunku północno-wschodnim do skrzyżowania z drogą biegnącą w kierunku północno-zachodnim przez miejscowość Lubomierz - na południe od linii wyznaczonej przez tę drogę do skrzyżowania z drogą łączącą miejscowości Uszkowce i Nowy Dzików - na zachód od tej drogi w powiecie lubaczowskim,
- gminy Laszki i Wiązownica w powiecie jarosławskim.

7. România

Următoarele zone din România:

- Județul Alba cu următoarea delimitare:
 - La nord de drumul național nr. 7
- Județul Arad cu următoarea delimitare:
 - La nord de linia descrisă de următoarele localități:
 - Macea,
 - Șiria,
 - Bârzava,
 - Toc, care se află la joncțiunea cu drumul național nr. 7,
 - La nord de drumul național nr. 7,
- Județul Argeș,
- Județul Bistrița,
- Județul Brașov,
- Județul Cluj,
- Județul Covasna,
- Județul Dolj,
- Județul Harghita,
- Județul Hunedoara cu următoarea delimitare:
 - La nord de linia descrisă de următoarele localități:
 - Brănișca,
 - Municipiul Deva,
 - Turdaș,
 - Localitățile Zam și Aurel Vlaicu, care se află la joncțiunea cu drumul național nr. 7,
 - La nord de drumul național nr. 7,
- Județul Iași,
- Județul Maramureș,
- Județul Neamț,
- Județul Vâlcea.

PARTEA II

1. Republica Cehă

Următoarele zone din Republica Cehă:

- katastrální území obcí v okrese Zlín:
 - Bohuslavice u Zlína,
 - Bratřejov u Vizovic,
 - Březnice u Zlína,
 - Březová u Zlína,
 - Březůvky,
 - Dešná u Zlína,
 - Dolní Ves,
 - Doubravy,
 - Držková,
 - Fryšták,

- Horní Lhota u Luhačovic,
- Horní Ves u Fryštáku,
- Hostišová,
- Hrobice na Moravě,
- Hvozdná,
- Chrastěšov,
- Jaroslavice u Zlína,
- Jasenná na Moravě,
- Karlovice u Zlína,
- Kašava,
- Klečůvka,
- Kostelec u Zlína,
- Kudlov,
- Kvítkovice u Otrokovic,
- Lhota u Zlína,
- Lhotka u Zlína,
- Lhotsko,
- Lípa nad Dřevnicí,
- Loučka I,
- Loučka II,
- Louky nad Dřevnicí,
- Lukov u Zlína,
- Lukoveček,
- Lutonina,
- Lužkovice,
- Malenovice u Zlína,
- Mladcová,
- Neubuz,
- Oldřichovice u Napajedel,
- Ostrata,
- Podhradí u Luhačovic,
- Podkopná Lhota,
- Provodov na Moravě,
- Prštné,
- Příluky u Zlína,
- Racková,
- Raková,
- Salaš u Zlína,
- Sehradice,
- Slopné,
- Slušovice,
- Štípa,
- Tečovice,
- Trnava u Zlína,

- Ublo,
- Újezd u Valašských Klobouk,
- Velíková,
- Veselá u Zlína,
- Vítová,
- Vizovice,
- Vlčková,
- Všemina,
- Vysoké Pole,
- Zádveřice,
- Zlín,
- Želechovice nad Dřevnicí.

2. Estonia

Următoarele zone din Estonia:

- Eesti Vabariik (välja arvatud Hiiu maakond).

3. Ungaria

Următoarele zone din Hungaria:

- Heves megye 700860, 700950, 701050, 701111, 701150, 701250, 701350, 701550, 701560, 701650, 701750, 701850, 701950, 702050, 702150, 702250, 702260, 702950, 703050, 703150, 703250, 703370, 705150 és 705450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Szabolcs-Szatmár-Bereg megye 850950, 851050, 851150, 851250, 851350, 851450, 851550, 851560, 851650, 851660, 851751, 851752, 852850, 852860, 852950, 852960, 853050, 853150, 853160, 853250, 853260, 853350, 853360, 853450, 853550, 854450, 854550, 854560, 854650, 854660, 854750, 854850, 854860, 854870, 854950, 855050, 855150, 856250, 856350, 856360, 856450, 856550, 856650, 856750, 856760, 856850, 856950, 857650, valamint 850150, 850250, 850260, 850350, 850450, 850550, 852050, 852150, 852250 és 857550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Nógrád megye 550110, 550310, 550320, 550450, 550460, 550510, 550610, 550950, 551010, 551150, 551160, 551250, 551350, 551360, 551810 és 551821 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Borsod-Abaúj-Zemplén megye 656701, 656702, 656800, 656900, 657010, 657100, 658401, 658402, 658404, 658500, 658600, 658700, 658801, 658802, 658901, 658902 és 659000 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe.

4. Letonia

Următoarele zone din in Letonia:

- Ādažu novads,
- Aglonas novads,
- Aizkraukles novads,
- Aknīstes novads,
- Alojas novads,
- Alūksnes novads,
- Amatas novads,
- Apes novads,
- Auces novads,
- Babītes novads,
- Baldones novads,
- Baltinavas novads,
- Balvu novads,

- Bauskas novads,
- Beverīnas novads,
- Brocēnu novada Blīdenes pagasts, Remtes pagasta daļa uz austrumiem no autoceļa 1154 un P109,
- Burtnieku novads,
- Carnikavas novads,
- Cēsu novads,
- Cesvaines novads,
- Ciblas novads,
- Dagdas novads,
- Daugavpils novads,
- Dobeles novads,
- Dundagas novads,
- Engures novads,
- Ērgļu novads,
- Garkalnes novads,
- Gulbenes novads,
- Iecavas novads,
- Ikšķiles novads,
- Ilūkstes novads,
- Inčukalna novads,
- Jaunjelgavas novads,
- Jaunpiebalgas novads,
- Jaunpils novads,
- Jēkabpils novads,
- Jelgavas novads,
- Kandavas novads,
- Kārsavas novads,
- Ķeguma novads,
- Ķekavas novads,
- Kocēnu novads,
- Kokneses novads,
- Krāslavas novads,
- Krimuldas novads,
- Krustpils novads,
- Kuldīgas novada Ēdoles, Īvandes, Padures, Rendas un Kabiles, pagasts, Rumbas pagasta daļa uz ziemeļiem no autoceļa P120, Kurmāles pagasta daļa uz rietumiem no autoceļa 1283 un 1290, un uz ziemeļaustrumiem no autoceļa P118, Kuldīgas pilsēta,
- Lielvārdes novads,
- Līgatnes novads,
- Limbažu novads,
- Līvānu novads,
- Lubānas novads,
- Ludzas novads,
- Madonas novads,
- Mālpils novads,

- Mārupes novads,
- Mazsalacas novads,
- Mērsraga novads,
- Naukšēnu novads,
- Neretas novads,
- Ogres novads,
- Olaines novads,
- Ozolnieku novads,
- Pārgaujas novads,
- Pļaviņu novads,
- Preiļu novads,
- Priekule novads,
- Raunas novads,
- republikas pilsēta Daugavpils,
- republikas pilsēta Jelgava,
- republikas pilsēta Jēkabpils,
- republikas pilsēta Jūrmala,
- republikas pilsēta Rēzekne,
- republikas pilsēta Valmiera,
- Rēzeknes novads,
- Riebiņu novads,
- Rojas novads,
- Ropažu novads,
- Rugāju novads,
- Rundāles novads,
- Rūjienas novads,
- Salacgrīvas novads,
- Salas novads,
- Salaspils novads,
- Saldus novada Novadnieku, Kursiņu, Zvārdes, Šķēdes, Nīgrandes, Jaunaucē, Rubas, Vadakstes, un Pampāļu pagasts,
- Saulkrastu novads,
- Sējas novads,
- Siguldas novads,
- Skrīveru novads,
- Skrundas novada Nīkrāces, Skrundas un Raņķu pagasts, Skrundas pilsēta,
- Smiltenes novads,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz austrumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauguļupītes,
- Strenču novads,
- Talsu novads,
- Tērvetes novads,
- Tukuma novads,
- Vaiņodes novads,
- Valkas novads,

- Varakļānu novads,
- Vārkavas novads,
- Vecpiebalgas novads,
- Vecumnieku novads,
- Ventspils novada Ances, Tārgales, Popes, Vārves, Užavas, Piltenes, Puzes, Ziru, Ugāles, Usmas un Zlēku pagasts, Piltenes pilsēta,
- Viesītes novads,
- Viļakas novads,
- Viļānu novads,
- Zilupes novads.

5. Lituania

Urmātoarele zone din Lituania:

- Alytaus rajono savivaldybė: Krokialaukio, Mirosłavo ir Simno seniūnijos,
- Anykščių rajono savivaldybė,
- Biržų miesto savivaldybė,
- Biržų rajono savivaldybė,
- Druskininkų savivaldybė,
- Elektrėnų savivaldybė,
- Ignalinos rajono savivaldybė,
- Jonavos rajono savivaldybė,
- Jurbarko rajono savivaldybė: Eržvilko, Jurbarko miesto ir Jurbarkų seniūnijos,
- Kaišiadorių miesto savivaldybė,
- Kaišiadorių rajono savivaldybė: Kaišiadorių apylinkės, Kruonio, Nemaitonių, Palomenės, Pravieniškių, Rumšiškių, Žiežmarių ir Žiežmarių apylinkės seniūnijos,
- Kalvarijos savivaldybė,
- Kauno miesto savivaldybė,
- Kauno rajono savivaldybė,
- Kazlų Rūdos savivaldybė,
- Kelmės rajono savivaldybė: Užvenčio ir Šaukėnų seniūnijos,
- Kėdainių rajono savivaldybė,
- Kupiškio rajono savivaldybė,
- Marijampolės savivaldybė: Igliaukos, Gudelių, Liudvinavo, Sasnavos, Šunskų seniūnijos,
- Molėtų rajono savivaldybė: Alantos, Balninkų, Čiulėnų, Inturkės, Joniškio, Luokesos, Mindūnų, Suginėčių, Videniškių seniūnijos,
- Pakruojo rajono savivaldybė,
- Panevėžio rajono savivaldybė,
- Pasvalio rajono savivaldybė,
- Radviliškio rajono savivaldybė: Aukštelkų seniūnija, Baisogalos seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio Nr. 144, Radviliškio, Radviliškio miesto seniūnija, Šeduvos miesto seniūnijos dalis į pietus nuo kelio Nr. A9 ir į vakarus nuo kelio Nr. 3417 ir Tyrulių seniūnija,
- Prienų miesto savivaldybė,
- Prienų rajono savivaldybė: Ašmintos, Balbieriškio, Išlaužo, Naujosios Ūtos, Pakuonio, Šilavoto ir Veiverių seniūnijos,
- Raseinių rajono savivaldybė: Ariogalos, Betygalos, Pajūjū, Šiluvos, Kalnų seniūnijos ir Girkalnio seniūnijos dalis į pietus nuo kelio Nr. A1,
- Rokiškio rajono savivaldybė,

- Šalčininkų rajono savivaldybė,
- Šilutės rajono savivaldybė: Rusnės seniūnija,
- Širvintų rajono savivaldybės: Čiobiškio, Gelvonų, Jauniūnų, Karnavės, Musninkų, Širvintų, Zibalų seniūnijos,
- Švenčionių rajono savivaldybė,
- Tauragės rajono savivaldybė: Batakių ir Gaurės seniūnijos,
- Telšių rajono savivaldybė: Degaičių, Gadūnavo, Luokės, Nevarėnų, Ryškėnų, Telšių miesto, Upynos, Varnių, Viešvėnų ir Žarėnų seniūnijos,
- Trakų rajono savivaldybė,
- Ukmergės rajono savivaldybė,
- Utenos rajono savivaldybė,
- Varėnos rajono savivaldybė,
- Vilniaus miesto savivaldybė,
- Vilniaus rajono savivaldybė: Avižienių, Bezdonių, Buivydžių, Dūkštų, Juodšilių, Kalvelių, Lavoriškių, Maišiagalos, Marijampolio, Medininkų, Mickūnų, Nemenčinės, Nemenčinės miesto, Nemėžio, Pagirių, Riešės, Rudaminos, Rukainių, Sudervės, Sužionių, Šatrininkų, Žujūnų seniūnijos,
- Vilkaviškio rajono savivaldybė,
- Visagino savivaldybė,
- Zarasų rajono savivaldybė.

6. Polonia

Următoarele zone din Polonia:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Kalinowo, Prostki i gmina wiejska Elk w powiecie elckim,
- gmina Milejewo i część obszaru lądowego gminy Tolkmicko położona na południe od linii brzegowej Zalewu Wiślanego i Zatoki Elbląskiej do granicy z gminą wiejską Elbląg w powiecie elbląskim,
- powiat olecki,
- gminy Orzysz, Biała Piska i część gminy Pisz położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 58 w powiecie piskim,
- gmina Frombork, część gminy wiejskiej Braniewo położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr E28 i S22 i miasto Braniewo w powiecie braniewskim,
- gminy Kętrzyn z miastem Kętrzyn, Reszel i część gminy Korsze położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy łączącą miejscowości Kreliekiejmy i Sątoczno i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Sątoczno, Sajna Wielka biegnącą do skrzyżowania z drogą nr 590 w miejscowości Glitajny, a następnie na wschód od drogi nr 590 do skrzyżowania z drogą nr 592 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 592 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 590 w powiecie kętrzyńskim,
- część gminy wiejskiej Lidzbark Warmiński położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 511 oraz na północny zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 51 i miasto Lidzbark Warmiński w powiecie lidzbarskim,
- część gminy Sorkwity położona na północ od drogi nr 16 i część gminy wiejskiej Mrągowo położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 16 biegnącą od zachodniej granicy gminy do granicy miasta Mrągowo oraz na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 59 biegnącą od wschodniej granicy gminy do granicy miasta Mrągowo;

— w województwie podlaskim:

- powiat grajewski,
- powiat moniecki,
- powiat sejneński,
- gminy Łomża, Piątnica, Śniadowo, Jedwabne, Przytuły i Wizna w powiecie łomżyńskim,
- powiat miejski Łomża,
- gminy Mielnik, Nurzec – Stacja, Grodzisk, Drohiczyn, Dziadkowice, Milejczyce i Siemiatycze z miastem Siemiatycze w powiecie siemiatyckim,
- powiat hajnowski,

- gminy Kobylin-Borzymy i Sokoły w powiecie wysokomazowieckim,
- część gminy Zambrów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr S8 w powiecie zambrowskim,
- gminy Grabowo i Stawiski w powiecie kolneńskim,
- gminy Czarna Białostocka, Dobrzyniewo Duże, Gródek, Juchnowiec Kościelny, Łapy, Michałowo, Supraśl, Suraż, Turośń Kościelna, Tykocin, Wasilków, Zabłudów, Zawady i Choroszcz w powiecie białostockim,
- gminy Boćki, Orla i Bielsk Podlaski z miastem Bielsk Podlaski w powiecie bielskim,
- gmina Puńsk, część gminy Krasnopol położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 653, część gminy Sejny położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 653 i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 663 i miasto Sejny w powiecie sejneńskim,
- gminy Bakalarzewo, Filipów, Jeleniewo, Racзки, Rutka-Tartak, Suwałki i Szypliszki w powiecie suwalskim,
- powiat miejski Suwałki,
- powiat augustowski,
- powiat sokólski,
- powiat miejski Białystok.

w województwie mazowieckim:

- gminy Przesmyki, Wodynie, Skórzec i część gminy Mordy położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 698 biegnącą od zachodniej granicy gminy do północno – wschodniej granicy gminy i część gminy Zbuczyn położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północno-wschodniej do południowej granicy gminy i łączącą miejscowości Tarcze, Choja, Zbuczyn, Grodzisk, Dziewule i Smolanka w powiecie siedleckim,
- gminy Repki, Jabłonna Lacka, część gminy Bielany położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 i część gminy wiejskiej Sokołów Podlaski położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 w powiecie sokołowskim,
- powiat łosicki,
- gmina Brochów w powiecie sochaczewskim,
- powiat nowodworski,
- gminy Joniec i Nowe Miasto w powiecie płońskim,
- gminy Pokrzywnica, Świercze i część gminy Winnica położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Bielany, Winnica i Pokrzywnica w powiecie pułuskim,
- gminy Dąbrówka, Kobyłka, Marki, Radzymin, Wołomin, Zielonka i Ząbki w powiecie wołomińskim,
- część gminy Somianka położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 62 w powiecie wyszkowskim,
- gminy Dębe Wielkie, Halinów, Sulejówek miasto Mińsk Mazowiecki i części gminy Latowicz położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy przez miejscowość Stawek do skrzyżowania z drogą nr 802 i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 802 biegnącą od tego skrzyżowania do wschodniej granicy gminy w powiecie mińskim,
- gminy Borowie, Wilga i Garwolin z miastem Garwolin, Maciejowice i część gminy Miastków Kościelny położona na północ od rzeki Wilga w powiecie garwolińskim,
- gminy Celestynów, Józefów, Karczew, Osieck, Otwock, Sobienie Jeziory i Wiązowna w powiecie otwockim
- powiat warszawski zachodni,
- powiat legionowski,
- powiat piaseczyński,
- powiat pruszkowski,
- gminy Chynów, Grójec, Jasieniec, Pniewy i Warka w powiecie grójeckim,
- gminy Milanówek, Grodzisk Mazowiecki, Podkowa Leśna i Żabia Wola w powiecie grodziskim,
- gminy Grabów nad Pilicą, Magnuszew, Głowaczów, Kozienice w powiecie kozienickim,
- część gminy Stromiec położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 48 w powiecie białobrzeskim,
- powiat miejski Warszawa.

w województwie lubelskim:

- gminy Czemierniki, Kąkolewnica, Komarówka Podlaska, Wołyń, część gminy Borki położona na południowy – wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19, miasto Radzyń Podlaski, część gminy wiejskiej Radzyń Podlaski położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północno-zachodniej granicy gminy i łącząca miejscowości Brzostówiec i Radowiec do jej przecięcia z granicą miasta Radzyń Podlaski, następnie na wschód od linii stanowiącej granicę miasta Radzyń Podlaski biegnącej do południowej granicy gminy i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 biegnącą od południowo zachodniej granicy gminy do granicy miasta Radzyń Podlaski oraz na południe od południowej granicy miasta Radzyń Podlaski do granicy gminy w powiecie radzyńskim,
- gminy Stoczek Łukowski z miastem Stoczek Łukowski, Wola Mysłowska, Trzebieszów, część gminy Krzywda położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy w kierunku południowym i łącząca miejscowości Kozuchówka, Krzywda i Adamów, część gminy Stanin położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 807, i część gminy wiejskiej Łuków położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy przez miejscowość Wólka Świątkowa do północnej granicy miasta Łuków i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 806 biegnącą od wschodniej granicy miasta Łuków do wschodniej granicy gminy wiejskiej Łuków i część miasta Łuków położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 biegnącą od północnej granicy miasta Łuków do skrzyżowania z drogą nr 806 i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 806 biegnącą od tego skrzyżowania do wschodniej granicy miasta Łuków w powiecie łukowskim,
- gminy Janów Podlaski, Kodeń, Tucznia, Leśna Podlaska, Rossosz, Łomazy, Konstantynów, Piszczac, Rokitno, Biała Podlaska, Zalesie, Terespol z miastem Terespol, Drelów, Międzyrzec Podlaski z miastem Międzyrzec Podlaski w powiecie białskim,
- powiat miejski Biała Podlaska,
- gmina Łęczna i część gminy Spiczyn położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 829 w powiecie łużyńskim,
- część gminy Siemień położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 815 i część gminy Milanów położona na zachód od drogi nr 813 w powiecie parczewskim,
- gminy Niedźwiada, Ostrówek, Abramów, Firlej, Kamionka, Michów i Lubartów z miastem Lubartów, w powiecie lubartowskim,
- gminy Niemce i Garbów w powiecie lubelskim,
- część gminy Piaski położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 biegnącą od wschodniej granicy gminy Piaski do skrzyżowania z drogą nr S12 i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od skrzyżowania dróg nr 17 i nr S12 przez miejscowość Majdan Brzezicki do północnej granicy gminy w powiecie świdnickim;
- gmina Fajslawice, Kraśniczyn, część gminy Krasnystaw położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 biegnącą od północno – wschodniej granicy gminy do granicy miasta Krasnystaw, miasto Krasnystaw i część gminy Łopiennik Górny położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 w powiecie krasnostawskim,
- gminy Dołhobyczów, Mircze i część gminy wiejskiej Hrubieszów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 844 oraz na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 74 i miasto Hrubieszów w powiecie hrubieszowskim,
- gmina Telatyn w powiecie tomaszowskim,
- część gminy Wojsławice położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy przez miejscowość Wojsławice do południowej granicy gminy w powiecie chełmskim,
- gmina Grabowiec w powiecie zamojskim,
- gminy Markuszów, Nałęczów, Kazimierz Dolny, Końskowola, Kurów, Wąwolnica, Żyrzyn, Baranów, część gminy wiejskiej Puławy położona na wschód od rzeki Wisły i miasto Puławy w powiecie puławskim.

PARTEA III

1. Letonia

Urmātoarele zone din Letonia:

- Brocēnu novads Cieceres un Gaiķu pagasts, Remtes pagasta daļa uz rietumiem no autoceļa 1154 un P109, Brocēnu pilsēta,

- Kuldīgas novada Pelču, Snēpeles un Vārmes pagasts, Rumbas pagasta daļa uz dienvidiem no autoceļa P120, Kurmāles pagasta daļa uz austrumiem no autoceļa 1283 un 1290, un uz dienvidrietumiem no autoceļa P118,
- Saldus novada Saldus, Zirņu, Lutriņu, Zaņas, Ezeres un Jaunlutriņu pagasts, Saldus pilsēta.

2. Lituania

Urmātoarele zone din Lituania:

- Akmenės rajono savivaldybė,
- Alytaus miesto savivaldybė,
- Alytaus rajono savivaldybė: Alytaus, Alovės, Butrimonių, Daugų, Nemunaičio, Pivašiūnų, Punios ir Raitininkų seniūnijos,
- Birštono savivaldybė,
- Jurbarko rajono savivaldybė: Girdžių, Juodaičių, Raudonės, Seredžiaus, Skirsnemunės, Šimkaičių ir Veliuonos seniūnijos,
- Joniškio rajono savivaldybė,
- Kaišiadorių rajono savivaldybė: Paparčių ir Žaslių seniūnijos,
- Kelmės rajono savivaldybė: Tytuvėnų seniūnijos dalis į rytus ir pietus nuo kelio Nr. 157 ir į rytus nuo kelio Nr. 2105 ir Tytuvėnų apylinkių seniūnijos dalis į pietus nuo kelio Nr. 157 ir į rytus nuo kelio Nr. 2105,
- Lazdijų rajono savivaldybė,
- Marijampolės savivaldybė: Degučių, Mokolų, Narto, Marijampolės seniūnijos,
- Mažeikių rajono savivaldybės: Laižuvos, Mažeikių apylinkės, Mažeikių, Reivyčių, Tirkšlių ir Viekšnių seniūnijos,
- Molėtų rajono savivaldybė: Dubingių, Giedraičių seniūnijos,
- Prienų rajono savivaldybė: Jiezno ir Stakliškių seniūnijos,
- Radviliškio rajono savivaldybė: Baisogalos seniūnijos dalis į rytus nuo kelio Nr. 144, Grinkiškio, Pakalniškių, Sidabravo, Skėmių seniūnijos, Šeduvos miesto seniūnijos dalis į šiaurę nuo kelio Nr. A9 ir į rytus nuo kelio Nr. 3417, Šaukoto ir Šiaulėnų seniūnijos,
- Raseinių rajono savivaldybė: Kalnųjų seniūnijos ir Girkalnio seniūnijos dalis į pietus nuo kelio Nr. A1,
- Šakių rajono savivaldybė: Gelgaudiškio, Kidulių, Plokščių ir Šakių seniūnijos,
- Šiaulių miesto savivaldybė,
- Šiaulių rajono savivaldybė,
- Širvintų rajono savivaldybė: Alionių seniūnija,
- Telšių rajono savivaldybė: Tryškių seniūnija,
- Vilniaus rajono savivaldybė: Paberžės sen.

3. Polonia

Urmātoarele zone din Polonia:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Lelkowo, Pieniężno, Płoskinia, Wilczęta i część gminy wiejskiej Braniewo położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr E28 i S22 w powiecie braniewskim,
- gminy Bartoszyce z miastem Bartoszyce, Górowo Iławeckie z miastem Górowo Iławeckie i Sępólno w powiecie bartoszyckim,
- gmina Młynary w powiecie elbląskim,
- część gminy Kiwity położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 513 i część gminy Lidzbark Warmiński położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 513 biegnącą od wschodniej granicy gminy do wschodniej granicy miasta Lidzbark Warmiński i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 511 w powiecie lidzbarskim,

- gminy Srokowo, Barciany i część gminy Korsze położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy łączącą miejscowości Kreliekajmy i Sątoczno i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Sątoczno, Sajna Wielka biegnącą do skrzyżowania z drogą nr 590 w miejscowości Glitajny, a następnie na zachód od drogi nr 590 do skrzyżowania z drogą nr 592 i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 592 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 590 w powiecie kętrzyńskim,
- gmina Budry i część gminy Węgorzewo położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 biegnącą od południowo-wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 650, a następnie na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 650 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 63 do skrzyżowania z drogą biegnącą do miejscowości Przysań i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Przysań, Pniewo, Kamionek Wielki, Radzieje, Dłużec w powiecie węgorzewskim,
- część gminy Banie Mazurskie położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 650 w powiecie gołdapskim,

w województwie mazowieckim:

- gminy Domanice, Korczew, Paprotnia, Wiśniew, Mokobody, Siedlce, Suchożebry, część gminy Kotuń położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Nowa Dąbrówka, Pieróg, Kotuń wzdłuż ulicy Gorzkowskiego i Kolejowej do przejazdu kolejowego łączącego się z ulicą Siedlecką, Broszków, Żuków, część gminy Mordy położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 698 biegnącą od zachodniej granicy gminy do północno – wschodniej granicy gminy w powiecie siedleckim,
- powiat miejski Siedlce,
- gmina Siennica, część gminy Mińsk Mazowiecki położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 biegnącą od zachodniej granicy gminy do granicy miasta Mińsk Mazowiecki i na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy miasta Mińsk Mazowiecki łączącą miejscowości Targówka, Budy Barczackie do wschodniej granicy gminy, część gminy Cegłów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od zachodniej granicy gminy łączącą miejscowości Wiciejów, Mienia, Cegłów i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Cegłów, Skwarne i Podskwarne biegnącą do wschodniej granicy gminy i części gminy Latowicz położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy przez miejscowość Stawek do skrzyżowania z drogą nr 802 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 802 biegnącą od tego skrzyżowania do wschodniej granicy gminy w powiecie mińskim,
- gmina Kolbiel w powiecie otwockim,
- gminy Parysów i Pilawa w powiecie garwolińskim,

w województwie lubelskim:

- gminy Białopole, Dubienka, Chełm, Leśniowice, Wierzbica, Sawin, Ruda Huta, Dorohusk, Kamień, Rejowiec, Rejowiec Fabryczny z miastem Rejowiec Fabryczny, Siedliszcze, Żmudź i część gminy Wojsławice położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Wojsławice do południowej granicy gminy w powiecie chełmskim,
- powiat miejski Chełm,
- gmina Siennica Różana część gminy Łopiennik Górny położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 i część gminy Krasnystaw położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 biegnącą od północno – wschodniej granicy gminy do granicy miasta Krasnystaw w powiecie krasnostawskim,
- gminy Hanna, Hańsk, Wola Uhruska, Urszulín, Stary Brus, Wiryki i gmina wiejska Włodawa w powiecie włodawskim,
- gminy Cyców, Ludwin, Puchaczów, Milejów i część gminy Spiczyn położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 829 w powiecie łęczyńskim,
- gmina Trawniki w powiecie świdnickim,
- gminy Jabłoń, Podedwórze, Dębowa Kłoda, Parczew, Sosnowica, część gminy Siemień położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 815 i część gminy Milanów położona na wschód od drogi nr 813 w powiecie parczewskim,
- gminy Sławatycze, Sosnówka, i Wisznice w powiecie bialskim,
- gmina Ulan Majorat, część gminy wiejskiej Radzyń Podlaski położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północno-zachodniej granicy gminy i łączącą miejscowości Brzostówiec i Radowiec do jej przecięcia z granicą miasta Radzyń Podlaski, a następnie na zachód od linii stanowiącej granicę miasta Radzyń Podlaski do jej przecięcia z drogą nr 19 i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 biegnącą od południowo zachodniej granicy gminy do granicy miasta Radzyń Podlaski, część gminy Borki położona na północny – zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 w powiecie radzyńskim,
- gminy, Ostrów Lubelski, Serniki i Uścimów w powiecie lubartowskim,

- gminy Wojcieszków, część gminy wiejskiej Łuków położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy przez miejscowość Wólka Świątkowa do północnej granicy miasta Łuków, a następnie na północ, zachód, południe i wschód od linii stanowiącej północną, zachodnią, południową i wschodnią granicę miasta Łuków do jej przecięcia się z drogą nr 806 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 806 biegnącą od wschodniej granicy miasta Łuków do wschodniej granicy gminy wiejskiej Łuków, część miasta Łuków położona na zachód i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 biegnącą od północnej granicy miasta Łuków do skrzyżowania z drogą nr 806 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 806 biegnącą do wschodniej granicy miasta Łuków, część gminy Stanin położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 807 i część gminy Krzywda położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy w kierunku południowym i łączącą miejscowości Kozuchówka, Krzywda i Adamów w powiecie łukowskim;
- gminy Horodło, Uchanie i część gminy wiejskiej Hrubieszów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 844 biegnącą od zachodniej granicy gminy wiejskiej Hrubieszów do granicy miasta Hrubieszów oraz na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 74 biegnącą od wschodniej granicy miasta Hrubieszów do wschodniej granicy gminy wiejskiej Hrubieszów w powiecie hrubieszowskim,

w województwie podkarpackim:

- gminy Cieszanów, Lubaczów z miastem Lubaczów i część gminy Oleszyce położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy gminy przez miejscowość Borchów do skrzyżowania z drogą nr 865 w miejscowości Oleszyce, a następnie na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 865 biegnącą w kierunku północno-wschodnim do skrzyżowania z drogą biegnącą w kierunku północno-zachodnim przez miejscowość Lubomierz - na północ od linii wyznaczonej przez tę drogę do skrzyżowania z drogą łączącą miejscowości Uszkowce i Nowy Dzików - na wschód od tej drogi w powiecie lubaczowskim.

4. România

Următoarele zone din România:

- Zona orașului București,
- Județul Constanța,
- Județul Satu Mare,
- Județul Tulcea,
- Județul Bacău,
- Județul Bihor,
- Județul Brăila,
- Județul Buzău,
- Județul Călărași,
- Județul Dâmbovița,
- Județul Galați,
- Județul Giurgiu,
- Județul Ialomița,
- Județul Ilfov,
- Județul Prahova,
- Județul Sălaj,
- Județul Vaslui,
- Județul Vrancea,
- Județul Teleorman,
- Județul Olt.

PARTEA IV

Italia

Următoarele zone din Italia:

- Întregul teritoriu al Sardiniei.”

RECTIFICĂRI

Rectificare la Regulamentul (UE) 2018/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 260 din 17 octombrie 2018)

Această rectificare se consideră nulă și neavenită.

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO